

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔/๒๕๒๕ (วิสามัญ สมัยที่สอง)

วันพุธที่ ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๒๕

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๔๔ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้วผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

มีเรื่องอยู่เรื่องหนึ่งใคร่จะขอเรียนหรือต่อที่ประชุม คือว่าตามระเบียบวาระที่ ๗.๒ การเลือกตั้งประธานคณะกรรมการวิสามัญประจำสภา เพื่อไปเป็นคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาจำนวน ๑ ท่านตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภานั้น เราจะต้องเลือกเอาประธานคณะกรรมการของสภาผู้แทน ๑ ท่านไปร่วมเป็นคณะกรรมการ ก.ร. ผมว่าเรื่องนี้ความจำเป็นก็มีเพราะขาดทั้งกรรมการ ก.ร. ถ้าหากเราใช้เวลาที่ไม่มากนัก ผมใคร่ขอความกรุณาขอระเบียบวาระที่ ๗.๒ นี้มาพิจารณากันเสียเดี๋ยวนี้ ที่ประชุมจะเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าที่ประชุมไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ขอความกรุณาได้ดำเนินการต่อไป ก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัตินะครับ ที่ประชุมอนุมัติแล้วก็จะดำเนินการต่อไป

๔๕๘

ต่อไปนี้ก็เป็นการเลือกประธานคณะกรรมการสามัญประจำสภา เพื่อเป็นคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา จำนวน ๑ ท่าน เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา มาตรา ๖ กำหนดว่าดังนี้ “ให้มีคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาคณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า “ก.ร.” ประกอบด้วยประธานรัฐสภาเป็นประธาน รองประธานรัฐสภาเป็นรองประธาน เลขาธิการรัฐสภาและกรรมการอื่นอีกแปดคนซึ่งรัฐสภาเลือกจาก (๑) ประธานคณะกรรมการสามัญประจำสภาจำนวนสองคน ในกรณีที่มีสองสภาให้แต่ละสภาเลือกหนึ่งคน” ทางสภาผู้แทน เลือกได้ ๑ คน ที่เลือกไปนี้ก็เนื่องมาจากว่าขาดไปโดยคุณคล้าย จิตพิทักษ์ ถึงแก่กรรม เพราะฉะนั้นก็ไม่มีข้อบังคับที่ว่าเราจะไปเลือกตั้งโดยวิธีอย่างไร ก็ขอเลือกตั้งไปทำนองเดียว เสนอชื่อแล้วลงคะแนนเสียงโหวต เชิญคุณพิภพ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมพิภพ อะสีติรัตน์ ส.ส. กรุงเทพ พรรคประชากรไทย ท่านประธานครับ ประธานคณะกรรมการที่เป็นกรรมการ ก.ร. อยู่ผู้ที่ได้เสียชีวิตไปคือ คุณคล้าย จิตพิทักษ์ ซึ่งแต่เดิมาก่อนท่านเสียชีวิตนั้นท่านเป็นประธานคณะกรรมการการปกครอง เดียวนี้เรามีประธานคณะกรรมการการปกครองคนใหม่ คือคุณชลินทร์ เผ่าวิบูล เพราะฉะนั้นในโอกาสนี้กระผมขอเสนอคุณชลินทร์ เผ่าวิบูล เป็นกรรมการ ก.ร. ครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้นรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิยกยืนขึ้นรับรอง)

นายสนิท ลีลา (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สนิท ลีลา จากศรีสะเกษ พรรคประชากรราษฎร์ กระผมใคร่เสนอนายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ ประธานคณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมเป็นกรรมการ ก.ร. ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิยกยืนขึ้นรับรอง)

นายพิชญ์ แตนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิชญ์ แตนวงศ์ ส.ส. กาฬสินธุ์ กระผมขอเสนอคุณผัน บุญชิต ประธานคณะกรรมการเปิด

เผยแพร่รายงานการประชุมลับของสภาผู้แทนราษฎรเป็นกรรมการ ก.ร. ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้เสนออื่นอีก ผมก็จะได้ขออนุมัติที่ประชุม
 นะครับมี ๓ ท่านนะครับ ๑. คุณชรินทร์ เผ่าวิบูล ๒. คุณปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ ๓. คุณผัน
 บุญชิต ๓ ท่านนะครับผมจะขออนุมัติแล้วก็โปรดยกมือขึ้นนะครับว่า ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่า
 คุณผัน บุญชิต ควรจะถูกเลือกตั้งให้เป็นกรรมการ ก.ร. โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๖๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อกันไปนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะได้แก่คุณ
 ปิยะพันธุ์ ก็จะเลือกตั้งไปเป็นกรรมการ ก.ร. โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒๗ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อกันไปครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะได้แก่คุณ
 ชรินทร์ เผ่าวิบูล โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ที่ได้คะแนนเสียงก็ไม่จำเป็นต้องประกาศ
 หรือจะให้ประกาศทุกคะแนนเสียงไปก็ตามใจนะครับ ผู้ที่ได้คะแนนเสียงมากที่สุดก็คือ
 คุณผัน บุญชิต ได้ ๖๖ คะแนนเสียง ต่อกันก็เห็นจะไม่ประกาศ หรือจำเป็นก็บอกนะครับ
 ทั่วทั้งจะได้ประกาศ

(มีสมาชิกให้ประกาศคะแนนเสียง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต้องการให้ประกาศนะครับ ก็คุณชรินทร์ เผ่าวิบูล
 ได้ ๒๘ เสียง คุณปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ ได้ ๒๗ เสียง ก็เป็นอันว่าที่ประชุมเลือกตั้งคุณผัน
 บุญชิต ไปเป็น กรรมการ ก.ร.

(นายพิภพ อะสีตรัตน์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพิภพ หรือครับ มีอะไรครับ

๔๖๐

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ กระผมสงสัย
ในการนับคะแนนครับ ขอให้มีการนับคะแนนใหม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
ครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่เป็นอะไรครับ ได้คะแนนครับ ก็จะต้องเป็นวิธี
ใหม่คะแนนครับ ที่นี้เป็นวิธีใหม่ก็กรุณาโปรดได้ยื่นขึ้นคะแนนครับ ผมก็จะถามทำนองเดียวกับเมื่อ
ก่อนคะแนนครับ ขอโปรดยื่นขึ้นคะแนนครับ ขอให้ลงคะแนนใหม่คะแนนครับ ท่านผู้ใดเห็นว่า
คุณพันธ์ บุญชิต ควรจะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการ ก.ร. โปรดยื่นขึ้นคะแนนครับ กรุณานับดี ๆ
หน่อยนะครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้น ๗๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะได้แก่คุณ ปิยะฉัฐ
วัชรภรณ์ โปรดยื่นขึ้นคะแนนครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้น ๖๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อกไปครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะได้แก่คุณ
ชลินทร์ เผ่าวิบูล โปรดยื่นขึ้นคะแนนครับ

(ไม่มีสมาชิกยื่นขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพันธ์ บุญชิต ได้คะแนน ๗๕ คุณปิยะฉัฐ
วัชรภรณ์ได้ ๖๔

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ เป็นกระทู้ถาม เชิญครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานครับ กระผมขอหารือนะ
ครับ ๗.๓, ๗.๔ ก็เป็นการเลือกซ่อมกรรมมาธิการที่ว่าง กระผมคิดว่าน่าจะให้เสร็จเสียเลย
ใหม่ครับ อันนี้กระผมปรึกษาท่านประธานนะครับ ก็เรื่องนิดเดียวครับ กรรมมาธิการ ๗.๓
น่าจะเป็นกรรมมาธิการฝ่ายรัฐบาลครับ ซึ่งท่านรัฐมนตรีศึกษา ลาออก ส่วน ๗.๔ นั้นก็อีก
๑ ตำแหน่ง กระผมคิดว่าถ้าเลือกให้เสร็จสิ้นก็สุดแท้แต่ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ที่ประชุมมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
คุณบัญญัติจะเสนอเป็นญัตตินะครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) ครับ ถ้าท่านประธานไม่ขัดข้อง กระผม
ขอประธานเสนอเป็นญัตติขอให้พิจารณา ๗.๓ และ ๗.๔ ในคราวเดียวกันเลย ขอผู้รับ
รองครับ

(มีสมาชิกลงชื่อนับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๗.๓ มีไหมครับ ที่ประชุมมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น ถ้ามีความเห็นเป็นอย่างอื่น เชิญเลยครับ เชิญคุณพรครับ

นายพร ศรีไตรรัตน์ (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอให้นำ
เอาระเบียบวาระที่ ๕.๑, ๕.๒, ๕.๓ ขึ้นทำการพิจารณาก่อน ทั้งนี้ก็เนื่องจากระเบียบ
วาระตามที่กล่าวนี้ได้รับอนุมัติจากที่ประชุมนี้มาแล้วหลายครั้งแล้วก็ค้างคาตลอดมา ก็ควร
จะได้มีการพิจารณาเสียให้เสร็จสิ้นไปเสียในโอกาสนี้ ขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนั้นนะครับ ที่เสนอขึ้นมานั้นนะครับ คุณพร
ครับ เรากำลังจะว่ากันด้วยเรื่อง ๗.๓ กับ ๗.๔ คือเรื่องตั้งซ่อมกรมการ ถ้าหากว่าไม่
เห็นด้วยก็ว่ากันตรงนี้นะครับ ก็คงจะไม่มีอะไรกระทบครับ เลือกตั้งไปเสียก่อน แล้วก็ค่อย
ไปว่ากันใหม่ นะครับ สั้น ๆ เท่านั้นนี้นะครับ มีปัญหาไหมครับ เชิญ

นายพร ศรีไตรรัตน์ (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมว่าก็เป็นอัน
ตกลงไปเสียเลยนะครับว่า หลังจากที่ได้ทำการพิจารณาเลือกตั้งซ่อมกรมการแล้ว ก็
จะได้เอาญัตติตามที่ท่านเข้า ถ้าเป็นอย่างนั้นก็ไม่ใช่เป็นการขัดข้องประการใด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เสนอมาใหม่ครับ ประเดี๋ยวเสร็จจากนี้แล้ว
ว่าใหม่ก็แล้วกันครับ ต่อไปก็ ๗.๓ นะครับ ตามข้อเสนอของคุณบัญญัติจะใช้ไหมครับ ๗.๓
นะครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ๗.๓ นี้เป็นกรมการฝ่ายรัฐบาลของ
พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนซึ่งท่านได้ลาออกไปครับ อันนี้ก็สุดแท้แต่ทางรัฐบาลจะ
เสนอใครมากระผมคิดว่าอย่างนั้นครับ

๔๖๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ถูกต้อง ทางรัฐบาลพร้อมที่จะเสนอผู้ใดใหม่
ครบกรุณาเสนอครับ

พลตรี ประมาณ อติเรกสาร (รองนายกรัฐมนตรี) : ขอเสนอคุณขุนทอง
ภูผิวเดือน ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณขุนทอง ภูผิวเดือน ก็เป็นของฝ่ายรัฐบาล
เสียเองก็คงไม่มีผู้ใดมีความเห็นที่จะเสนอใหม่

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีแล้วนะครับก็เป็นอันว่าคุณขุนทอง ภูผิวเดือน
ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน

ต่อไป ๗.๔ ครับ ๗.๔ นี้เป็นเรื่องเลือกตั้งซ่อมกรรมการอุตสาหกรรม แทน
ตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง มีท่านผู้ใดจะเสนออย่างไรครับ ในเรื่องของรัฐบาลนี้ เชิญ
ครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ กระผมอยากจะ
ขอประธานทราบเรียนหรือครับ คือกรรมการอุตสาหกรรมนี้ กระผมได้เสนอเข้าไปมี
๒ ตำแหน่ง มีคุณไพฑูรย์ ไทตระไวศยะ กับ คุณขุนทอง ภูผิวเดือน ที่ลาออก ไม่
ทราบว่าทำไมถึงมีเพียงตำแหน่งเดียวครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็มีเลือกตั้งซ่อมอุตสาหกรรมแทนตำแหน่งที่ว่าง
ลงเพียงตำแหน่งเดียว

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : คือตำแหน่งที่ว่างลงมี ๒ ตำแหน่ง
ที่เสนอเข้าไปนะครับ ผมไม่ทราบว่าทำไมถึงมีเพียงตำแหน่งเดียว คุณขุนทองลาออกไปที่
หนึ่งแล้วนะครับ แล้วก็มีคุณไพฑูรย์ถึงแก่กรรมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่เสนอเข้ามา ๒ ตำแหน่งพร้อมกันหรือไม่ครับ
หรือคนละครั้งครับ ถ้าเสนอมาคนละครั้ง ก็เข้าระเบียบวาระมา ๑ ก็พิจารณา ๑ นี้ไปก็

แล้วกันครับ ถ้ามีปัญหาอื่น ๑ ก็มาตอนหลัง ท่านกรุณาจะเสนอท่านผู้ใดหรือไม่ครับ
เลือกตั้งซ่อมกรรมการอุตสาหกรรมครับ เสนอครับ คุณชัยครับ จะได้ง่ายเข้า

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากคุณไพฑูรย์
โหดระไวศยะ ได้เสียชีวิต แล้วก็มีผู้ที่ได้รับเลือกตั้งแทนคุณไพฑูรย์ คือ คุณไชยศิริ
เรื่องกาญจนเศรษฐ์ ผมก็ขอเสนอคุณไชยศิริ เรื่องกาญจนเศรษฐ์ ขอผู้รับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไชยศิริมีผู้รับรองหรือไม่ครับ เชิญผู้รับรอง
(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายไชยศิริ เรื่องกาญจนเศรษฐ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ ท่าน
ประธานที่เคารพครับ ขอบพระคุณมากครับ ที่ท่านผู้มีเกียรติกรุณาเสนอผม ผมขอถอนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญเลยครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพครับ ในตำแหน่ง
กรรมการอุตสาหกรรม ซึ่งคุณขุนทอง ภูผิวเดือน ได้ลาออกไป ทางพรรคประชาธิ-
ปัตย์ขอเสนอร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ เข้ามาแทนตำแหน่งนี้ครับ ขอผู้รับรองด้วย
ครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องแล้วนะครับ แล้วว่าอย่างไรครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ กระผมเข้าใจ
ว่าท่านผู้เสนอนั้นคงเข้าใจว่าเป็นแทนตำแหน่งคุณขุนทอง ที่นี้ในสภายังไม่ทราบว่า
ตำแหน่งที่ว่างที่ให้เลือกนี้เป็นตำแหน่งแทนใครกันแน่ เป็นแทนคุณไพฑูรย์ หรือว่าแทน
คุณขุนทองครับ ก็ถ้าเป็นแทนคุณขุนทอง ก็น่าที่จะเป็นทางฝ่ายประชาธิปัตย์เสนอเข้ามา
ก็เป็นเรื่องที่ถูกต้อง แต่ถ้าเป็นคุณไพฑูรย์นั้น ทางประชาธิปัตย์จะมาอ้างเป็นแทนคุณ
ขุนทอง ก็ไม่น่าจะถูกครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ถูกต้องแล้วครับ คือว่าตามหนังสือนี้ก็แจ้งมา
แต่เฉพาะคุณขุนทอง ภูผิวเดือนครับ ก็เป็นอันว่าถูกต้องแล้วครับ

๔๖๔

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ แล้วกรณีคุณไพฑูรย์ โหตระไวศยะ นั้นก็ตายแน่ๆแล้วอย่างนี้จะแทนหรือไม่ครับ ชัดๆอยู่ ว่าตายแน่ๆ ๖-๗ คน คราวที่แล้ว น่าจะแทนได้เลยนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ถ้าหากที่ประชุมจะทำก็ไม่ว่าอะไร

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ กระผมขอเสนอเป็นญัตติเลยนะครับ ท่านประธานครับ ได้หรือไม่ครับ ว่าขอเสนอเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ครับ เสนอได้ครับ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานยอมใช้หรือไม่ครับ ที่ประชุมไม่ค้านใช้หรือไม่ครับ ถ้าอย่างนั้นผมขอเสนอเลยว่าคุณไพฑูรย์ โหตระไวศยะ นั้นแต่เดิมนั้นสังกัดพรรคเสรีธรรม ท่านเสียชีวิตไป บัดนี้ก็อยู่พรรคเสรีธรรมมีอีกคนหนึ่ง คือเสนอ คุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล ครับ ผมขอเสนอ คุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล ผู้ใดเห็นด้วยขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวก่อนครับ ใช้ครับ ยอมรับญัตตินี้ แต่ขอพูดเรื่องคุณขุนทองก่อนครับ เมื่อแทนคุณขุนทองแล้วก็ไม่มีปัญหาแล้วใช้หรือไม่ครับ ก็หมดไป ขอโทษ คุณอะไรแทนคุณขุนทอง

นายเทอดพงษ์ ไชยนันท์ (ตาก) : ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ร้อยตำรวจโท ณรงค์ แล้วต่อมาก็ปัญหาญัตติของคุณปัญจะก็รับกันถูกต้อง แล้วเสนอใครนะครับ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ผมเสนอคุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล ส.ส. สุโขทัยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล ที่ประชุมเห็นเป็นอย่างไรครับ จะได้เรียบร้อยไปได้เร็วครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่มีปัญหาตกลงว่าเป็นคุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล
ขอผ่านไป ที่นี้ต่อไปละครับ คุณปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอ
อาศัยอำนาจตามข้อบังคับ ข้อ ๓๗ (๑) ขอปรึกษาเป็นเรื่องด่วน ด้วยมีพระราชบัญญัติ
ฉบับหนึ่ง ซึ่งอยู่ในความสนใจของประชาชนเป็นอย่างยิ่งอยู่ในระเบียบวาระที่ ๕.๗๑
ร่างพระราชบัญญัติภาษีเครื่องดื่ม ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอมา กระผมมีความรู้สึก
ถ้าหากว่ารอการพิจารณาอยู่นี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจจะไม่ได้รับการพิจารณาในการ
ประชุมสภาสัมัยวิสามัญนี้ แล้วเกรงว่ารัฐบาลจะอาศัยอำนาจออกเป็นพระราชกำหนดโดย
อ้างว่าสภาไม่พิจารณาให้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะกราบเรียนถามคณะรัฐมนตรีว่า
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นมีความสำคัญเร่งด่วนหรือไม่ ถ้าหากว่าเร่งด่วนกระผมก็จะ
ขอให้สภานี้นำมาพิจารณาให้ก่อน กระผมขอปรึกษาเป็นอย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปิยะณัฐเดี๋ยวนะครับ ขอโทษนะครับ คุณ
พิภพไช้ใหม่ครับที่เสนอมาเมื่อกี้ คุณพิภพครับ เรื่องของคุณพิภพนะครับ ขอโทษ ผม
ก็ไม่ทราบ เพราะเห็นว่าทางนี้เสนอ ๒ คน มีคนตายไป ๑ คน แล้วก็ออกไปก่อน ๑ คน
ตายซิครับ คือคุณไพฑูรย์คนหนึ่ง แล้วมีคุณขุนทองลาออกคนหนึ่ง คณะกรรมาธิการที่
ผ่านมาเมื่อกี้ นะครับ แต่ที่นี้ได้มีท่านทางนี้เสนอมาบอกว่าก็เสนอมา ๒ คน แต่ใน
หนังสือเสนอ ๒ คนนะมีคนเดียว ที่นี้คุณพิภพก็บอกว่า ไหน ๆ ตายแน่นอนแล้วที่ประชุม
ก็ควรจะพิจารณาดังเสียเลย ผมก็เห็นด้วย แต่ว่าเรื่องมันกลับปรากฏว่าเรื่องนี้เขาได้แจ้งมา
ก่อนแล้ว และก็ได้ตั้งไปแล้ว คือได้ตั้งคุณดุสิต โสภิตชา ไปตามหนังสือแต่งตั้งเข้ามา
ก็เป็นการพลาดไปถนัด เพราะเหตุที่เราไม่ได้รอเป็น ๒ จังหวะ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็
ต้องแก้ไขครับ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผมก็ไม่รู้ว่ามีการตั้งมาแล้วหรือยังไม่ได้ตั้งนะครับ แต่กระผมฟังจากท่านประธาน
คณะกรรมาธิการอุตสาหกรรมท่านชี้แจงท่านประธานไปว่าขาด ๒ ตำแหน่ง เสนอมา ๒
ตำแหน่ง ทำไมมาเลือกเป็นตำแหน่งเดียว ก็มีการเสนอแทนคุณขุนทองเข้าไป เพราะคุณ

๔๖๖

ขุนทองลาออก กระทบก็เรียนถามว่า เมื่อคุณขุนทองลาออกมีการตั้งกัน แล้วคุณไพฑูรย์ ตายไปเห็นชัด ๆ จะไม่ตั้งกันหรือ ก็ปรากฏว่าจะมีการตั้งกัน ที่ประชุมยอมรับ กระทบจึง เสนอคุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล แต่ถ้ามีการลาออกไปแล้วก็มี การตาย แล้วก็ตั้งกันไปแล้ว ไม่เป็นไรครับ กระทบถอนคุณไพฑูรย์ได้ คุณไพฑูรย์อยู่นี่ครับ เขายินดีที่จะถอน แต่ ข้อเท็จจริงขอให้มีการตั้งกันแล้วจริง ๆ ก็แล้วกันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตั้งไปแล้วครับ ผมเองก็ผิดเหมือนกันครับ ต้อง ขอประธานโทษ ตกลงกันไปได้นะครับ ที่นี้เรื่องของคุณปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ผมขอปรึกษาท่านประธานนะครับว่า ร่างพระราชบัญญัติภาษีเครื่องดื่มที่คณะรัฐมนตรีเสนอมานี้ อยากกราบเรียนถามคณะรัฐ มนตรีว่าเป็นเรื่องด่วนหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เห็นจะไม่ใช่ไรหรอกครับ เล็กน้อยเท่านั้น ครับ ท่านรัฐมนตรีจะกรุณาตอบได้ไหมครับว่าเป็นเรื่องด่วนไหม

พลตรี ประมาณ อติเรกสาร (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงเรื่องร่างพระราชบัญญัติภาษีน้ำอัดลมนี้รัฐบาลเองก็อยากให้เสนอเป็นเรื่องด่วน เหมือนกัน ผมใคร่อยากจะเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ในเรื่องนี้ในการที่รัฐบาล เสนอเข้ามาตามที่บรรจระบุเบียบวาระ ไม่ได้บอกเป็นเรื่องด่วนมานั้น ก็เนื่องจากว่ายังมีผู้ ซึ่งยังเข้าใจว่าในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ทำเพื่อช่วยพรรคกิจสังคม ซึ่งความจริงทางรัฐบาลได้ ดำริในเรื่องนี้มาก่อนที่พรรคกิจสังคมจะเข้ามาร่วมเป็นรัฐบาลด้วย ในการที่เราได้พิจารณา เรื่องนี้ขึ้นนั้นไม่ใช่คิดเฉพาะที่จะช่วยลดภาษีน้ำอัดลมโดยเฉพาะของอุตสาหกรรมประเภท นี้เท่านั้น แต่เนื่องจากว่ามันเป็นอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องกันอีกหลายอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมขวด ซึ่งน้ำอัดลมขายไม่ได้ขวดก็ขายไม่ได้ ก็ทำให้อุตสาหกรรมขวดนั้นก็ หดโทรมลงไปถึงกับขาดทุน และเวลานี้ก็อยู่ในฐานะซึ่งย่ำแย่ อุตสาหกรรมฝ้าย อุตสาหกรรมอื่น ๆ ตลอดจนกระทั่งเครื่องภาชนะรองรับอะไรต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง กันไปเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็วิตกในเรื่องที่คนงานจะต้องถูกปลด ก็จึงได้เสนอ ร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมา ก็ได้มีผู้ที่ท้วงเหมือนกันว่า เพราะเหตุใดจึงไม่นำเรื่องนี้เข้า

ในที่ประชุมรัฐสภาเพื่อที่จะประชุมร่วม เพราะว่าเกี่ยวกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจด้วย แต่ว่าทางรัฐบาลก็เห็นว่าอาจจะมึ้นหัวตั้งว่า เพียงแต่ภาชีน้ำอัดลมนั้นก็ถือเป็นถึงความมั่นคงทางเศรษฐกิจไม่ ด้วยความเคารพต่อสภา ทางรัฐบาลก็จึงได้เสนอมาให้ทางสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้วินิจฉัย เรื่องที่ผมได้กราบเรียนในนั้น ก็เป็นเรื่องซึ่งชี้แจงในข้อเท็จจริงให้ฟัง มิได้มีเรื่องอะไรเป็นเครื่องเคลือบแฝง นี้ผมขอเรียนข้อเท็จจริงให้ฟังก่อนครับ

นายจรัส พัวช่วย (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ จรัส พัวช่วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กระทบอยากขออ้างข้อบังคับ ข้อ ๓๗ เหมือนกันนะครับ ก็ปรึกษาที่ประชุมว่า ญัตติด่วนที่ค้างอยู่ในสภานั้นนะครับ คือญัตติด่วนที่จะต้องพิจารณาอย่างเร่งด่วน คือญัตติด่วนให้แก้ไขความเดือดร้อนของประชาชนที่เสนอโดยพลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ กับคณะ ยังพิจารณาไม่เสร็จ ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นญัตติเกี่ยวกับประชาชนทั่วประเทศ ความเดือดร้อนทุกอย่าง ประเทศชาติไทยนี้มันเดือดร้อนอยู่ทุกวันนะครับ น่าจะต้องพิจารณาก่อน ซึ่งเรื่องน้ำอัดลมนี้เป็นเรื่องของคนกลุ่มเดียวเท่านั้น กระทบอยากถามท่านประธานว่า ท่านจะพิจารณาเรื่องทั้งหมดทั้งประเทศ หรือว่าจะพิจารณาเรื่องเดียวเรื่องนี้ก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ครับ เดี่ยวครับ เดี่ยว เพียงแต่ให้ถามเท่านั้น ไม่ได้รับมาปรึกษาพิจารณาเป็นการด่วนในการว่านั้น ไม่ได้เกี่ยว เพียงแต่ให้ถาม เมื่อถามเสร็จแล้วก็แล้วกันเท่านั้นนะครับ เชิญครับ

นายปิยะฉัตร วัชรารมณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ คือกระทบต้องการเรียนถามทางรัฐบาลเอาไว้ เพื่อจะได้ทราบแนวทางว่า เรื่องนี้รัฐบาลเห็นเป็นเรื่องด่วนหรือไม่ กระทบเกรงว่าถ้าหากไม่มีการพิจารณาแล้ว รัฐบาลจะไปฉวยโอกาสออกเป็นพระราชกำหนด ซึ่งจะเป็นการผูกมัดรัฐสภามากเกินไป แต่ก็ได้กราบเรียนถามแล้วก็ทาง ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี ได้มาชี้แจงอย่างนี้แล้ว กระทบก็เห็นว่าเป็นเรื่องด่วนสมควรที่สภาจะพิจารณา แต่เพื่อให้รัฐบาลได้ตั้งหลักไว้ เพราะฉะนั้นพรุ่งนี้กระทบจึงจะเสนอให้มาพิจารณาครับ

๔๖๘

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เท่านั้นเองครับ ไม่มีอะไร ไม่มีแล้วก็หมดปัญหา เดินตามระเบียบวาระต่อไป ระเบียบวาระต่อไป เป็นเรื่องกระทู้ถามครับ เชิญครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัชฎุมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผมขออาศัยข้อบังคับ ข้อ ๓๗ (๒) เปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมครับ ขอ ยกเอาระเบียบวาระการประชุมที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา คือ ๕.๑, ๕.๒, ๕.๓ ครับท่านประธาน แล้วก็ด้วยเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว คือ ๔.๑, ๔.๒, ๔.๓ และ ๔.๑๓ ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้คัดค้านใหม่ครับ ไม่เห็นด้วยมีใหม่ครับ เชิญผู้คัดค้านครับ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผมขอความกรุณาอย่างนี้ได้ใหม่ครับว่า จะพิจารณาเรื่องไหนขึ้นมาก่อน ก็เอามาเป็นเรื่อง ๆ ไปครับ เอามาทีละหลายเรื่องนี่สับสนงงกันไปหมดละครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากเสนอไปหลายเรื่อง กระผมขอค้าน แต่ถ้าหากท่านเสนอมาทีละเรื่องก็ค่อยพิจารณากันใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัชฎุมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่ากระผมพูดชัดเจนแล้วนะครับ เป็นภาษาไทยชัดเจนว่า ยกขึ้นมาเป็นระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา คือ ๕.๑ ครับท่านที่เคารพ ๕.๒ ครับท่านที่เคารพครับ ๕.๓ ครับ แล้วก็เสร็จต่อไปเป็น ๔.๑, ๔.๒ ชัดเจนมากครับ ท่านประธานที่เคารพ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังตั้งใจใหม่ครับ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ตั้งใจครับท่านประธาน กระผมอาจจะเห็นด้วยใน ๕.๑ แต่เรื่องอื่นกระผมไม่เห็นด้วยละครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็ใคร่ขอเรียนต่อที่ประชุมด้วยนะครับเคยมีปัญหาย่อย ๆ ในเรื่องการที่เสนอเปลี่ยนระเบียบวาระยัดไป แล้วก็เดินไปไม่ถึงเรื่องเดียว

ก็ยังไปจบ แล้วต่อมาก็เป็นเรื่องค่างก็เสนอกลับไปกลับมา เพราะฉะนั้นผมว่าเอาแต่เรื่องเดียวก่อนนะครับ จะได้ชัดเจนและง่าย และต่อไปพอเสร็จจากเรื่องนี้ก็เสนอต่ออย่างนี้ จะได้ใหม่ครับ ขอตกลงอย่างนี้

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ครับ เพื่อความเรียบร้อยของสภาแห่งนี้ ผมเห็นด้วยครับ ขอบพระคุณครับ ๕.๑ ถ้าเสร็จแล้วเป็น ๕.๒, ๕.๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แล้วต่อไปค่อยว่ากัน เอา ๕.๑ ขึ้นมาพิจารณา ไม่ค้านใช่ไหมครับ คุณสมาน ค้านไหมครับ ยกมือ ค้านก็เชิญครับ เดี่ยว ๆ คุณสมาน ก่อนครับ คุณสมานก่อน ค้านก็เชิญ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ท่านผู้เป็นประธานครับ กระผม สมาน ชมภูเทพ ส.ส. ลำพูนครับ ท่านผู้เป็นประธานครับ คือสำหรับท่านที่เสนอญัตติขึ้นมาตัดหน้ากระทู้ นั้น กระผมเองก็เห็นใจ แต่ทุก ๆ ครั้งมากกระผมว่าสภาของเราก็คงจะให้โอกาสบ้าง เพราะไหน ๆ ที่ประชุมก็ได้เปิดโอกาสวันพุธวันหนึ่งเพิ่มขึ้น อย่างกระทู้ของกระผมโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งซึ่งพวกเราในรัฐสภาที่ย่อมทราบดีว่า ความปลอดภัยของบรรดาประชาชนก็ดีตลอดทั้ง ส.ส. ของเราก็ดี ซึ่งกระผมเองเป็นกระทู้ซึ่งต้องเรียนถามกระทรวงมหาดไทยนะครับ ถ้าหากว่าทางสภาจะกรุณาให้เราซักถามกระทู้ไป กระผมก็เชื่อว่าเวลาก็คงจะไม่มากเท่าไรนัก แต่อย่างไรก็ตามแต่ตามที่ท่านได้เสนอไปแล้วนะครับ เอา ๕.๑ ขึ้นมา แต่ถ้าหากว่าทางสภาจะกรุณาหลังจาก ๕.๑ แล้ว กระผมก็ใคร่ขอความกรุณาทางสภาว่า ขอให้เป็นเรื่องของกระทู้ เพราะพวกเราอยากทราบกันเหลือเกินว่า ปัญหาของกระทรวงมหาดไทยตอนนี้ทำไมถึงบ้านเมืองจึงได้เดือดร้อนนัก ทำไมถึงความปลอดภัยของประชาชนตลอดแม้กระทั่ง ส.ส. นี้ เราเองไม่ได้รับความปลอดภัยกันเสียเลยนะครับ เมื่อเป็นอย่างนี้คือในชั้นต้นกระผมใคร่ขอให้ท่านไปตามระเบียบวาระนะครับ ถ้ากระผมแพ้ กระผมก็ขอให้เอาตามหลัง ๕.๑ กระผมใคร่ขอเสนออย่างนี้ครับ คือว่าเป็นไปตามระเบียบวาระของกระทู้แล้วกระผมจะได้ว่าหลังจาก ๕.๑ ครับ

๔๗๐

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็แปลว่าขอให้เป็นที่ไปตามระเบียบวาระใช้ใหม่ ครบ แล้วจะได้ลงคะแนนเสียง

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ใช้ครบ ในขั้นตอนนี้ตามระเบียบวาระก่อน แต่ถ้ากระผมแพ้ กระผมก็จะถอยจาก ขอให้เอาหลัง ๕.๑ อีกที เพื่อเป็นการได้ซักถาม รัฐมนตรีมหาดไทย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต้องไปว่าตอนหลังละครับ มีผู้คัดค้านแล้ว นะครับว่าจะให้เดินไปตามระเบียบวาระ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ผมขอปรึกษาหน่อยครับ เมื่อกันผู้เสนอได้ เสนอเป็นญัตติหรือเปล่าครับท่านประธาน มีผู้รับรองถูกต้องไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ เขาเสนอเป็นญัตติ แล้วทางนี้เป็น ผู้คัดค้าน

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ที่เขาคัดค้านเป็นการเสนอญัตติซ้อนญัตติ หรือเปล่าครับ หรืออย่างไรครับ ผมยังสงสัยอยู่ครับท่านประธานครับ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพครับ ของผม ไม่ได้ไปเสนอญัตติ ท่านก้านันยอมทราบดีว่าให้เป็นที่ไปตามระเบียบวาระ ไม่จำเป็นต้อง เสนอแล้ว ประธานเป็นผู้ที่กำหนดเองว่าจะเป็นที่ไปตามระเบียบวาระ หรือเป็นตามที่ คุณปิยะณัฐเสนอ เพราะฉะนั้นผมเองไม่ต้องเสนอครับ เพราะระเบียบวาระมีแล้ว ท่าน จะยืนยันว่าใครจะเป็นไปตามระเบียบวาระ หรือว่าใครจะเป็นผู้เสนอครับ เอาไปตามมตินั้น ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็ขอมติในที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควร เดินไปตามระเบียบวาระการประชุมนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะยกเอาเรื่องที่กำลังพิจารณา คือ ๕.๑ ตามที่ท่านผู้เสนอญัตติเสนอนั้นขึ้นมาพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านที่เห็นว่าให้เป็นไปตามระเบียบวาระมี ๒
คะแนน ท่านที่เห็นว่าให้นำเรื่องที่กำลังพิจารณา คือ ญัตติที่ ๕.๑ มาพิจารณาก่อนมี ๑๐๔
คะแนน เพราะฉะนั้นก็ขอพิจารณา ๕.๑ นะครับ คือเรื่องที่กำลังไว้วันก่อน ญัตติเรื่องให้
แก้ไขความเดือดร้อนของประชาชนที่เรื่องค้างมานะครับ วันนั้นการอภิปรายต่อมาแค่ไหน
ที่คุณประเทืองขอวันก่อน คุณประเทืองครับ เชิญครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านที่เห็นว่าให้เป็นไปตามระเบียบวาระมี ๒
คะแนน ท่านที่เห็นว่าให้นำเรื่องที่ค้างพิจารณา คือ ญัตติที่ ๕.๑ มาพิจารณาก่อนมี ๑๐๔
คะแนน เพราะฉะนั้นก็ขอพิจารณา ๕.๑ นะครับ คือเรื่องที่ค้างไว้วันก่อน ญัตติเรื่องให้
แก้ไขความเดือดร้อนของประชาชนที่เรื่องค้างมานะครับ วันนั้นการอภิปรายต่อมาแค่ไหน
ที่คุณประเทืองขอวันก่อน คุณประเทืองครับ เชิญครับ

๔๗๘

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดพิษณุโลก พรรคชาติประชาธิปไตยตามที่พรรคชาติประชาธิปไตยได้เสนอญัตติติด่วน แล้วก็ค้างการพิจารณาจากการประชุมครั้งที่แล้วญัตติติด่วนอันนี้เป็นญัตติที่ให้รัฐบาลได้แถลงแนวทางที่จะแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน แต่เป็นที่น่าเสียใจครับว่าในการพิจารณาญัตติวันนี้ทางรัฐบาลไม่ได้ใส่ใจที่จะแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน หรือว่าจะแถลงปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนให้สภาผู้แทนราษฎรนี้ได้ทราบ เพราะว่าถ้ามองไปทางที่นั่งของคณะรัฐมนตรีแล้วจะเห็นว่าเหลือกันเพียง ๖ ท่านเท่านั้นเอง แล้วรัฐมนตรีที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในด้านญัตติที่เสนอเข้าไปนี้ก็เข้ามานั่งอยู่เพียงท่านเดียว นั่นคือจากกระทรวงมหาดไทย แต่ปัญหาเรื่องปากเรื่องท้องซึ่งเป็นปัญหาสำคัญนั้นไม่ได้มีรัฐบาลเข้ามานั่งในที่นี้ อันนี้เป็นเรื่องที่น่าเสียใจอย่างยิ่งแล้วอย่างนี้จะให้ชี้ให้เห็นถึงความจริงใจของรัฐบาล ซึ่งมีต่อประชาชนกันได้อย่างไรครับท่านประธาน แต่ว่าเพื่อให้รัฐบาลได้ทราบถึงปัญหาเรื่องนี้ กระผมขอกราบเรียนว่า จำเป็นที่จะต้องนำญัตตินี้ขึ้นมาพูดต่ออันเนื่องมาจากที่รัฐบาลได้ชี้แจงในการประชุมคราวที่แล้ว สิ่งที่รัฐบาลได้ชี้แจงให้สภานี้ได้ทราบรัฐบาลได้ชี้แจงแต่เหตุแห่งความเดือดร้อนเท่านั้นเองว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นมันเกิดขึ้นอย่างไรแล้วก็นั่งจระไนบอกเหตุที่เกิด แต่ว่าวิธีการแก้ปัญหาานั้น รัฐบาลไม่ได้บอกว่าจะแก้อย่างไรให้สภานี้เกิดความมั่นใจให้ประชาชนเกิดความวิตกลงได้ว่าปัญหาความเดือดร้อนของเขาที่จะได้รับผลกระทบอยู่ปัจจุบันนี้จากการบริหารงานของรัฐบาลนั้น ซึ่งประชาชนทั้งประเทศอยากจะฝากความหวังไว้หรือว่าฝากความหวังไว้ด้วยความจำใจ ก็ไม่ได้ผ่อนคลายนปัญหาหนึ่งลงได้ เพราะฉะนั้นวันนี้จึงจำเป็นต้องนำเรื่องนี้ขึ้นมาพูดกันอีก เพื่อให้รัฐบาลตอบให้กระจ่างชัด อย่างน้อยให้ประชาชนได้รู้เลยว่าปัญหาที่เขากำลังเกิดความวิตก ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเองติดตามข่าวความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเรื่องข้าวนี้มาโดยตลอด เพราะขณะนี้กำลังเกิดปัญหาใหญ่กว่าข้าวที่ผลิตผลออกมาได้ของชาวนาทั้งหลายไม่ได้ขายได้ตามที่รัฐบาลประกาศกำหนดราคาไว้ กระผมก็ไม่อยากพูดว่ารัฐบาลประกาศประกันราคาหροก แต่ว่าราคาที่รัฐบาลได้กำหนดไว้เวลานั้น ถือว่าเป็นการกำหนดราคาขั้นต่ำ แต่สิ่งที่ประชาชนหรือ

ชาวนาทั้งหลายขายได้นั้น ไม่ได้เป็นอย่างนั้น แม้แต่ประกาศของกรมประชาสัมพันธ์ซึ่ง
 แทบจะทุกตอนเช้ามักจะประกาศราคาข้าวความเคลื่อนไหวในจังหวัดต่าง ๆ หลายจังหวัด
 กระผมก็ฟังด้วยความเอาใจช่วยว่าจะมีจังหวัดใดบ้างขายข้าวได้ตามรัฐบาลกำหนดราคาไว้ ก็
 ไม่มีเลยสักจังหวัดเดียว สิ่งเหล่านี้แหละเป็นการชี้ให้เห็นว่า รัฐบาลประกาศออกมานั้นนะ
 กำหนดราคาข้าวไว้นั้นนะไม่ได้กำหนดขึ้นมาบนพื้นฐานแห่งความเป็นจริง หรือถ้าหากจะ
 พูดกันอย่างง่าย ๆ ว่า รัฐบาลโกหกประชาชนก็ได้ เพราะสิ่งที่ประกาศนั้นเป็นสิ่งที่ปฏิบัติ
 ไม่ได้เป็นสิ่งที่ทำไม่ได้ พรรคชาติประชาธิปไตยยื่นญัตตินี้เข้ามาเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม
 วันที่ ๘ ธันวาคม รัฐบาลนี้ออกโทรทัศน์เอารัฐมนตรีทางด้านเศรษฐกิจนี้ออกมา หรือ
 รัฐบาลที่มีรัฐมนตรีที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเรื่องนี้ ออกมาพูดจากันทาง โทรทัศน์ก็
 นำฟังละครับ อุปมาอุปไมยว่าการระบายสินค้า มันเหมือนการระบายน้ำต้องเปิดบานประตู
 ออกไปให้หมด แล้วก็ปล่อยให้ น้ำไหลออกไปให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ การระบายข้าว
 ก็ต้องกระทำอย่างนั้น แต่ปรากฏว่ารัฐมนตรีที่ท่านอุปมาอุปไมยไว้นั้นถูกกระแสน้ำพัดไป
 จนไม่ได้เป็นรัฐมนตรีด้วย อันนี้ก็เลยเป็นเรื่องที่น่าหวังว่าในการปรับปรุงใหม่นี้การเปิด
 ประตูระบายข้าวให้ออกไปได้นั้นจะระบายไปได้หรือไม่ รัฐบาลประกาศลดราคาค่าสำรองข้าว
 ลงก็คิดว่าจะเป็นการระบายข้าวออกไปได้มาก แต่จากการติดตามเรื่องนี้ก็ได้รับความผิดหวัง
 อีก เพราะว่าการลดค่าสำรองข้าวลงไปนั้น ทำให้ต่างประเทศได้ชะงักในการที่จะสั่งข้าว
 เนื่องจากราคาข้าวลดลง หลักธรรมดาครับไม่ว่าสินค้าใดถ้าราคาลดลงนี้ผู้ซื้อจะหยุดซื้อ
 เพื่อจะมองดูว่าจะลดราคาต่อไปไหม เพราะฉะนั้นในการสั่งซื้อข้าวตอนนี้เขาหยุดสั่งซื้อ
 เขารอดูที่ท้าวว่ารัฐบาลของประเทศไทยนี้จะลดราคาต่อไปอีกไหม อันนี้เป็นหลักธรรมดา
 ครับที่เขาจะต้องจับตาดู เพราะฉะนั้นในการที่ลดเงินค่าสำรองข้าวลงนี้ก็ไม่เป็นเหตุให้ช่วย
 ในการระบายข้าวออกต่างประเทศได้ เพราะฉะนั้นข้าวของชาวนาจึงปรากฏว่าขายไม่ได้
 ราคา เพราะข้าวที่ขายนั้นคือชาวนาจะต้องจำใจขาย หรือว่าง้อขาย ก็จึงเป็นเหตุให้การ
 ที่กำหนดราคาโดยผู้ซื้อซื้อได้เองว่าจะซื้อในราคาเท่าไรก็ได้ ไม่ได้เป็นไปตามที่รัฐบาล
 กำหนดราคาให้ เพราะฉะนั้นการกระทำของรัฐบาลนี้กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน
 ว่า น่าจะลองพิจารณาทบทวนดูใหม่ว่าวิธีแก้ โดยการลดค่าสำรองข้าวลง ๕๐ เปอร์เซ็นต์

๔๘๐

นั้นน่าจะช่วยให้ระบายข้าวออกจากในประเทศไปสู่ตลาดต่างประเทศได้จริงหรือ รัฐมนตรีพาณิชย์ที่ขึ้นมารับงานใหม่ก็ได้ประกาศบอกว่า ด้วยความมั่นใจว่าจะพยายามขายข้าวนี้ให้ได้มาก สิ่งที่ชาวนาทั้งหลายได้รับฟังนั้นเขาไม่ได้เกิดความมั่นใจตามที่รัฐมนตรีแถลงนะครับ เพราะในทางปฏิบัติไม่ได้เป็นไปอย่างนั้น แล้วการประกันราคาข้าวนี้ประกาศมาว่าจะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ซึ่งรัฐบาลมีเวลามากพอที่จะหามาตรการในการช่วยในเรื่องนี้ได้ แต่จนถึงบัดนี้สิ่งที่ได้กระทำไปนั้นยังไม่มีทีใดนะครับ หรือว่ามีที่ใดที่กระผมยังไม่รู้อยากให้รัฐบาลนี้บอกมาให้ทราบหน่อยเถอะครับว่า ที่ไหนได้ขายข้าวกันได้บ้าง ตามราคาที่รัฐบาลกำหนดขอให้บอกกันให้ชัดว่ามีที่ไหนขายได้บ้าง แม้แต่ขายได้สักเกวียนเดียวก็ยังดี ขอให้บอกมาหน่อยเถอะเพราะเท่าที่ติดตามมานี้ยังไม่มีที่ไหนที่ขายได้ในราคาที่กำหนด แล้วราคาที่แตกต่างกันนั้น ถ้าราคาแตกต่างกันเพียงแต่ ๑๐๐, ๒๐๐ ก็ไม่น่าที่จะมานั่งวิตกกังวลมากนัก แต่ที่ราคาที่แตกต่างกันกับรัฐบาลกำหนดกับที่ชาวนาขายได้นั้นมันต่างกันมากเหลือเกินครับท่านประธาน กระผมก็เชื่อว่าท่านประธานเองก็เป็นผู้แทนราษฎรอยู่ ก็ย่อมรู้ปัญหาของชาวนาในจังหวัดของท่านประธานได้เป็นอย่างดีว่า ทางเหนือนั้นข้าวใหม่ขายกันได้เพียง ๒,๓๐๐ บาท ๒,๔๐๐ บาท ข้าวค้างปีอยู่ขายกันได้ ๒,๘๐๐ บาท ๒,๙๐๐ บาทต่อ ๑ ตัน หรือต่อ ๑ เกวียน ราคามันเป็นเท่านี้ ที่แถลงได้มาบอกว่ามันอาจจะเป็นเพราะว่าข้าวมีความชื้นข้าวค้างปีมันมีความชื้นไม่ได้หรือครับท่านประธาน แล้วข้าวในภาคเหนือและในภาคเหนือตอนล่างนั้น คุณภาพของข้าวมันก็อยู่ในราคาที่ควรขาย ถ้าตามที่รัฐบาลกำหนด ๓,๗๐๐ บาท แต่สิ่งที่ชาวนาขายได้นี้ ๒,๘๐๐ บาท นี่พูดถึงข้าวค้างปี ถ้าข้าวที่กำลังเก็บเกี่ยวกันอยู่ในขณะนี้ขายได้ ๒,๓๐๐ บาท ๒,๔๐๐ บาทนี้ อย่างนี้นะชาวนาจะทำกันอย่างไร นี่คือปัญหาความเดือดร้อนที่กระผมอยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานได้ทราบ จริงอยู่ แม้รัฐบาลจะเอาใจใส่เรื่องนี้หรือไม่เอาใจใส่ ท่านจะอ่านหนังสือพิมพ์กันอย่างไร กระผมก็ไม่วิตกหรือครับ เพราะกระผมรู้ว่ารัฐบาลนี้ได้กระทำไปนั้นคือการโกหกประชาชนโกหกชาวนา หลอกให้เขาเกิดความหวังว่าจะขายได้ในราคาที่กำหนดไว้ แต่สิ่งที่เขาขายกันได้นั้นมันไม่ได้เป็นอย่างนั้นจริง ๆ แม้รายงานข่าวของรัฐบาลจากกรมประชาสัมพันธ์ ความเคลื่อนไหวของตลาดก็ประกาศอยู่แทบทุกวัน ไม่มี

ที่ไหนจะขายได้ตามที่รัฐบาลกำหนด นี่ก็เป็นเรื่องที่ชาวนาทั้งหลายวิตกและกระผมเป็นผู้แทนราษฎรกระผมก็เกิดความวิตกไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าชาวนาครับ นี่คือเรื่องที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า วิธีแก้ไขอย่าไปลำดับเหตุแห่งการที่มันขายไม่ได้นะครับ เรารู้กันอยู่ทั้งนั้นว่ามันขายไม่ได้เพราะอะไร เพื่อไม่ให้เสียเวลาของสภานี้มาก อยากให้บอกวิธีที่จะแก้กันเท่านั้นแล้วถ้าแก้ไปแล้วทำไมถึงยังขายไม่ได้ อยากให้บอกกันตรงนี้ อย่าไปบอกว่าเหตุว่าการกระทำอย่างนั้นเราต้องติดปัญหาอย่างโน้นอย่างนี้เกิดขึ้น นั่นมันเหตุแห่งความทุกข์ครับ ไม่ใช่เหตุแห่งการที่จะดับทุกข์ได้ที่อยากครับ ฟังกันวันนี้คืออยากครับ ฟังการดับทุกข์ของชาวนาชาวไร่ทั้งหลาย

อีกเรื่องหนึ่งซึ่งอยากจะฝากไว้ก็คือ เกี่ยวกับเรื่องข้าวโพด ซึ่งขณะนี้กำลังประสบปัญหาซึ่งทางรัฐบาลได้ไปตั้งตัวแทนไว้ ทราบว่าดูเหมือนจะเป็น ๕ บริษัทในตลาดฮ่องกง แล้วก็พ่อกำผู้ส่งออกดูเหมือนว่าจะเกือบ ๒๐๐ กว่ารายที่ส่งกันไปแต่ว่าพอส่งออกไปขายอยู่ในฮ่องกงนั้นก็เกิดมี อดก. ส่งข้าวโพดผ่านทางสิงคโปร์แล้วเข้าสู่ในฮ่องกง เมื่อข้าวโพดจากประเทศไทยผ่านสิงคโปร์เข้าไปสู่ตลาดฮ่องกงก็ทำให้ตลาดข้าวโพดในฮ่องกงตกต่ำลงเพราะฮ่องกงที่เขารับซื้อนั้นเขาจะมีจำนวนจำกัดว่า เดือนหนึ่งเขาจะรับซื้อเท่าไร ทราบว่าในเดือนธันวาคมนั้นซื้อไป ๑๕,๐๐๐ ตัน ส่งออกไปแล้วปรากฏว่ามีข้าวโพดผ่านจากสิงคโปร์เข้าไปโดย อดก. ส่งผ่านทางสิงคโปร์แล้วเข้าสู่ฮ่องกง ผ่านตัวแทนของรัฐบาล ๕ บริษัทในฮ่องกงนั้นเขาก็เกิดโวยวาย กรมการค้าต่างประเทศก็ทำหนังสือถึงพ่อกำผู้ส่งออกภายในประเทศว่า เป็นเหตุให้ราคาข้าวโพดในตลาดในฮ่องกงนั้นต่ำลง ก็ขอลดราคาส่งออกที่จะส่งออกในเดือนมกราคมนี้ลงไปอีก ๖ เหรียญ ซึ่งแต่ก่อนนี้ส่งกันร้อยละ ๑๒๔ เหรียญ นี้ก็ลดราคาลงเหลือ ๑๑๘ เหรียญ พ่อกำผู้ส่งออกเขาจะต้องไปชดเชยเงินให้ตัวแทนทั้ง ๕ บริษัทนั้นอีกคนละ ๖ เหรียญ ต่อ ๑ ตัน ซึ่งดูเหมือนทั้งหมดจะเป็นเงินอยู่ ๙๐,๐๐๐ กว่าเหรียญ เหรียญนี้เหรียญสหรัฐนะครับเมื่อพ่อกำจะไปชดเชยอย่างนั้นสิ่งที่พ่อกำจะกระทำคือ ต้องไปกดราคารับซื้อข้าวโพดจากชาวไร่ให้ต่ำลงไปอีก นี่คือวิธีแก้ปัญหาก็กระทรวงพาณิชย์ที่กรมการค้าต่างประเทศกำลังดำเนินการอยู่กระผมอยากจะถามว่า ทำไมมาตรการอย่างนี้ ในการตั้งตัวแทนเมื่อกำหนดจำนวนโควตาส่งเข้าฮ่องกงแล้วเรายังทำไมส่ง

๔๘๒

โดยผ่านสิงคโปร์เข้าไปตีตลาดกันเองทำให้ราคาคงต่ำลงไปอีก แน่นนอนล่ะครับพ่อค้าจะต้องไปชดเชยให้สิ่งที่เขาจะต้องกระทำก็คือ การไปกดราคาซื้อจากชาวไร่ลงไปซึ่งทำให้ชาวไร่เกิดปัญหาความเดือดร้อนในราคาที่ข้าวโพดจะตกต่ำลงอีกในเดือนมกราคม เพราะฉะนั้นอยากถามทางรัฐบาลว่า มีมาตรการที่จะแก้ไขนี้เราจะทำกันอย่างไรได้บ้าง เป็นเรื่องที่ยากจะรับฟังสภาพนี้ ไม่ต้องการรับฟังเหตุการณ์เกิดขึ้น เราก็อทรากันดีอยู่แล้วสิ่งที่อยากรับฟังรัฐบาลจะแก้ไขอย่างไร ซึ่งเป็นเรื่องที่พรรคชาติประชาธิปไตยเป็นห่วงและความจริงยังมีอีกหลาย ๆ เรื่อง กระทบจะไม่รบกวนเวลาเรื่องนี้มาก เพราะฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า อยากให้รัฐบาลแถลงให้เกิดความมั่นใจสักหน่อยเถิดครับว่า ชาวนาชาวไร่ทั้งหลายนี้เขาพอจะมีความหวังอยู่ได้หรือไม่เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นขณะนี้ไม่ใช่ปัญหาเรื่องเล็กน้อยครับ ชาวไร่ทุกวันนี้ไม่รู้จะหันหน้าไปพึ่งใครนะครับท่านประธาน กระทบขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอบทักผู้เสนอเสียก่อนเถิดครับ เชิญครับ

นายประยูร สุรนิวศ์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายกระทบ ประยูร สุรนิวศ์ จากอุดรธานีสังกัดพรรคชาติประชาธิปไตย ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณท่านประธานที่ได้บรรจุญัตติของชาติประชาธิปไตยไว้ในระเบียบวาระเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๒๔ และก็ขอขอบพระคุณเป็นอย่างมากอีกครั้งหนึ่งที่ได้นำญัตติที่ค้างนี้เข้ามาบรรจุในระเบียบวาระ เพราะว่ากระทบได้อ่านในคอลัมน์หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งที่ผู้ที่อยู่ข้างเคียงหรือท่านรัฐมนตรีทั้งหลายนี้ได้พยายามกีดกัน ๆ ผนฯ นายกรัฐมนตรีไม่ให้อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทย ทางเดียวซึ่งประชาชนจะได้ถ่ายทอดความรู้สึกของเขาไปยังรัฐบาลก็คือทางสื่อมวลชน แต่หลังจากคอลัมน์นี้ได้เขียนข้อความอันนั้นขึ้น กระทบรู้สึกเสียใจเป็นอย่างมาก และวันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีก็ไม่ได้มาร่วมในที่ประชุมมีรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ๓ ท่าน ซึ่งเป็นรัฐมนตรีว่าการมานั่งอยู่ในขณะนี้คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมารับเรื่องราวเกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชน อธิการบดีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ผนฯ ชวน หลีกภัย และมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มานั่งอยู่ด้วย ท่านที่ ๓ ก็คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ผนฯ สมหมาย

สุนทรภู่ ซึ่งกำลังนั่งอ่านหนังสือพิมพ์ไม่ได้ฟังคำอธิบายของผู้แทนราษฎร เรื่องความเดือดร้อนของประชาชนแต่อย่างไร กระผมขอให้ประธานได้กรุณาเตือนท่านด้วยว่าความเดือดร้อนของประชาชนนั้น เขาให้ท่านอ่านอยู่ที่บ้าน ให้มารัฐสภาแห่งนี้ต้องมาฟังว่าประชาชนเขาเดือดร้อนอย่างไร รัฐมนตรีอย่างท่านนั้น ไม่ได้มีโอกาสสัมผัสผู้แทนราษฎร ไม่มีโอกาสสัมผัสกับผู้แทนราษฎร ได้แต่ราชรถมาเกยจึงไม่รู้ว่าความเดือดร้อนของแผ่นดินที่แท้จริงคืออะไร จึงอยากจะให้ท่านได้ฟังไว้ในวันนี้ ท่านประธานที่เคารพ ความเดือดร้อนหรือปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนขณะนี้ กระผมฟังดูท่านรัฐมนตรี ๓ ท่าน ได้ตอบโต้ญาติของพรรคชาติประชาธิปไตยในวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๒๔ แล้วนั่นคือ ๗พณฯ สมหมาย สุนทรภู่ ๗พณฯ ชวน หลีกภัย และ ๗พณฯ ไพจิตร เอื้อทวีกุล กระผมเป็นนักสถิติเก่า เมื่อฟังท่านทั้งสามนั้นชี้แจงต่อสภานั้นไม่ได้มีความเห็นแตกต่างอะไรเลย ว่าท่านจะมาแก้ปัญหา หรือรับรู้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ท่านเพียงแต่เอาตัวเลขมาอ่านให้กระผมฟังเท่านั้น กระผมไม่ต้องการทราบสิ่งนั้น เพราะตัวเลขของกระผมนั้นมีข้อมูล มีบุคคลที่เสนอมามากมาย และบางข้อมูลบางตัวเลขที่ท่านเสนอมานั้น กระผมทราบว่าลูกน้องของท่านหรือเจ้าหน้าที่ราชการของท่านนั้นได้เสนอท่านขึ้นมา มีบางอย่างที่คลาดเคลื่อน วันนั้นกระผมจะขอยกตัวอย่างให้ท่านทราบสักอันหนึ่ง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์คนเก่าได้พูดถึงราคามันสำปะหลัง ขณะนี้มันสำปะหลังตกต่ำมาก ท่านบอกว่าเมื่อสัก ๒-๓ เดือนมานี้ราคาประมาณ ๒๒๐ ดอยซ์มาร์ค คือมาร์คของเยอรมัน บัดนี้ราคากระต่องขึ้นมาเป็น ๒๖๐ ดอยซ์มาร์ค คือมาร์คเยอรมันซึ่งขณะนี้ม้อตราแลกเปลี่ยนนั้นประมาณ ๑๐ บาท สรุปแล้วราคามันสำปะหลังนั้นตันละประมาณ ๒,๖๐๐ บาท ท่านหารตัวเลขออกมาให้กระผมฟังว่า ตกกิโลกรัมละ ๔๐ สตางค์ ๒,๖๐๐ บาทนั้น ๑ ตันนั้นเขามี ๑,๐๐๐ กิโลกรัมครับ เอา ๑,๐๐๐ หาร ๒,๖๐๐ ได้ ๒๖ สตางค์ ไม่ใช่ ๔๐ เพราะฉะนั้นกระผมจึงกราบเรียนท่านว่า ถ้าท่านไม่เชื่อว่ากระผมได้แถลงความจริงนั้นเทปมีครับ ท่านไปเปิดดูว่าผิดพลาดมาก เพราะฉะนั้นขนาดมาแถลงท่านยังคิดว่าเป็นเรื่องทำเล่น ๆ ต้องเอาตัวเลขที่แท้จริงออกมาว่าเป็นอย่างไร เราถึงจะมาช่วยกันแก้ปัญหาของประเทศได้ และอีกอย่างหนึ่งกระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ปัญหาที่พรรคชาติประชาธิปไตยหรือญาติที่เสนอมานั้นมีถึง ๗ อย่าง มีทั้งความเดือดร้อนของประชาชนต่าง ๆ นานา โดย

๔๘๔

เฉพาะเกี่ยวกับความมั่นคง ความปลอดภัยของประชาชน บัดนี้หนังสือพิมพ์ต่างประเทศ หนังสือพิมพ์ประเทศไทยนี้แหละ แต่ออกเป็นภาษาอังกฤษมีสถานทูตมีเจ้าหน้าที่สถานทูตของประเทศต่าง ๆ บ้านของเขาประมาณ ๑๑ สถานทูตถูกโจรขึ้นไปย่องเบาไปขโมยเขาก็ได้ รายงานไปยังประเทศของเขา ท่านคิดดูซิว่าแม้แต่เจ้าหน้าที่สถานทูตหรือผู้เกี่ยวข้องในสถานทูตซึ่งมาอยู่ในประเทศไทย โจรผู้ร้ายก็ไม่ได้ยกเว้นไปลักขโมยเขาเป็นเพราะโจรผู้ร้ายเหล่านั้นมีสันดานเลวอย่างนั้นหรือ ไม่ใช่ เป็นเพราะขณะนั้นเป็นเครื่องหมายชี้ให้เห็นว่าเศรษฐกิจของประเทศขณะนั้นกำลังตกต่ำ แม้แต่ความเสียหายอันเกิดโจรขโมยในบ้านของชาวต่างประเทศ ซึ่งเป็นทูตขณะนั้นเขารู้พวกขโมยพวกนั้น เขารู้ว่าจะเกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ แต่ความจำเป็นในการครองชีพความจำเป็นในการที่จะมาหาเลี้ยงลูกเลี้ยงเมียมีความจำเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นเขาจึงกระทำไป รัฐบาลชุดนี้ กระทบขอกราบเรียนว่าดีปัญหาความยากจนของประชาชนไม่ออกความยากจนในเมืองเป็นปัญหาอีกอย่างหนึ่ง ความยากจนในบ้านนอกเป็นปัญหาอีกอย่างหนึ่ง ความยากจนในเมืองนี้ชาวเมืองนั้นเขารับแต่เงินเดือน สมมุติว่าคนคนหนึ่งรับเงินเดือน ๆ ละ ๒,๐๐๐ บาท ปัญหาใหญ่ที่สุดคือปัญหาการเดินทางจะเดินทางไปทำงาน จะส่งลูกไปเรียนหนังสือ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางเดือนหนึ่งตกประมาณ ๘๐๐ บาท รัฐบาลไม่สามารถแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเดินทางของประชาชนไปในที่ทำงานได้ เพราะฉะนั้นค่าครองชีพจึงแพงรายได้จึงไม่คุ้มกับรายจ่าย รัฐบาลแก้ปัญหาเกี่ยวกับข้อนี้อย่างไรบ้าง แก้ปัญหาารถเมล์แก้ไม่ได้ประชาชนเดือดร้อน ท่านแก้ไม่ได้ แก้ได้อย่างเก่งก็บอกว่าขณะนี้ขาดทุนน้อยลง ที่ก่อนนี้เขาทำไม่มีการขาดทุน ท่านรวมกันเข้ามาแล้วท่านเอามาทำท่านทำเป็นรัฐวิสาหกิจ ท่านอยากจะทำตามทฤษฎีของสังคมนิยม แต่ท่านไม่รู้ว่าเขาทำกันอย่างไร กฎหมายปฏิรูปที่ดินที่รัฐบาลกำหนดจะออกอยู่ในขณะนี้ กระทบจะขอกราบเรียนท่านประธานว่า กฎหมายฉบับนี้ออกไม่ได้ครับ วิธีที่จะปฏิรูปที่ดินวิธีที่จะจัดที่ดินนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องของการออกกฎหมาย ไม่มีประเทศไหนเขาทำได้ ดังที่ปรากฏในรายงานการประชุมของคณะกรรมการเกี่ยวกับเรื่องนี้จะเห็นว่าประชุมกันไม่ต่ำกว่า ๕๐ ครั้งแล้วก็ตกลงกันไม่ได้ เพราะจะมีประเด็นต่าง ๆ อีกมากมาย หลักการไม่ใช่อย่างนี้ รัฐบาลทำไม่ได้ จนกระทั่งหมดอายุ รัฐบาลชุดนี้ ไปก็ยังทำไม่ได้ด้วยวิธีการอันนี้ ถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกมาก็คจะมีปัญหาอย่าง

มากมาย ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาสำคัญขณะนี้ก็อันหนึ่งก็คือ ปัญหาของชนบท เมื่อ^{๕๕}กัน^{๕๕}กระผมได้กล่าวถึงปัญหาของประชาชนในเมือง ประชาชนในเมืองนี้มีแต่เงินเดือน ไม่สามารถปลูกผักปลูกอะไรได้เหมือนชนบท เพราะฉะนั้นรายได้ของเขานั้นจึงเป็นแต่เพียงเงินเดือน เป็นแต่เพียงการลักขโมยกันเท่านั้น ในบุคคลที่ไม่สามารถมีเงินเดือน แต่ว่าทางกระทรวงมหาดไทยก็ดี รัฐบาลก็ดีไม่สามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ เพราะฉะนั้นความเดือดร้อนของประชาชนจึงมีมากเนื่องจากเขาไม่สามารถทำการเพาะปลูกได้ เขาต้องซื้อ^{๕๕}ผัก^{๕๕}ซื้ออาหารจากชนบท ท่านแก้ปัญหาอันนี้อย่างไร บรรดาผักอาหารที่เป็นของจำเป็นแก่ค่าครองชีพแก่การเป็นอยู่ขณะนี้ราคามันสูงขึ้น ท่านได้ศึกษาใหม่ว่าไก่ที่เขาเลี้ยงอยู่บ้านนอกเอามาขายในกรุงเทพมหานครนั้นเขาทำอย่างไร เขามีคนกลางครบรวมกันเป็นสมาคมที่จะประกาศราคาขายเท่าไรก็ได้ ถ้ารัฐบาลยื่นมือเข้าไปเกี่ยวข้องกับตรงนั้น ค่าครองชีพของประชาชนก็จะถูกลง เรื่องผักที่ทำเตียน ถ้าแก่ซึ่งที่ทำเตียนนั้นเป็นคนเอาเงินไปวางไว้หมดแล้วรอบกรุงเทพมหานคร ผักทั้งหลายที่พวกนั้นปลูกไปซื้อมาขายคนนั้น คนนั้นเป็นคนกำหนดราคารัฐบาล เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเข้าไปตรวจว่าขณะนี้ราคาแพงขึ้น ถ้ามีการยื่นหมย่นแมวหรือยื่นใต้โต๊ะกันแล้ว ราคาก็ให้นายซังขึ้นไปอย่างเดิม ประชาชนในกรุงเทพมหานครในเมืองใหญ่ ๆ ก็ได้รับความเดือดร้อน นี่คือปัญหาของคนในเมือง ท่านกำลังเอาปัญหาของคนในเมืองไปครอบคลุมบ้านนอก ความปลอดภัยของบ้านนอกนั้นไม่ได้เกี่ยวกับตำรวจ ร้อยวันพันปีตำรวจไม่ได้ไปหาเขา แต่ประชาชนเข้ามาหาตำรวจ ตำรวจในเมืองนั้นได้เอาการแก้ปัญหาในเมืองไปแก้ปัญหาในบ้านนอก ควายหายไป ๑ ตัว มาแจ้งความ ตำรวจจะต้องเอาเงินแล้วเอาควายมาอีก ๑ ตัวมาขายให้กับตำรวจ นั่นคือปัญหาของในเมือง บ้านนอกควรจะทำอย่างไร ท่านรองนายกรัฐมนตรีขอประทานโทษที่เอ่ยนาม คือฯลฯ ประมาณ อติเรกสาร ตามที่เป็นข่าวอยู่ในหน้าหนังสือพิมพ์สื่อสารมวลชนขณะนี้ ท่านพยายามแก้ปัญหาอย่างนี้โดยมามองที่ตำรวจอย่างเดียว ท่านกำลังจะเอากรมตำรวจมาขึ้นกับสำนักนายกรัฐมนตรี ท่านประธานที่เคารพนั้นไม่ใช่วิธีแก้ปัญหา ท่านกำลังจะเอาบ้านหลังนี้ยกบ้านหลังนี้มาเปลี่ยนสถานที่ตั้งท่านนั้น ตำแหน่งที่อยู่ของบ้านไม่ว่าเป็นห้องรับแขก ไม่ว่าเป็นห้องน้ำ ห้องส้วม จะคงอยู่อย่างเดิมจะคงใช้ได้อย่างเดิม แต่สิ่งที่ผิดพลาดคือ ระบบโครงสร้างเอาห้องน้ำไปไว้ในห้องรับแขก เอาห้องรับแขกไปติดกับ

๔๘๖

ห้องนอน เอาห้องน้ำไปติดอยู่บนที่นอน อย่างนั้นเป็นต้น เพราะฉะนั้นจะต้องแก้ที่ระบบของตำรวจ ในประเทศอื่น ๆ เขาแก้ได้ครับ ตำรวจไม่มียศเป็นนายพล ทำไมท่านไม่แก้ที่ระบบ กระผมขอกราบเรียนท่านไว้ว่า ไม่ใช่การแก้ปัญหาของตำรวจอย่างแท้จริง ปัญหาความปลอดภัยในบ้านนอกนั้นอยู่ที่แต่ละหมู่บ้านที่เขาจะแก้กันเอง คนที่เข้าไปปล้นคนที่ไปขโมยในหมู่บ้านนั้นจะเป็นที่รู้จักของชาวบ้านหมด ชาวบ้านทุกคนเป็นตำรวจเรามาทำการจัดตั้งออกแกนไนซ์ (Organize) ในหมู่บ้านนั้นให้เป็นระเบียบ แล้วเขาจะรักษาความปลอดภัยของเขาเอง ตำรวจไม่ต้องเอาปัญหาในเมืองนี้ไปแก้ให้บ้านนอก อย่างนี้รัฐบาลจะแก้ไขได้ กระผมจะบอกให้อาบุญ ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาค่าครองชีพของบ้านนอก บ้านนอกเขาไม่มีความเดือดร้อนเขาปลูกผักได้ บัดนี้ต้องขอชมเชยกระทรวงเกษตร ฯ ที่ผ่าน ๆ มาได้ทำการจัดหาน้ำให้แก่ประชาชนเกือบเพียงพอแล้ว ประชาชนได้ทำการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์เหล่านี้เป็นอาหารของเขา เขาไม่จำเป็นจะต้องใช้เงินตรา ไม่จำเป็นจะต้องหารายได้เป็นเงิน เป็นอัตราเงิน ธนบัตรอย่างนี้เลย เขาเอาวัตถุดิบเหล่านั้นไปดำรงการครองชีพของเขาก็พอเพียงพออยู่ รัฐบาลโดยเฉพาะกรมชลประทานได้จัดหาน้ำเกือบจะเพียงพอแล้วแต่ยังไม่เพียงพอ อีกประการหนึ่ง ก็คือความสะดวกของประชาชนซึ่งจะต้องทำรีบด่วน ประชาชนเดือดร้อนซึ่งกลางคืนนี้จะต้องมีไฟ ประชาชนต้องมาซื้อน้ำมัน ต้องมาซื้อเชื้อเพลิงจากในเมืองสิ้นเปลือง แต่ถ้ารัฐบาลนี้นำไฟฟ้าเข้าสู่หมู่บ้านโดยรวดเร็วไม่ต้องรอถึงปี ๒๕๒๘ มันมี ๖๐,๐๐๐ กว่าหมู่บ้านเท่านั้น ประชาชนจะเป็นสุขเขาจะไม่เดือดร้อน ข้าวต่าง ๆ ที่เขาทำได้เขาเก็บไว้กิน ปีนี้ได้ถึง ๑๙ ล้านตันข้าวเปลือก ทำเป็นข้าวสารได้ประมาณ ๑๐ ล้านตันข้าวสาร เก็บไว้กินในประเทศ ๘๐ เปอร์เซนต์ คือ ๘๐ ล้านตันจะต้องขายออกนอกประเทศอีก ๒ ล้านตันข้าวเก่า วันนั้นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้บอกว่าขณะนี้ข้าวเหลืออยู่ประมาณ ๔ ล้านตัน ท่านได้ขายออกไปแล้วประมาณ ๓ ล้านตันครับ ข้าวสารที่เหลืออยู่นี้กระผมขอกราบเรียนท่านว่าไม่ถูกต้อง ขายไปประมาณ ๒ ล้านตันเท่านั้น ข้าวเก่าเมื่อปี ๒๕๒๔ ค้างปี ๒๕๒๓ นั้น ๑.๗ ล้านตันข้าวสาร แล้วข้าวนาปรังอีกประมาณ ๑.๘ ล้านตัน สรุปแล้วก็ประมาณ ๓.๕ ล้านตัน แต่ท่านขายไปประมาณ ๒ ล้านตัน กระผมบอกให้ก็ได้ ท่านไปสำรวจที่ธนาคารชาติว่าเขาเปิด แอล.ซี. เข้ามาทำไรธนาคารชาติเขามีเงิน ๗ เปอร์เซนต์ของเงินฝากที่จะรีเสิร์ฟ

(Reserve) ไว้ที่จะสำรองไว้สำหรับให้พวกนี้เอาไปแลกเงิน ไปดูที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ว่าเขาขายออกไปเท่าไร เพราะฉะนั้นตัวเลขเหล่านี้เราพูดกันโดยถ่วงแท้แล้วมันไม่เหมือน สมัยก่อน สมัยก่อนพอพูดตัวเลขออกมานั้นก็เชื่อกันเลย แต่เดี๋ยวนี้ข้อมูลต่างๆ เราสามารถ หาได้ไม่เฉพาะรัฐบาลเท่านั้น ฝ่ายพวกกรรมกรก็สามารถไปหาข้อมูลออกมายืนยันกันได้ ท่านประธานที่เคารพ ขณะนี้ปัญหาที่หนักหน่วงที่สุดที่กรรมกรไปพบมาเมื่อออกไปบ้านนอก นั้น คือปัญหาการขายข้าวไม่ได้ราคาโดยเฉพาะข้าวเหนียวรัฐบาลประกาศไว้เกวียนหนึ่ง ๓,๗๐๐ บาท ขณะนี้เขาขายได้เท่าไร เขาขายได้ประมาณ ๒,๕๐๐ ถึง ๒,๖๐๐ เท่านั้น อย่างเก่ง แล้วยังมีการหักอีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของ ๓,๗๐๐ คือ ๓๗๐ บาท หักออกจาก ๒,๖๐๐ ราษฎรได้จริง ๆ ๒,๒๐๐ บาทเท่านั้นเป็นอย่างสูง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ที่หักคือต้องคิดหักออกเขาด้วยเขาไม่ได้รับส่วนแบ่งจากตรงนั้น เพราะฉะนั้นรัฐบาล ประกาศประกันไว้ ๓,๗๐๐ บาทที่นั่นแท้จริงแล้วประชาชนขายได้เพียง ๒,๒๐๐ บาท เท่านั้น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ฯพณฯ วิเชียร เวชสวรรค์ ท่านก็ไป มาที่อุดรเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว ประชาชนก็มาร้องเรียน แต่ท่านไม่มีโอกาสพูด กรรมกรจะพูด แทนท่านเพราะเป็น ส.ส. จังหวัดเดียวกัน อย่างนี้เป็นต้น ท่านประธานที่เคารพ วิธีการประกันราคาข้าวมันไม่ได้ผล เอามาออก ที.วี. เอามาประกาศ ได้ผลเป็นที่พอใจ ท่าน รอเงิน ๕,๐๐๐ ล้านที่ไปยืมมาจากธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ จะเอาไปให้ประชาชนนั้น ๕,๐๐๐ ล้านมันไม่พอ และยืมมายังไม่พอด้วย เงิน ๕,๐๐๐ ล้านขณะนี้ท่านยัง ไม่ได้ออกไปซื้อ กรรมกรจะพูดเรื่องข้าวที่มันไม่ได้ผลเกี่ยวกับการประกันให้ฟัง สมมุติว่า ข้าวในประเทศไทยนี้เป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์โดยเฉพาะภาคอีสานกับภาคเหนือ พวกที่ ตกข้าวเขียวนั้นประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ คำว่า "ข้าวเขียว" นั้น ก็คือมีหน้าที่ทำนา เอาข้าวเขามากินก่อน ยืมเงินเข้ามา บางท่านที่ไม่เคยสัมผัสประชาชนอาจจะไม่ทราบ ต้องขออนุญาตประธานอธิบายเล็กน้อย อย่างนี้เขาเรียกว่าข้าวเขียว พอข้าวออกมาเขาเก็บ ไปเลย ประชาชนได้แต่เก็บเกี่ยวข้าวให้เขา มีประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ราคาจะขึ้น ลงอย่างไร รัฐบาลประกันเกวียนละ ๔,๐๐๐ ถึงละ ๔๐ ประชาชนพวกนี้ไม่มีส่วนรับรู้ เพราะยืมเงินเขาไปแล้ว ตกลงว่าจะใช้จะจ่ายอย่างไรแล้ว แต่รัฐบาลไม่มองจุดนี้ หลังจาก

ว่าอาจจะมึนงงไปบางอย่างทำให้ระบบสหกรณ์นั้นเสื่อมเสียชื่อ แต่ระบบสหกรณ์อย่างแท้จริงนั้นทั่วโลกเขาใช้ได้ผลมาแล้ว ลดวงจรสหกรณ์นั้นต้องเป็นสหกรณ์ที่ครบวงจร ไม่ใช่สหกรณ์เฉพาะหัวเฉพาะหางอย่างบ้านเราขณะนี้ สหกรณ์ที่ครบวงจรมันจะต้องสามารถที่จะมีสิทธิส่งสินค้าออกไปได้ จะต้องมีการเป็นของตนเอง ธนาคารของสหกรณ์มีบรรดาเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์นำเงินมาฝากธนาคารของสหกรณ์ในนี้ ธนาคารพาณิชย์อื่นก็เจ๊ง นี่ก็คือสาเหตุอันแท้จริงที่ระบบสหกรณ์ถูกทำลาย จะด้วยวิธีการ ด้วยมันสมอง หรือด้วยวิธีการเทคนิควิธีอย่างไรก็แล้วแต่ แต่ระบบของสหกรณ์ถูกทำให้ประชาชนมองว่าไม่ได้ผลเท่าที่ควร ท่านประธานที่เคารพปัญหาเรื่องข้าวโพดเป็นปัญหาความเดือดร้อนตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๒๔ มาถึงวันนี้เป็นเวลาเกือบ ๑ เดือน ข้าวโพดขึ้นราคาเป็นกิโลกรัมละ ๒ บาท ๕๐ สตางค์ ถอยหลังต่อนั้นไปข้าวโพดเป็นกิโลกรัมละ ๑ บาท ๘๐ สตางค์ อันนี้กระผมยอมรับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านได้แก้ปัญหาอันนี้ โดยนำข้าวโพดประมาณ ๑ แสนตันไปแลกเปลี่ยนกับรูมาเนีย และรัสเซีย ท่านได้ทำราคาข้าวโพดจึงพุ่งสูงขึ้นไปอีก ๗๐ สตางค์ รัฐบาลดีใจเพราะได้แก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนส่วนนี้ได้ แต่ท่านประธานที่เคารพ ก่อนวันที่ ๑๔ ธันวาคม ถอยหลังไปนั้นประมาณ ๑ เดือน กระผมมีเพื่อนเป็นพ่อค้าข้าวโพดอยู่ทางเหนือมันโหดพิทมาหากระผม เดินทางมาให้ไปหาเงินมาซื้อข้าวโพดกันหน่อย ขณะนี้กิโลละ ๑ บาท ๘๐ สตางค์เท่านั้น อีกสักหน่อยจะขึ้น ๒ บาทกว่าแล้ว ทั้งไว้เดือนเดียว ๕๐-๖๐ เปอร์เซ็นต์ กระผมไม่เชื่อ แสดงว่าพ่อค้าคนนั้นมันรู้กลไกว่าต่อไปนี้กระทรวงพาณิชย์จะได้นำข้าวโพดไปแลกเปลี่ยนแล้วราคาข้าวโพดจะดีขึ้น พ่อค้าคนกลางเหล่านั้นมันรู้ก่อน จึงซื้อข้าวโพดทั้งหมดออกมาเก็บไว้ในโกดังทั้งหมด ในสต็อกทั้งหมด พอประกาศขึ้นราคาไปขาย ๒ บาท ๕๐ สตางค์ กำไรอย่างที่เขาว่าจริง ๆ รัฐบาลก็คิดว่า แหม ประชาชนนี้ได้รับการบรรเทาทุกข์อย่างแท้จริง หมดทุกข์กันแน่ ๆ แต่ความจริงแล้วไม่ใช่ พ่อค้าคนกลางตัวเดียว ระบบเศรษฐกิจแบบเสรีอย่างนี้ ไม่มีการหลีกเลี่ยงพ่อค้าคนกลางได้ ไม่มีประเทศไหนทำได้ ประเทศฝรั่งเศส มิตรแอร์งค์ ขึ้นมาแล้วก็เปลี่ยนจากพ่อค้าคนกลางหยุดหมดธนาคาร ๓๘ แห่งเอาเป็นของรัฐหมด ประเทศอังกฤษ พรรคใหม่ที่ขึ้น

๔๕๐

มานี้คือพรรคโซเชี่ยลดีโมแครตนั้นกำลังจะพุ่งคะแนนนำในประเทศอังกฤษ เพราะเขาขจัดปัญหาตรงนี้ ปัญหาพ่อค้าคนกลางเหล่านี้ออกไปได้ประชาชนมองเห็นทางที่จะขจัดความทุกข์ของเขาได้ อันนี้ก็คือปัญหาข้าวโพด เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์คนใหม่ว่า การเคลื่อนไหวของการตัดสินใจของรัฐบาลใด ๆ ก็ดี ถ้าหากรู้ถึงพ่อค้าคนกลาง หรือหากว่าคนของท่านไปบอกพ่อค้าคนกลางแล้วผลประโยชน์จะตกแก่พ่อค้าคนกลางอย่างมหาศาล เงินภาษีอากร เงินที่รัฐบาลนำไปบริหารประเทศนั้น แทนที่จะถึงกับประชาชนนั้นไม่ถึงประชาชน กลับมาถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๒๔ ท่านได้ประกาศลดค่าเงินบาทลง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ วันนั้นท่านได้พูดว่าอย่างไร ท่านอภิปรายให้สภาพังว่าตอนต้น ๆ นั้นมีอัตราการแลกเปลี่ยน คือซื้อดอลลาร์ของไทยนี้มาซื้อดอลลาร์ของไทยขึ้นเรื่อย มาซื้อมากขึ้นเรื่อย จนวันสุดท้ายก่อนที่จะประกาศนั้น คือ ๑๔ วันแรกและวันสุดท้ายก่อนที่จะประกาศ ได้มีการขายเงินดอลลาร์ประมาณ ๕๐๔ ล้านดอลลาร์ คือ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทไทย ถ้ากระผมจำตัวเลขไม่ผิด กระผมฟังท่านรัฐมนตรีทั้งสอง คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังพูดเหมือนกันทุกประการ กระผมไปนั่งนี้ก็อยู่ว่าท่านรัฐมนตรีทั้งสองนี้ก็เป็นคนมีความสามารถมีความรู้มีหลักวิชาการมากมาย แต่รู้ไม่ถึงพ่อค้า ในขณะที่เดือนกรกฎาคมนั้น กระผมไปที่จังหวัดร้อยเอ็ดช่วยหัวหน้าพรรคหาเสียงที่จังหวัดร้อยเอ็ด มีคนไปหา ให้หาเงิน ๑๐๐ ล้าน ก่อนที่ท่านจะประกาศลดค่าเงินบาท ๗ วันนั้นแหละ ๑๐๐ ล้านเพื่อที่จะไปซื้อ เงินดอลลาร์ออกมา เขาลดแน่ ๆ เราไม่สามารถทำได้ วันสุดท้ายท่านบอกว่าขายเงินดอลลาร์ไป ๕๐๐ กว่าล้านดอลลาร์หรือประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทแปลว่าอะไร ท่านประธาน แปลว่าพ่อค้า พวกธนาคารที่มีเงินเหล่านี้มันรู้การตัดสินใจของรัฐบาลแล้ว สมมุติว่ากระผมมีเงิน ๒๑ บาท กระผมไปซื้อ ๑ ดอลลาร์เอาไว้ วันรุ่งขึ้นรัฐบาลประกาศลดค่าเงินบาท กระผมเอาเงิน ๑ ดอลลาร์นั้นไปที่ธนาคารแห่งประเทศไทยแลกเอาดอลลาร์กลับมา พอดอลลาร์นี้ไปแลกเงินบาทกลับมาได้ ๒๓ บาท มีกำไร ๒ บาท ๑๐ สตางค์ ถ้าเขาไปเอาเงิน ๕๐๔ ล้านดอลลาร์ไปแลกเงินบาทได้ ๑๐,๐๐๐

ล้านบาท วันรุ่งขึ้นพอรัฐบาลประกาศแล้วเข้าไปแลกกลับคืน เขามาแลกดอลลาร์ ๕๐๔
 ล้านดอลลาร์ เขาซื้อไปแล้ว เอาเงิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทไปซื้อพอรัฐบาลประกาศลดค่า
 เงินบาท เขาเอาเงิน ๕๐๔ ล้านดอลลาร์นั้นไปแลกเงินบาทเขาจะได้กำไร ๑,๐๐๐ ล้านบาท
 ใครคือผู้ได้กำไร ความผิดพลาดอันนี้เป็นของรัฐบาล เป็นของรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่าน คือ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง กระทบจะ
 ไปพูดสิ่งอื่นซึ่งเป็นผลเสีย เพราะท่านมองปัญหาในแง่เดียว มองปัญหาในแง่ที่จะขาย
 พืชผลไม่ออกเท่านั้น แต่แท้ที่จริงเราเป็นหนี้ต่างประเทศอยู่เป็นแสนล้าน ถ้าลดค่า
 เงินบาทปี ๑๐ เปอร์เซนต์ เราเสียเป็นหมื่นล้าน ค่าเงินบาทของเราลดลง บรรดาของ
 ต่าง ๆ จะแพงขึ้นหมด เพราะเครื่องจักรต่างประเทศที่เราสั่งเข้ามาขึ้นราคาจะสูงกว่าราคา
 ปกติ เมื่อราคาเหล่านี้สูงขึ้น แต่ว่าต้นทุนในการอุตสาหกรรมสูงขึ้น เมื่อสูงขึ้นราคา
 สินค้าจะถึบตัวขึ้นทันที สินค้าที่ท่านเก็บไว้ในสต็อก ในโกดังนั้นก็ขายไม่ออก การขาย
 สินค้าไม่ใช่อยู่ที่ราคาถูกลงอย่างเดียว อยู่ที่คนซื้อด้วย กระเป๋าสตางค์นี้ คาร์เทียร์ (Cartier)
 ที่ประตูน้ำ ๘๐ บาท แต่ที่สิงคโปร์ขายกัน ๓,๐๐๐ ครัว กระเป๋าอันเดียวกันละ เขาซื้อ
 จากประตูน้ำใส่กระเป๋าไป ๕ อัน ไปขายที่สิงคโปร์ได้ ๑๕,๐๐๐ บาท เขาไม่คำนึงเรื่อง
 ราคา อยู่ที่ความพอใจ อยู่ที่สัมพันธภาพกับต่างประเทศ กระทบจะกราบเรียน มีท่าน
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศมานั่งอยู่ก็หายไปเลยไม่ได้ยิน นโยบาย
 ต่างประเทศเขียนไว้ชัดเจนว่า จะต้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ กระทบไม่ดำเนินข้อเขียนของ
 ท่าน เพราะก่อนจะเขียนนั้นท่านได้ปรึกษากันหลายฝ่าย แต่คนที่จะปฏิบัติตามนโยบาย
 นั้นเป็นสิ่งสำคัญมาก เป็นสิ่งสำคัญที่กระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจของประเทศ เป็นสิ่ง
 ที่กระทบกระเทือนอย่างยิ่งต่อเศรษฐกิจการขายสินค้าของประเทศ เมื่อเดือนพฤศจิกายน
 กระทบได้รับเชิญให้ไปที่จีนแดง กระทบไปถามเขาว่าคุณซื้อข้าวจากประเทศไทยเท่าไร ซื้อ
 เพียง ๑ แสน ๕ หมื่นตัน ซื้อข้าวเจ้าแสนตัน ซื้อข้าวเหนียว ๕๐,๐๐๐ ตัน ข้าวเราเหลือ
 อยู่ตั้ง ๓ ล้านตัน ทำไมท่านไม่ซื้อเรามาบ้าง ๓ ล้านตันนี้กินเพียงไม่ถึงเดือน คน ๑,๐๐๐
 ล้านคนนี้ เพราะสัมพันธภาพ เพราะการดำเนินนโยบายต่างประเทศของเรานั้นไม่รัดกุม
 ไม่เป็นที่ไว้วางใจของต่างประเทศ แต่ก่อนนี้ในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์นี้ ในอาเซียนนี้เรา

๔๕๒

เป็นผู้นำ เราจะทำอะไร ประเทศเหล่านั้นต้องมาปรึกษาเราปัญหาเขมรซึ่งอยู่ใกล้ ๆ นี้ สิงคโปร์เป็นผู้นำในการแก้ปัญหาของเรา ผิดหมดครับ เราซึ่งมีผลกระทบโดยตรงนี้จะต้องเป็นผู้แก้ปัญหา ไม่ใช่สิงคโปร์ ไม่ใช่มาเลเซีย เขาเห็นว่านโยบายผู้ปฏิบัติตามนโยบายต่างประเทศของเราอ่อน เขาจึงชิงความเป็นผู้นำเสีย อ่อนอย่างไร กรณีที่ท่านนายกรัฐมนตรีไปออสเตรเลีย นายกรัฐมนตรีออสเตรเลียได้ประกาศว่า ๑ เดือนนี้ข้าพเจ้าจะป่วย จะไม่ต้อนรับแขกเขารู้การกำหนดป่วยของเขาว่าเขาจะป่วย ๑ เดือน แล้วเขาจะไม่ต้อนรับแขก ในทางการทูตเขาเรียกว่าโพรโทคอล (Protocol) ทางการทูตนั้น ถ้านักการทูตพูดคำว่า "เยส (Yes)" แปลว่า "เพอร์แฮพส์ (Perhaps)" ถ้าพูดคำว่า "เพอร์แฮพส์" นั้นหมายความว่า "โน (No)" ถ้าพูดคำว่า "โน" ไม่ใช่ นักการทูต เพราะฉะนั้นเขาจะไม่มี "โน" เขาจะไม่ปฏิเสธว่าท่านจะไปหรือไม่ไป แต่การที่เขาบอกว่าเขาไม่ต้อนรับนั้นเป็นการเสียเครดิตของประเทศอย่างใหญ่หลวงในสายตาของชาวต่างประเทศ ถ้านายกรัฐมนตรีคือ พลเอก เปรม ไปในนามพลเอก เปรม ดิณสุลานนท์ ไม่มีผลกระทบกระเทือนกระผมไม่ต้องมาพูด แต่จะไปในนามแบกประเทศไทยใส่บาเข้าไป ไปหาเขาเพื่อจะเจรจาขายสินค้า กระผมถือเป็นการเสียเกียรติมาก ประเทศไทยทั้งประเทศ ท่านแบกไปแต่ท่านไม่รักษาหน้าของประเทศไทย เหล่านี้เป็นต้น แม้แต่การขายข้าวให้เวียดนามให้เขมร ข้าวไทยนี่ละครับ สิงคโปร์ซื้อประมาณ ๖ แสนตันปีนี้ พลเมือง ๒.๕ ล้านกินประมาณ ๓ แสนตันเท่านั้น อีก ๓ แสนตันขายไปไหนขายให้เวียดนาม ส่งข้าวจากประเทศไทยไปเวียดนาม ทำให้สิงคโปร์เป็นนายหน้าเอาเงินฟรี ๆ รัฐบาลไม่ทราบ ไม่รู้ว่าลี กวนยูไม่ทราบว่าสิงคโปร์นั้นมีชั้นเชิงอยู่ขนาดไหน มีอยู่ ๒ คนที่จะทันสมัยมองระดับนายกรัฐมนตรีที่จะทันสมัย กวนยูในสภาของเรานี่คือ ๑. หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ท่านแน่ คนนี้ลี กวนยูทำอะไรไม่ได้ ขอประทานโทษนะครับ ท่านก็นั่งอยู่ที่นี่ กระผมขอประทานโทษที่เอ่ยชื่อท่านหน่อย คนที่ ๒ ก็คือ ฯพณฯ พลเอก เกียติศักดิ์ ชมะนันท์ พลเอก เปรม นี่ห่างกัน ๑๐ : ๑ ๑๐ : ๑ กระผมเอาตัวเลขมาจากไหน หนังสือพิมพ์ฟาร์ อีสทีร์น อีโคโนมิคส์ รีวิว (Far Eastern Economics Review) ตอบว่า แชนดิแคป (Handicap) ๑๐ : ๑ ๑๐ สโตรค (Stroke) พลเอกเปรม ซึ่งเขียนภาพล้อในหนังสือ-

พิมพ์ ฟาร์ อีสเทิร์น อีโคโนมิคส์ รีวิว เพราะฉะนั้นมี ๒ คนที่จะสู้เขาได้ เหตุใด
ทำไมประเทศไทยถึงต้องมาทนทุกข์ทรมานกับความไม่รู้เรื่องของผู้บริหาร ผมต้องศึกษา
งานก่อน ผมต้องทำอะไรก่อน มาเป็นรัฐบาล หนังสือพิมพ์ไปถามว่าท่านมีแผนอะไร
บ้าง ผมต้องศึกษางานก่อนครับ ผมไม่รู้เรื่อง ท่านต้องศึกษางานก่อนนี้เพราะท่าน
อาสาประชาชนเข้ามาจะบริหารประเทศ ไม่ใช่เพิ่งมาเรียน ถ้าเรียนนั้นต้องไปเป็นผู้
อำนวยการ เป็นรองอธิบดี เป็นรองปลัดโหนด เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนท่านว่า
เรื่องนี้เป็นปัญหาสำคัญมาก นโยบายต่างประเทศกรณีนี้ ๆพลฯ นายกรัฐมนตรีและคณะ
ไปประเทศญี่ปุ่นไปเจอชายสินค้า โพรเฟสเซอร์ (Professor) คนหนึ่งจากมหาวิทยาลัย
โกเบทำการวิจัยว่าอย่างไร นายกรัฐมนตรีไปไม่ได้ผล ชายสินค้า กลไกของการขายสิน-
ค้าไม่อยู่ที่รัฐบาลญี่ปุ่น แต่มี ๑๐ บริษัทใหญ่ที่อยู่ในประเทศไทยที่มีอำนาจขณะนี้ส่ง
สินค้าอะไรมาประเทศไทย จะซื้อสินค้าอะไรจากประเทศไทยอยู่ที่ ๑๐ บริษัทนี้ โพรเฟส-
เซอร์คนนี้ให้หัวข้อการวิจัยว่า ทรานสเฟอร์ ไพรซิง (Transfer pricing) การเปลี่ยน
กำไรวิธีแยบยลก็ทำอย่างไรก็จะให้ญี่ปุ่นขายอะไรให้ไทย อีก ๑๐ บริษัทนี้คอนโทรล
(Control) หมด เป็นคนบงการหมด ไม่ต้องไปอดอดอันเขาไม่ต้องไปยกมือไหว้เขา พุด
กับ ๑๐ บริษัทนี้จะทำงานในประเทศไทยต่อไปหรือไม่ ตลาดของเรามีครบเราแก้กลไกกัน
อย่างยิ่งเรื่องโควต้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์พุดถึงเรื่องโควต้าข้าวโพด บอกว่า
ญี่ปุ่นมันไม่ยอมให้เราโควต้า มีได้อย่างไรครับ กลไกระเบียบการของกระทรวงพาณิชย์
นั้นแหละเป็นเรื่องสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่ท่านบริหารงานมาในช่วงนั้น
ท่านได้อาศัยอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศเป็นเจ้าตำรับ ในการบริหารงานในกระทรวง
พาณิชย์ ตรงนั้นเป็นอันตรายต่อประเทศชาติอย่างใหญ่หลวง ถ้าคนนั้นเขาเก่งจริงเขาเชิญ
มาเป็นรัฐมนตรีแล้วครับ เขาไม่ให้เป็นอธิบดี เราเป็นรัฐมนตรีต้องคุมนโยบายมีมันสมอง
ว่าจะทำอย่างไร ศึกษาโดยถ่องแท้ถึงจะแก้ปัญหของประเทศได้

กระผมก็ได้ว่ามาพอสมควรในสุดท้ายนี้ ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาซึ่งขณะ
นี้รัฐบาลที่กำลังเผชิญอย่างหนักก็คือ ปัญหาเรื่องแรงงานของประเทศ ปัญหาเรื่อง
กรรมกรผู้ใช้แรงงานจะเดินขบวน แต่กระผมทราบว่าได้มีการเจรจากันแล้วจะไม่มีการเดิน

๔๕๔

ขบวน มีบางคนให้สัมภาษณ์ว่าพรรคการเมืองใหญ่พรรคหนึ่งมีส่วนสนับสนุนให้ผู้ใช้งาน
 งานร่วมในการเดินขบวน พรรคการเมืองพรรคใหญ่ฝ่ายค้านพรรคหนึ่ง บังเอิญพรรคชาติ
 ประชาธิปไตยเป็นพรรคการเมืองที่เป็นพรรคฝ่ายค้านที่ใหญ่มีประชาชนพลพรรคร่วม ๕๐
 คน จะขาดบ้างก็เล็กน้อย ท่านหมายถึงพรรคของชาติประชาธิปไตยใช่ไหม นายทหาร
 คนนั้นได้พูด กระทบขอกราบเรียนท่านว่า ถ้าพรรคเราจะทำแล้วเราไม่ไปทำนอกกติกา
 อย่างนั้น เราเคารพสภาผู้แทนราษฎร เราเคารพรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 มาตรา ๑๓๗ ให้เราทำอยู่แล้ว ถ้าหากเราไม่ไว้วางใจรัฐบาลชุดนี้จะให้บริหารประเทศ จะ
 ต้องเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจตามมาตรา ๑๓๗ ไม่จำเป็นจะต้องไปทำนอกสภาเวทีนี้มีอยู่แล้ว
 ขออย่างเดียว แต่ขอฝากท่านประธานไปว่า นายทหารผู้ให้สัมภาษณ์นั้นอย่าเล่นนอก
 สภาที่แล้วกัน เรามาเล่นกันในสภา ผู้นั้นก็เป็นผู้วิเศษสมาชิกรวมได้กันที่นี่ คำว่า “นอกสภา”
 นั้นอย่าได้ทำการรัฐประหาร แต่กระทบขออนุญาตวิเคราะห์ให้ท่านประธานได้ฟังว่า รัฐ-
 ประหารจะไม่มีในขณะนี้ เพราะทหารต่าง ๆ นั้น แต่ก่อนนั้นทำไม่ถึงมี ทำไม่ถึงทำกัน
 ได้ง่าย ๆ การทำรัฐประหารนั้นเป็นการต่อสู้ระหว่างทหารกับสภาผู้แทนราษฎร ทหารมี
 อาวุธมีรถถังมีปืนกล แต่สภาผู้แทนราษฎรมีไมโครโฟนมีมันสมอง มีประชาชนเป็นเครื่อง
 มือ ทหารยกทัพยกสิ่งเหล่านั้นมาก็สามารถเอาชนะได้ เพราะเรารู้กันคนละอาวุธ ถ้า
 ทหารนั้นจะอนุญาตให้ผู้แทนราษฎรมีปืนกลคนละกระบอก ทหารก็ไม่กล้าปฏิวัติ หรือ
 ทหารนั้นมาจับไมโครโฟนพูดกันด้วยเหตุผล ทหารก็ไม่มีทางสู้ผู้แทนราษฎรได้ ทำไมทหาร
 จึงกระทำรัฐประหารสำเร็จ เพราะเป็นการต่อสู้ระหว่างทหารกับผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๖
 มีนาคม ๒๕๒๐ นั้น เป็นการต่อสู้ระหว่างทหารกับทหาร ทหารฝ่ายหนึ่งแพ้จึงเสียท่าไป
 เพราะฉะนั้นผู้ที่จะทำนั้น เมื่อวันที่ ๑ ถึงวันที่ ๓ เมษายนนั้น เป็นการต่อสู้ระหว่างทหาร
 กับทหาร ทหารฝ่ายหนึ่งแพ้ ฝ่ายหนึ่งชนะ ฝ่ายที่คิดจะทำรัฐประหารนั้นแพ้ไปอีกฝ่าย
 หนึ่งชนะ เพราะฉะนั้นขณะนี้ถ้าทหารคิดจะทำปฏิวัติกันแล้วแปลว่าทหารต้องสู้กับทหาร
 ไม่ใช่มาสู้กับผู้แทนราษฎร ไม่ใช่สู้กับสภา กระทบไม่เชื่อว่าทหารฝ่ายไหนจะกล้าสู้กันเอง
 เพราะฉะนั้นจึงขอกราบเรียนท่านประธานด้วยบัญชาหน่อย ๆ ว่า ทหารยังไม่ปฏิวัติ ขอ
 อย่างเดียวรัฐบาลอย่ามาแก๊งสภา ยุบสภาราษฎรเท่านั้น ขอให้เรารู้กันต่อไปอย่างนี้

ถ้ารัฐบาลเห็นว่ามันจะไม่ไหว ลาออกครับ ไม่ต้องไปยุบ คนลาออกเขามีเยอะเยอะ อาจารย์ หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช เขาก็ลาออก อาจารย์หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ท่านก็ลาออก พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ท่านก็ลาออก ท่านไม่เคยที่จะไปคิดอยากจะนั่งอยู่บนเก้าอี้ปรับ ค.ร.ม. แล้วเหตุผลที่อธิบายให้ประชาชนทั่วประเทศทราบว่าจะอย่างไร เพื่อเสถียรภาพของรัฐบาลไม่ใช่เพื่อประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพการบริหารงานจะเป็นอย่างไรไม่สำคัญขอให้ข้าพเจ้ามีเสถียรภาพปัญหาที่ประชาชนพูดกันอยู่ตลอดเวลาขณะนี้ คือนายกรัฐมนตรีอยากจะเป็นประธานฉลอง ๒๐๐ ปีเท่านั้นเอง นี่หรือคือเป้าหมายที่แท้จริง ทิศทางการเมืองของการบริหารประเทศอย่างแท้จริงคือการนั่งเป็นประธานฉลอง ๒๐๐ ปี เท่านั้นหรือ ปัญหาประชาชนเดือดร้อน อย่างญาติของพรรคชาติประชาธิปไตยนี้ นายก ไม่มาฟัง ไม่มีความสนใจ แล้วข้าพเจ้ายังมีลูกน้องห้ามอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทย หมดแล้วประเทศไทยเรานี้ หมดแล้ว เดินทางไปสู่ความหายนะอย่างแน่นอน ท่านประธานที่เคารพ ปัญหากรรมกร คือปัญหาแรงงานขณะนี้ ประชาชนเรามีขณะนี้ประมาณ ๕๐ ล้านคนตามหลักเกณฑ์ของแรงงานสากลนั้นเขาคำนวณว่า บุคคลที่จะทำงานได้มีอยู่ประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของประชากรคือ ๒๕ ล้าน ในประเทศของเราเป็นประเทศเกษตรกรรม ๒๐ ล้านจะเป็นเกษตรกร อีก ๕ ล้านจะทำงานอยู่ ๓ อย่าง คือ ๑. ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ๒. ทำการพาณิชย์กรรม ๓. ทำการบริการ จนขณะนี้เนื่องการลดค่าเงินบาท เนื่องจากการขายสินค้าไม่ออก โรงงานอุตสาหกรรมซึ่งมีอยู่ทั้งหมดประมาณ ๖๐,๐๐๐ โรง ตามบัญชีของกระทรวงอุตสาหกรรมนี้ และมีโรงงานเถื่อนอยู่ ๖,๐๐๐ โรงนี้ได้ล้มละลายไปแล้ว โรงงานใหญ่ๆ ๓๘๔ โรงในช่วง ๒-๓ เดือนนี้ ปลดคนงานออกเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพรัฐบาลจะต้องหาทางแก้ไขหรือถ้าทางรัฐบาลกำลังแก้ไขอยู่ โปรดอธิบายให้พวกกระผมฟังด้วย จะได้ไปพูดให้ประชาชนได้ฟังว่า การแก้ไขของรัฐบาลนั้น กระผมจะได้วิจารณ์ให้เขาฟังว่ามันถูกต้องตามหลักการหรือว่าเป็นอย่างไร อีกอย่างหนึ่งที่รัฐบาลนี้ทำผิดพลาดอย่างยิ่งก็คือ เกี่ยวกับบรรยากาศการลงทุน ขณะนี้การลงทุนใหญ่ๆ จะแตกหนีจากประเทศไทยหมด สิงคโปร์ประเทศเล็ก ๆ ถึงไม่มีเหมืองแร่เลย ตั้งโรงงานถลุงแร่ขึ้นอีก ๔ แห่ง เอาแร่เถื่อนจากประเทศไทยจากตรงนั้นขึ้นไป สิ่งเหล่านี้ทำไมเขาไปตั้งโรงงานที่

๔๕๖

โน่น ทั้งที่วัตถุดิบไม่มี ทั้งที่ค่าแรงก็สูง เพราะเสถียรภาพของรัฐบาล ความแน่นอนของรัฐบาลเขาจึงไปทำที่โน่นเรื่องมันเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า สิ่งซึ่งรัฐบาลทำให้นักลงทุนทั่วโลกขยายตัวที่สุดก็คือ การยึดโรงกลั่นน้ำมันซัมมิท ท่านประกาศบอกได้กล้าหาญแล้ว ขั้นตอนมันมีมันกำลังจะหมดสัญญาอยู่แล้ว นายฮวงนะเป็นคนยิ้มออกที่สุด เป็นคนดีใจที่สุดที่รัฐบาลไปยึด รัฐบาลก็มาประกาศให้ประชาชนว่า ผมได้ทำการอย่างกล้าหาญแล้ว ได้ยึดโรงกลั่นมาแล้ว ไม่ใช่ขั้นตอนมันมี เหมือนกับรักผู้หญิงนั้นแหละผมได้จูบแก้มเขาแล้ว ผมได้กอดเขาแล้ว ไม่ใช่ให้วิ่งไปจูบเขา ต้องใช้วิธีการอันนุ่มนวลชวนเขาไป ถึงจะเรียกว่าเป็นการยอมรับ คือไปสู้ขอเขามาให้ถูกต้องตามขนบกฎเกณฑ์อย่างนั้น วิ่งไปจูบแก้มเขาบอกว่าผมได้จูบแล้ว ผมกล้าหาญไหม นี่คือวิธีการของรัฐบาลปัจจุบัน ท่านประธานที่เคารพ ยังมีอีกหลายท่านขึ้นมาอภิปรายเกี่ยวกับญัตตินี้ นอกจากพรรคชาติประชาธิปไตยแล้ว เนื่องจากผู้แทนราษฎรที่นั่งอยู่ในนี้มีโอกาสออกไปสัมผัสกับประชาชนอย่างมากมาย มีโอกาสไปสัมผัสกับชาวบ้านปัญหาของชาวบ้าน กระผมขอเชิญชวนให้ท่านมีโอกาสมาอภิปราย มาระบายความยากไร้ของประชาชนให้รัฐบาลได้ฟัง ไม่ว่าท่านจะอยู่ฝ่ายรัฐบาล หรือฝ่ายประชาชน หรือฝ่ายค้านนี้ก็ตามฝ่ายรัฐบาลนี้กระผมเห็นพวกนี้เขาอึดอัดใจครับไม่รู้จะว่าอย่างไร ประชุมพรรคเขาก็ให้กรรมการบริหาร พวกอื่นก็ไม่ได้ประชุมด้วย จะอธิบายความเดือดร้อนก็พูดไม่ได้ ไปถึงบ้านราษฎรก็ถาม ตอบหลึก ๆ เลียง ๆ ข้าง ๆ คุ ๆ ไปอย่างนั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่า ได้เชิญชวนให้สมาชิกทางพรรคอื่นได้ร่วมอภิปรายกับพรรคชาติประชาธิปไตย ท้ายที่สุดนี้กระผมขอขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างมากครับ ขอบพระคุณครับ

นายสนิท ลีลา (ศิรสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายสนิท ลีลา สมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดศรีสะเกษ เมื่อ ๒ สัปดาห์ที่แล้วกระผมรู้สึกดีใจเป็นอย่างยิ่งที่ ฯ พณ ฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มาชี้แจงแถลงไขเรื่องราวเกี่ยวกับราคาพืชไร่หรือราคาผลิตผลทางการเกษตรตกต่ำ กระผมคิดว่าในคราวนั้นกระผมคงจะได้้นำเรื่องราวต่าง ๆ ไปชี้แจงกับราษฎรของกระผมในจังหวัดศรีสะเกษ

ของกระผมให้ได้ทราบว่ารัฐบาลชุดนี้ ชุดเปรม ๓ นั้นจะแก้ไขปัญหาของบ้านของเมือง เกี่ยวกับการขายผลิตผลทางการเกษตรได้อย่างไร ก็ปรากฏว่าจากการที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มาชี้แจงแถลงไขในสภาแห่งนี้เมื่อ ๒ สัปดาห์ก่อนนั้น ปรากฏว่าท่านได้เอาเรื่องราวสาเหตุเกี่ยวกับต่างประเทศมากล่าวในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรทั้งสิ้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับดอกเบี้ยในต่างประเทศราคาต่ำบ้าง เป็นเรื่องเกี่ยวกับตลาดในต่างประเทศไม่มีบ้าง เป็นเรื่องเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของโลกปั่นป่วนบ้าง กระผมทราบดีครับเรื่องอย่างนี้ แต่สิ่งซึ่งอยากจะได้ฟังจากปากของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้นคือ วิธีการแก้ไขปัญหาคืออะไร กระผมจะกราบเรียนท่านในวันนี้คือเรื่องข้าวอย่างเดียว รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยที่ผ่านมาได้เพียรพยายามที่จะแก้ปัญหาเรื่องราคาข้าวตกต่ำมาตลอด ซึ่งก็ใช้คำพูดอันหวาน หวานล้นมชาว่าไรชานาของกระผมมาตลอด บางยุคบางสมัยรัฐบาลนั้นก็บอกว่าต่อไปนี้จะแก้ไขปัญหาคือเรื่องการค้าข้าว เรื่องการยกราคาข้าวให้สูงขึ้น เขาเรียกว่า การประกันราคาข้าวบ้าง มาอีกยุคหนึ่งก็บอกว่าต่อไปนี้จะเรียกว่าการพยุงราคาข้าวบ้าง มาคราวนี้รัฐบาลชุดเปรมท่านก็บอกว่ามีชื่อใหม่เรียกว่า การกำหนดราคาข้าว เอาละครับ ท่านจะเรียกชื่ออย่างไรก็ไม่สนใจละครับ ตัวกระผมไม่สนใจ แต่ว่าสนใจอยู่แต่เพียงว่า เรียกชื่ออย่างไรไปแล้ว วิธีการอย่างไรไปแล้ว บอกตัวกระผมหน่อยสิครับว่าแก้ปัญหาคืออะไรของบ้านของเมืองได้ไหม กระผมดีใจนะครับ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๒๔ รัฐบาลชุดนี้ได้ประกาศการกำหนดราคาข้าวในมติของ ค.ร.ม. ออกมาอย่างชัดแจ้งว่าข้าวเปลือกหอมมะลินั้น กิโลกรัมละ ๓ บาท ๖๕ สตางค์ หรือเกวียนละ ๓,๖๕๐ บาท ประกาศมาก่อนหน้าที่ข้าวจะมีการเก็บเกี่ยว ดีใจครับดีใจ แต่เมื่อเก็บเกี่ยวออกมาแล้วขายได้อย่างไร ไปขายที่ไหนขายอย่างไร รัฐบาลท่านก็ดีใจละครับ ทำเป็นดีใจมาออก ที.วี. กระผมก็จ้องหน้าจอ ที.วี. ว่ารัฐบาลนี้ท่านจะแก้ไขอย่างไร นั่งฟังไปนั่งฟังมา ก็ขอร้องให้ราษฎรของกระผมบอกว่าพยายามปลูกข้าวให้มันคุณภาพดีหน่อย เขาบอกว่าอย่าเพิ่งขายไปตอนนี้ราคาข้าวตกต่ำ ให้ไปขายตอนที่ราคามันสูงๆ ก็บอกว่าให้ราษฎรกระผมรอ กระผมก็กลับไปหาราษฎรของกระผม ประชาชนของกระผมบอกว่ารออะไร รัฐบาลเขาบอกให้รอ ตอนนี้ราคาข้าวยังตกต่ำอยู่ยังไม่ถึงหน้าที่จะต้องขาย ก็รอกันไปรอ

๕๕๘

กันมา หนอยแน่ะ ฝ่ายราชการอีก ๒ ฝ่าย สหกรณ์บ้าง ธนาคารเกษตรและสหกรณ์ บ้าง ทวงค่าปุ๋ยเขาครบ ๒ หน่วยนี้ทวงค่าปุ๋ยชาวไร่ชาวนากระผมเหยิง ๆ อีกฝ่ายหนึ่งเขา บอกว่าอย่าเพิ่งขายนะราคากำลังตกต่ำ รัฐบาลเหมือนกัน หน่วยราชการเหมือนกัน ทำไม่ ทำงานไม่ประสานงานกัน ราษฎรของกระผมบอกว่าต้องขาย ไม่ขายไม่ได้ปุ๋ยเขาทวงกัน อยู่ แล้วไม่ขายแล้วจะเอะอะอะไรไปให้ค่าเล่าเรียน ค่าเสื้อผ้า ค่าอาหารของเขา ต้องขาย รัฐบาลท่านก็ดีใจดีกับราษฎรของกระผม เอาละต่อไปนี้มีวิธีการที่แยบยลขึ้นมา ประมูลราคา ข้าวเป็นจังหวัด ๆ เป็นภาค ๆ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปประมูลที่ไทรบุรีท่านประธาน ไปประมูลที่จังหวัดขอนแก่น ซึ่งอยู่ทางอีสานเหนือจังหวัดศรีสะเกษของกระผมซึ่งได้ชื่อว่า เป็นจังหวัดที่ยากจนที่สุด ผลิตข้าวได้ปีนี้ ๖ แสนตัน ปรากฏว่าปีที่แล้วรัฐบาลรัฐ รัฐบาลอยู่แก่ใจ ว่าศรีสะเกษนั้นไปประมูลที่ขอนแก่นแล้วราคาข้าวที่ศรีสะเกษไม่ได้สูงขึ้น ก็รู้ว่าศรีสะเกษ เป็นจังหวัดที่แปลกประหลาดที่สุด ทำไม่ไปประมูลที่ขอนแก่นแล้วจังหวัดที่ใกล้เคียงราคา ข้าวน่าจะสูงขึ้น ศรีสะเกษไม่สูง ท่านก็ทราบดีปีที่แล้ว ปีนี้ไปประมูลที่ขอนแก่นอีก เอาไม่เป็นไร มียาหอมไปรยมาอีกจัดการเอาเงินให้ อดก. ออกไปซื้อ จัดการให้ อดก. ออกไปซื้อให้เงิน อดก. ออกไป ไปซื้อครบท่านประธาน ที่จังหวัดของกระผม ศรีสะเกษ ผลิตข้าวได้ ๖ แสนตัน อดก. รับซื้อแค่ ๑ หมื่นตัน ๑.๖ เปอร์เซ็นต์ ของการผลิตข้าว ในจังหวัดของกระผม ๑.๖ เปอร์เซ็นต์ เอาไปทำอะไรครบท่านประธาน คนมันจะตาย อยู่แล้ว มันจะจมน้ำตายอยู่แล้ว มันจะแยอยู่แล้วยิ่งหนักเข้าไปอีก จังหวัดของกระผม แล้วการรับซื้อข้าวของ อดก. นี้ประหลาดที่สุด ไปซื้อที่จังหวัดศรีสะเกษตัวอำเภอเมือง โรงสีเดียวครบ ๑๐ อำเภอ ๔ กิ่ง ทั้งหมด ๑๔ อำเภอ ไปซื้อที่ศรีสะเกษโรงสีเดียว แล้ว การไปซื้อ แล้วการให้ราษฎรเอาไปขายนั้นต้องกำหนดเป็นวันอำเภออุทุมพรพิสัยวันนี้ อำเภอราษีไศลวันนี้ อำเภอขุขันธ์วันนี้ แล้วขายกินเท่านั้นเท่านั้นตันก็ไม่ได้ เอาไป ขายเสร็จวันก็เอา กักไว้ ๑๐๐ ตัน ใครเอาไป ๑๕๐ ตันเอาลงไว้ ขายไม่ได้ รับซื้อต่อไป อีกไม่ได้แล้ว รับได้แค่ ๑๐๐ ตัน มันก็ตายลูกเดียวซิครับ อย่างนี้ อดก. นี้ซึ่งเป็นองค์ การของรัฐบาลเป็นตัวสร้างปัญหาเป็นตัวกำหนดเงื่อนไขให้แก่ราษฎรของกระผม ไปขาย ข้าวไม่ได้รัฐบาลหาทางแก้ไขอย่างไร ตอบให้กระผมทราบด้วยแก้ไขอย่างไร แล้วที่หนัก

เข้าไปอีก ๆ ผนฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ครับ ราษฎรของกระผมถามว่า
 อย่างไรเขาถามว่า เออละ ข้าวจังหวัดผมราคาตกต่ำไม่เป็นไร เกวียนละ ๒,๙๐๐ บาท ข้าว
 หอมมะลิ รัฐบาลกำหนดราคาไว้ ๓,๖๕๐ บาท ไม่ว่าจะอะไร ข้าวเปลือกตกต่ำ แต่ข้าวสาร
 ทำไมมันยังแพงอยู่ ครับท่านประธาน กระผมตอบไม่ได้ครับว่าทำไมข้าวสารมันยังแพงอยู่
 ในขณะที่ข้าวเปลือกบ้านกระผมตันละ ๒,๙๐๐ บาท ตอบไม่ได้ ก็มารับทราบปัญหาของ
 กระผมแล้ว ก็ขอรับทราบคำตอบจากรัฐบาลด้วยวันนี้ ว่าเป็นอย่างไร ทำไมข้าวเปลือกถูก
 แล้วข้าวสารทำไมจึงแพงอยู่ เป็นเรื่องที่รัฐบาลนี้จะต้องให้ความกระจ่างต่อสภาผู้แทน
 ราษฎร ซึ่งเราเองนั้นในฐานะซึ่งเป็นฝ่ายค้านไม่สามารถที่จะทราบนโยบายวิธีการแก้ไข
 ของรัฐบาลเกี่ยวกับการขายข้าว การค้าข้าว และการทำราคาข้าวเปลือกให้มันสูงขึ้นได้
 ก็นั่งฟังมาทุกแห่งละครับ ที.วี. ก็ฟัง ในสถานีก็ฟัง ก็ไม่เคยเห็นรัฐบาลจะเอ่ยเอื้อนวจี
 เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายังไง เพราะฉะนั้นในวันนี้กระผมคิดว่ารัฐบาลคงจะได้เตรียม
 การตอบคำถามของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งอยากทราบนโยบายแนวปฏิบัติ วิธี
 การแก้ไขปัญหาให้ราคาข้าวเปลือกมันสูงขึ้นได้ กระผมก็ขอฝากท่านไว้แต่เพียงเท่านี้ขอให้
 รัฐบาลตอบด้วย ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขำหลังนั้นก่อนนะครับ ยกมือมานานแล้ว
 ครับ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพฑูรย์
 โมกขมรรคกุล จากจังหวัดสุโขทัย พรรคเสรีธรรม ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
 จะขอรบกวนเวลาท่านประธานและสภานี้ไม่มากนักหรอกครับ เกี่ยวกับปัญหาที่ทางสภา
 นี้ไม่ได้กล่าวกันถึงและทางรัฐบาลก็ยังไม่ได้ชี้แจงเรื่องข้าวก็ดี เรื่องข้าวโพดก็ดี เรื่องมัน
 สำปะหลังก็ดี ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้กล่าวกันไปมากแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหา
 ความเดือดร้อนเรื่องข้าวในขณะนี้ กระผมได้มีโอกาสไปเยี่ยมเยียนประชาชนจังหวัดของ
 กระผมเอง รู้สึกว่าชาวนาส่วนใหญ่จะโอดครวญกันว่าเมื่อไรรัฐบาลประกาศราคาที่จะแก้ไข
 ปัญหาเรื่องข้าวเปลือกแล้ว รู้สึกว่าราคาข้าวเปลือกกลับตกต่ำลงพ้อค้ำกลับซื้อต่ำลง ตัด

๕๐๐

ราคาลง ชาวนาที่มีความสงสัย ก็ถามพ่อค้า พ่อค้าบอกว่า ถ้าหากจะซื้อ จะขายในราคาที่
 รัฐบาลประกาศก็ให้ไปขายรัฐบาลซิครับ ถ้าหากจะขายให้กับพวกพ่อค้าก็ต้องขายในราคาที่
 พ่อค้ากำหนดนี้แหละครับ อย่างนี้กระผมรู้สึกว่าเป็นห่วงอยู่หรือครับ แต่ว่าท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติหลายท่านก็ได้กล่าวไปแล้ว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดสุโขทัยของกระผมนี้
 แม้แต่ อตก. ก็ไม่มีหน่วยไปรับซื้อ ซึ่งชาวนา ชาวไร่ไม่รู้ว่าจะไปพึ่งรัฐบาลได้อย่างไร นอก
 จากจะขายให้พ่อค้าเพียงอย่างเดียว กระผมขอฝาก ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
 ด้วยนะครับ ถ้าหากจะกรุณาจัดหน่วย อตก. ไปรับซื้อที่จังหวัดสุโขทัยบ้างก็จะเป็นพระคุณ
 อย่างยิ่ง ที่กระผมจะกล่าวต่อไปนี้ก็เกี่ยวกับเรื่องปัญหาพืชไร่อีกครั้ง ซึ่งเป็นพืชไร่ที่ไม่ได้
 เกี่ยวกับผลิตผลที่ล้นตลาดหรือว่าราคาตลาดโลกที่ตกต่ำ แต่เป็นผลผลิตที่ผลิตภายในประ-
 เทศนี้เอง และส่วนใหญ่แล้วใช้ในประเทศ และไม่พอเพียงต่อความต้องการของภายใน
 ประเทศอีกด้วย แต่ด้วยเหตุผลกลใด ราคาจึงตกต่ำ ซึ่งกระผมก็มีข้อสงสัยเป็นอย่างยิ่งว่า
 ไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น กระผมจะกล่าวถึงพืชไร่ที่กระผมได้พูดมานี้ก็คือ เกี่ยวกับเรื่องถั่ว
 เหลือง และเรื่องฝ้ายที่มีราคาตกต่ำอยู่ อย่างที่ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้ง
 หลายได้ทราบติดอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งถั่วเหลืองซึ่งผลิตภายในประเทศ และไม่พอเพียง
 ที่จะใช้ภายในประเทศอยู่แล้ว กลับมีราคาตกต่ำ ซึ่งกระผมและราษฎรชาวไร่ถั่วเหลืองได้มา
 ร้องเรียนยังกระทรวงพาณิชย์ และ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็ได้กรุณาช่วย
 แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ไปได้พอสมควรซึ่งก็มีข่าวครึกโครมอยู่นะครับว่า รัฐบาลโดยกระทรวง
 พาณิชย์ได้พยายามแก้ไขปัญหาราคาถั่วเหลืองตกต่ำ และก็ยังมียพ่อค้าอิทธิพลต่าง ๆ ที่มา
 ขัดขวางการช่วยเหลือของรัฐบาล ดังที่ได้เป็นข่าวครึกโครมไปแล้ว กระผมก็ยังแปลกใจ
 อยู่เหมือนกันแหละครับว่า บางครั้งสุภาษิตที่ว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว บางครั้งก็ไม่แน
 นะครับ คนทำชั่วได้ดีก็มีถมไป กระผมอยากจะตั้งข้อสังเกตให้กับทางรัฐบาลนะครับ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางกระทรวงเกษตร และกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการทั้ง
 ๒ ท่านก็ได้นั่งอยู่ ณ ที่นี้ และในฐานะส่วนตัวกระผมก็ได้เคารพนับถือท่านมาตลอดว่า
 ถั่วเหลืองที่ผลิตภายในประเทศนะครับ ไม่ว่าจะจังหวัดสุโขทัยก็ดี หรือเชียงใหม่ก็ดี หรือ

ทั้งทุกจังหวัดของประเทศ ผลิตได้ปีหนึ่งประมาณแสนกว่าตัน ทั้ง ๆ ที่ภายในประเทศของเรา
 เรามีความต้องการถึง ๒ แสนกว่าตัน แต่ในช่วงหนึ่งระยะเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา การเพาะ
 ปลูกถั่วเหลืองก็ไม่มีจำนวนเพิ่มขึ้นและเราก็จำเป็นต้อง สั่งถั่วเหลืองจากต่างประเทศมา
 ใช้ภายในประเทศอยู่อีก ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าแปลกประหลาดมากเมื่อเป็นอย่างนี้แล้วราคาถั่ว
 เหลืองมันน่าจะดี เมื่อของมันน้อยสินค้ำมันน้อย ราคามันน่าจะดีขึ้น กระทบเห็นด้วยกับ
 ทางที่รัฐบาลได้ชี้แจงมาแล้วเมื่อครั้งที่แล้วว่า สินค้ำพืชไร่บางชนิด ยกตัวอย่างเช่น มันสำ
 ปะหลังก็ดี ข้าวโพดก็ดี หรือข้าวก็ดี ว่าสินค้ำผลิตกันได้มาก ไม่ใช่เฉพาะภายในประเทศไทย
 เราเท่านั้น ต่างประเทศก็ผลิตกันได้มาก จำเป็นจะต้องไปแย่งตลาดต่างประเทศกัน ราคาจึง
 ตกต่ำลงอันนี้กระทบไม่เพียงกระทบก็เห็นด้วย แต่สินค้ำบางชนิดภายในประเทศของเรายัง
 ไม่พอเพียงต่อความต้องการของประชาชนที่ใช้ในประเทศ แต่กลับราคาตกต่ำ แล้วเรายังต้อง
 สั่งซื้อมาจากต่างประเทศมาใช้ภายในประเทศอยู่อีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องถั่วเหลืองนี้
 ถั่วเหลืองที่ผลิตภายในประเทศส่วนใหญ่แล้วเอาไปใช้ในการสกัดน้ำมันพืช เพื่อที่มาให้
 ประชาชนบริโภคภายในประเทศ แต่ว่าน้ำมันพืชที่ใช้บริโภคภายในประเทศนั้นยังไม่พอ
 เพียงต่อความต้องการของประชาชน เรายังจำเป็นต้องไปสั่งถั่วเหลืองก็ดี หรือสั่งน้ำมัน
 พืชจากต่างประเทศก็ดีมาใช้ภายในประเทศ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อกรณีเป็น
 อย่างนี้แล้ว ผู้ผลิตคือชาวไร่กลับได้ราคาที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากพ่อค้า ทำให้ชาวไร่
 ไม่สามารถที่จะขยายการผลิตเพิ่มขึ้น ปีหนึ่ง ๆ เราจำเป็นต้องเสียเงินตราไปสู่อ่างประเทศ
 ไปซื้อน้ำมัน ซื้อถั่วเหลือง ซื้อกากถั่วเหลืองจากต่างประเทศเป็นเงินถึงพัน ๆ ล้านบาท
 ท่านประธานที่เคารพครับ กระทบอยากจะตั้งข้อสังเกตว่า ทำไมรัฐบาลเรา เอาละครับที่
 แล้ว ๆ มาอาจจะไม่ให้ความสนใจที่จะขยายให้ชาวไร่ชาวนาที่ผลิตผลให้มันมากขึ้นให้มัน
 พอเพียงต่อความต้องการของภายในประเทศและหากมีเหลือจะได้ส่งไปขายยังต่างประเทศได้
 เราจะได้ไม่ต้อง เสียเงินตรา สูญเสียเงินตราไปต่างประเทศไปซื้อสินค้ำของเขามาใช้ภายใน
 ประเทศ ทั้ง ๆ ที่ภายในประเทศของเราสามารถที่จะผลิตเพิ่มขึ้นได้ ขอให้ทางรัฐบาล
 ประกาศออกมาสิครับ หรือว่าให้การส่งเสริมสนับสนุนมาได้ว่าชาวไร่นี้สามารถผลิตถั่ว
 เหลืองให้ได้ครบถึง ๒ แสนกว่าตัน หรือว่าจะมากกว่านี้เพื่อที่ขายไปยังต่างประเทศก็ได้

๕๐๒

กระทบเชื้อละครับ ไม่ใช่เฉพาะชาวไร่ถั่วเหลืองจังหวัดสุโขทัย หรือจังหวัดเชียงใหม่
 กระทบเชื้อว่าชาวไร่ ทุกจังหวัด ละครับชนิด ที่จะปลูก ถั่วเหลืองเพิ่มขึ้น ขยายเนื้อที่ มากขึ้น
 เพื่อที่จะให้พอเพียงต่อความต้องการของภายใน ประเทศและออกไปจำหน่าย ยังต่างประเทศ
 ขอให้เพียงแต่ว่าราคาให้มันเป็นธรรมให้มันคุ้ม กับค่าลงทุนค่าลงแรงที่เขาได้ ลงทุนได้ทำไป
 ไม่ใช่จะทำแทบเป็นแทบตายแล้วขาดทุนอยู่นะครับ ยังต้องมาขอร้องให้รัฐบาลหาทาง
 ช่วยเหลืออย่างที่แล้ว ๆ มา ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่น่าเชื่อและอีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องฝ้ายก็เช่น
 เดียวกัน ฝ้ายที่ผลิตภายในประเทศของเราก็ยังไม่พอเพียงต่อความต้องการของโรงงานทอผ้า
 ต่าง ๆ ที่จะใช้ในการเป็นวัตถุดิบที่จะไปผลิตเสื้อผ้าต่าง ๆ มาจำหน่ายให้กับประชาชนเรา
 ก็ยังจำเป็นจะต้องซื้อฝ้ายจากต่างประเทศมาใช้ กระทบอยากจะทำกราบเรียนว่า ทำไมเราไม่
 ส่งเสริมให้ชาวไร่ฝ้ายปลูกฝ้ายกัน ให้เพิ่มมากขึ้นละครับ เพื่อที่เราจะได้ ลดการขาดทุน
 เงินตราที่จะต้องไปเสียให้กับต่างประเทศไปสั่งซื้อเขามา ท่าน ประธานที่เคารพครับ
 บางครั้ง ๆ พณ ๆ รองนายกรัฐมนตรีซึ่งท่านเป็นประธานสิ่งทออยู่อาจจะได้หรือชี้แจงมาว่า
 คุณภาพฝ้ายของภายในประเทศเราอาจจะไม่ดีเท่ากับคุณภาพฝ้ายต่างประเทศ ท่านประธาน
 ครับ เรื่องนี้เราแก้กันได้ กระทบเชื่อว่าละครับไม่เกินความสามารถของทางกระทรวงเกษตร
 หรือทางเจ้าหน้าที่ประจำของกรมส่งเสริมการเกษตรที่จะสามารถปรับปรุงคุณภาพฝ้ายให้มัน
 ดีขึ้นมาได้ ถ้าหากมันไม่ดีตรงไหนเราก็แก้ที่จุดตรงนั้น เพื่อให้มันดีตามความต้องการของ
 ที่เราจะเอาไปใช้ กระทบว่าอย่างนั้นมันน่าจะมีทางปรับปรุงแก้ไขมาตั้งนานแล้ว เรามาอ้าง
 กันอยู่อย่างนี้ผลที่สุดก็ไม่ได้ช่วยชาวไร่ภายในประเทศ เรากลับไปช่วยชาวไร่ต่างประเทศ
 คือไปซื้อของของเขามา ช่วยชาวไร่ต่างประเทศ ส่วนชาวไร่ของเราปล่อยให้ไปตามยถากรรม
 อย่างนี้ กระทบ คิดว่าเรา สมควรแก่เวลา และถึงเวลาแล้ว ละครับที่เรา จะต้องช่วย กันแก้ไข
 ส่งเสริมให้ชาวไร่ของเราสามารถผลิตผลผลิตพืชไร่ต่าง ๆ ให้มีคุณภาพตามที่เรต้องการ
 ละครับ แล้วจำนวนก็ให้ได้ตามที่เรต้องการหรือว่ามีเหลือสามารถส่งไปจำหน่ายยังต่าง
 ประเทศได้ เราก็ควรจะส่งเสริม ไม่ใช่ปล่อยให้ปล่อยไปตามยถากรรมอย่างนี้นะครับ
 แล้วเวลานั้น ก็มาอ้างว่า คุณภาพของสินค้าที่ชาวไร่ ผลิตมานั้น มีคุณภาพต่ำ บ้าง ละครับ

หรือว่าไม่เป็นไปตามที่ประชาชนที่จะใช้บริโภคต้องการบ้าง อย่างนี้เป็นต้น กระผมจึงขอกราบเรียนว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งอยากจะฝาก ๒ ประการสำหรับรัฐบาลนั้นะครับเกี่ยวกับเรื่องคุณภาพและต้นทุนการผลิตนี้ อยากจะฝากทางกระทรวงเกษตร โดย ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรได้รับทราบ ว่า ต้นทุนการผลิตของเรานั้นเท่าที่ฟังจากชาวไร่แล้ว ต้นทุนการผลิตสูง ที่ต้นทุนการผลิตสูงนั้นก็เพราะว่ารัฐบาลเราไม่ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับคุณภาพหรือปริมาณที่จะได้ผลผลิตต่อไร่ โดยเราไม่มีการแนะนำหรือช่วยเหลือชาวไร่ในการเพาะปลูก กระผมขอยกตัวอย่างว่า ที่ต้นทุนการผลิตสูงนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมจะพูดจำกัด เฉพาะพืชไร่ที่กระผมกล่าวนามมาคือถั่วเหลืองนี้ เพราะว่าถั่วเหลืองของเรานี้ปลูกกันแล้ว ผลผลิตต่อไร่ต่ำจึงทำให้ต้นทุนการผลิตสูง ผลผลิตต่อไร่ต่ำเพราะอะไร กระผมจะขอยกตัวเลขว่าถั่วเหลืองที่ปลูกภายในประเทศของเรานั้น ผลผลิตต่อไร่คิดแล้วได้ไร่หนึ่งประมาณ ร้อยกว่าไม่เกิน ๒๐๐ กิโล แต่เทียบกับผลผลิตต่อไร่ของประเทศสหรัฐอเมริกาแล้วเขาผลิตได้ถั่วเหลืองต่อไร่ ไร่ละประมาณ ๔๐๐ กิโลกรัม ฉะนั้นเมื่อรวมกันแล้วการใช้จ่ายในการลงทุนการผลิตต่อไร่ต่าง ๆ เท่ากัน แต่จำนวนผลิตที่ได้มานั้นมันต่างกัน ของเราได้แค่ร้อยกว่ากิโล ของเขาสามารถได้ถึงประมาณ ๔๐๐ กิโล ฉะนั้นถ้าหากกระผมขอเปรียบเทียบให้ท่าน ประธานได้ทราบให้กระจ่างชัดสักเล็กน้อย นะครับว่าถึงแม้ว่าประเทศไทยเราอย่างช่วงที่แล้วที่รัฐบาลได้กรุณาให้การช่วยเหลือประกันราคา กิโลกรัมละ ๗ บาท ร้อยกว่ากิโลคิดแล้วก็ได้ ไร่ละประมาณ ๑,๐๐๐ บาทเศษ แต่ถึงแม้ที่สหรัฐอเมริกาถ้าหากเขาจะขายได้ กิโลกรัมละ ๕ บาท ๖ บาท เขาก็จะขายได้ถึงไร่ละ ๒,๐๐๐ กว่าบาท ฉะนั้นชาวไร่ของเขาถึงแม้ว่าราคาตกต่ำบ้างบางครั้งบางคราว เขาก็สามารถอยู่ได้ เพราะว่าผลผลิตเขามาก รวมแล้วเขาขายได้แล้วเงินจำนวนมาก ถึงแม้ว่าของเรารัฐบาลจะพยายามพยุงราคาช่วยราคาให้สูงขึ้นกว่าต่างประเทศบ้าง แต่ว่าเมื่อขายแล้วจำนวนมันน้อยรวมแล้วได้เงินน้อย จึงทำให้ชาวไร่ของเราได้รับความเดือดร้อนและกระทบกระเทือนอยู่ในขณะนี้ อันนี้ประการหนึ่ง กระผมอยากจะฝากทางกระทรวงเกษตร ว่าอยากจะขอให้ทางกระทรวงเกษตร นี้จัดเจ้าหน้าที่หน่วยงานที่คอยส่งเสริมให้ชาวไร่ชาวนาต่าง ๆ นี้ผลิตผลผลิตให้ได้ผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้นกว่านี้ อาจจะแนะนำทางด้านเมล็ดพันธุ์พืชที่ดี

๕๐๔

หรือว่าเรื่องปุ๋ยก็ดี หรือว่าเรื่องผืนดินต่าง ๆ แนะนำว่าท้องที่ใดสมควรจะปลูกพืชชนิดใด หรือปุ๋ยชนิดใดควรจะเหมาะสมสำหรับใช้กับพืชชนิดไหน และเมล็ดพันธุ์พืชต่าง ๆ ขอความกรุณาช่วยส่งเสริมให้มีเมล็ดพันธุ์พืชที่ดีเพื่อที่จะมาขายหรือมาแจกจ่ายให้กับชาวนาชาวไร่ เพื่อจะได้ปลูกแล้วได้ผลผลิตที่ดี ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้สอบถามและได้คลุกคลีได้คุยกับชาวไร่ต่าง ๆ แล้ว เมล็ดพันธุ์พืชของชาวไร่ที่เขาได้มาในขณะนี้ที่เอาไว้สำหรับเป็นพันธุ์และปลูกในขณะนี้เขาไปเอาจากไหนครับ เขาไปซื้อจากพ่อค้าในตลาดซึ่งพ่อค้าในตลาดเขาคัดเอาพันธุ์ดี ๆ มาขายให้โรงงาน มาขายให้พ่อค้าในส่วนกลางหรือว่าส่งออกไปยังต่างประเทศแล้ว ที่เหลือไม่ดีที่เขาซ่อนแล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมล็ดถั่วเหลืองถั่วเขียวก็ดี เอาเมล็ดที่ไม่ดีคือร้อนเล็กที่เหลือจากที่เขาขายในราคาแล้วก็เอามาขายให้กับชาวไร่ที่จะใช้เป็นพันธุ์ในปีต่อไป ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าหากสภาพอยู่อย่างนี้แล้วเราจะได้พันธุ์พืชไหนที่ดีล่ะครับที่จะมาเพิ่มผลผลิตให้กับเกษตรกรของเราเป็นผลเสียอย่างใหญ่หลวง รวมทั้งผลเสียต่อประเทศชาติของเราด้วย อันนี้กระผมอยากจะฝากทางกระทรวงเกษตรว่าช่วยหาทางเถอะครับ และก็ควรจะเริ่มตั้งแต่บัดนี้ และเริ่มอย่างจริงจัง ๆ จัง เสียทีเถอะครับ ส่วนกระทรวงพาณิชย์ กระผมก็เขื่อนะครับ และกระผมก็นับถือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นะครับ ว่าท่านเป็นคนที่ฝีมือเนะครับที่จะเข้ามาแก้ไขปัญหาเรื่องราคาพืชไร่ต่าง ๆ กระผมอยากจะฝากท่านในข้อแรกอยากจะขอฝากว่าทางกระทรวงพาณิชย์น่าจะหาตลาดต่างประเทศให้มันกว้างขวางยิ่งกว่านี้ และถ้าหากสามารถที่จะหาได้ล่วงหน้าก่อนที่ชาวนาชาวไร่จะเพาะปลูกพืชพันธุ์ชนิดใดแล้ว แล้วมาชี้แจงให้กับชาวนาชาวไร่เขาได้ทราบว่าเป็นนี้เราสามารถที่จะส่งพืชไร่ต่าง ๆ ชนิดต่าง ๆ ไปขายยังต่างประเทศมีชนิดใดบ้าง จำนวนเท่าไร เพื่อที่จะให้ชาวไร่ปลูกไปตามจำนวนความต้องการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ไม่ใช่ปล่อยให้ชาวนาชาวไร่ปลูกไปตามยถากรรมแล้วถึงเวลาบอกว่าแก้ไขไม่ได้เพราะว่าสินค้าพืชไร่ของเราปลูกกันมากมันล้นตลาด ราคาจึงตกต่ำซึ่งค่าน้เราได้แก้ตัว กันมามากต่อมากแล้ว ทำอย่างไรถึงเราถึงจะแก้ไขปัญหานี้โดยที่เรารหาตลาดเสียก่อนถ้าหากเราหาได้มากเราก็มาส่งเสริมบอกกับชาวนาชาวไร่ว่า ปีนี้เราจะมีตลาดถั่วเหลืองมาก ผ้ายมาก มันสำปะหลังมาก จำนวนก็หมื่น ก็แสน ก็ล้านตันนะครับ

เราก็ส่งเสริมให้ไปตามจำนวนที่เราสามารถหาตลาดได้ เวลานี้และรวมทั้งที่แล้ว ๆ มาเราปล่อยให้ชาวนาชาวไร่ปลูกไปตามยถากรรม อย่างยกตัวอย่างปีกลายโน้น อ้อยราคาดี ขายได้ตันละ ๖๕๐ บาท ปีที่แล้วก็โหมมาปลูกอ้อยกันมากก็ทำให้อ้อยล้นตลาด โดยเราไม่มีการควบคุมและเราไม่มีการแนะนำ และเวลานี้กระผมก็อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์อีกเช่นเดียวกันแหละครับ ปีกลายโน้นไຍาสูบราคาตกต่ำ ชาวไร่ยาสูบก็เลิกปลูกไปเยอะ มาปีที่ผ่านมามี ๒๕๒๔ นี้หะครับคาบ ๒๕๒๓, ๒๕๒๔ ชาวไร่เลิกปลูกยาสูบไปมาก ราคาไຍาสูบก็ดีหะครับ ขายกันได้กิโลกรัมละ ๔๐ ถึง ๕๐ บาท ซึ่งกระผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็เคยไปแก้ไขปัญหาเรื่องราคาไຍาสูบตกต่ำมาแล้วครั้งหนึ่งหะครับ เมื่อปี ๒๕๒๓ แต่มาปี ๒๕๒๔ นี้ชาวไร่เลิกปลูกกันมาก ไຍาสูบก็มีจำนวนก็น้อยไม่พอต่อความต้องการของภายในและต่างประเทศราคาไຍาสูบก็ดีขึ้น แต่มาปีนี้แหละครับปี ๒๕๒๔ คาบ ๒๕๒๕ นี้ชาวไร่โหมมาปลูกไຍาสูบกันเพิ่มขึ้น เพราะว่าปีที่แล้วไຍาสูบมีราคา กระผมก็อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ด้วยหะครับว่าขอความกรุณาช่วยพยายามหาตลาดต่างประเทศให้มันมากให้มันพอกับที่ว่าผลผลิตที่จะได้มานั้นจะได้เอาไปขายหะครับ อย่าให้มันล้นตลาดหะครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้กระผมก็เพียงแต่จะฝากเป็นข้อสังเกตให้กับทางรัฐบาลนี้เข้าไปเพื่อที่จะพิจารณาหาทางปรับปรุงหะครับ เพื่อที่จะป้องกันหะครับ อย่าไปแก้ไขหะครับหาทางป้องกันอย่าให้เกิดความเดือดร้อนต่าง ๆ ไม่ใช่เฉพาะพืชไร่ ๒ ประการที่กระผมกล่าวมาเพียงเท่านี้ รวมทั้งผลผลิตพืชไร่ต่างๆ ของเกษตรกรดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้กล่าวไปแล้ว และทางรัฐบาลก็ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ดีแล้ว กระผมก็ขอขอบคุณเวลาเพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมัคร์ เชิญ

นายสมัคร์ สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสมัคร์ สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กระผมเห็นว่าเวลาเหลืออยู่หน่อยหนึ่ง ท่านประธานคงจะไม่เลิกเดี๋ยวนี้ แล้วก็เมื่อพูดกันแล้วบังเอิญคณะกรรมการที่กระผมเป็นประธานอยู่กำลังประชุมอยู่ บังเอิญเป็นเรื่องเดียวกันนี้แหละครับ เสียข้งล่างที่พูดมันเข้าไปในห้องประชุมกรรมการ กระผมก็เลยคิดว่าไม่ได้คิดจะมาอภิปรายเพื่อจะ

๕๐๖

ไปสับไป โขลกกว่ากล่าวหрокครบ แต่อยากจะทำเลขข้อเท็จจริงให้ท่านประธานได้ทราบไว้เพื่อรัฐบาลได้ทราบแล้วจะได้ไปคิดอ่านทำอะไรให้มันคืบหน้าไปกว่าเก่าบ้าง กรณีที่ท่านสมาชิกได้ลุกขึ้นมาแสดงความเห็นในสิ่งที่มันเป็นปัญหาของบ้านเมืองอยู่เวลานั้นะครับ คือพืชไร่ที่ออกมาแล้วไม่ได้ราคา ราษฎรคนเพาะปลูกเดือดร้อน คนบริโภคนก็เดือดร้อน แล้วก็คนที่เป็นคนกลางนั้นจะเดือดร้อนหรือไม่นั้นกระผมไม่ทราบได้ แต่ว่ามีตัวเลขที่น่าสนใจครับเวลานี้ ตัวเลขที่จะผลิตกันทั้งหมดจะค้าขายกันทั้งหมดจะเป็นเงินเท่าไรนั้นไม่เคยมีใครแสดง แต่มีตัวเลขของกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ซึ่งน่าสนใจมาก เวลานี้เงินที่เก็บมาได้ นะครับ จากที่ส่งข้าวออกไปเรียกว่าค่าพรีเมียมข้าว เรียกค่าพรีเมียมน้ำตาล และค่าอะไรอื่น ๆ รวมกันนั้น จนกระทั่งถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม นี้มีเงินอยู่ประมาณ ๖,๕๐๐ ล้านบาท เชื่อไหมครับว่าเงิน ๖,๕๐๐ ล้านบาท เวลานี้เป็นเงินสดจริงๆ อยู่ ๒,๒๐๐ ล้านบาทเท่านั้นแหละครับ ไปเป็นเจ้าหน้าที่หน่วยงาน ๑๕ หน่วย ซึ่งเอาเงินไป ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท นั้นถามเจ้าหน้าที่ อดก. ว่า ลูกหนี้รายใหญ่ที่สุดของเงินกองทุนนี้คือ ๓,๒๐๐ กว่าล้านบาท อดก. เอาของเขาไปซื้อโน่นซื้อนี่ อะไรต่างๆ ไปซื้อแทรกแซง ไปพยุงนะครับ แต่ว่าจริงๆ เสร็จเรียบร้อยแล้วเป็นอย่างไรครับ พยุงอะไรแล้วก็ขาดทั้งนั้น แล้วก็ถามว่าถ้าขาดแล้วทำอย่างไร ขาดแล้วตัดแหล่งหนี้สูญ แต่ว่าเงินกองทุนนี้มีแต่วันจะหมดไปๆ พยุงได้เท่าไรอย่างไรนั้นเล็กน้อยมาก เมื่อก่อนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดศรีสะเกษบอกว่าไปซื้อ ๑๐,๐๐๐ ตันเท่านั้นแหละครับ แล้วก็เลือกซื้อด้วย กำหนดวันซื้อด้วย กิจการเรื่องที่จะไปซื้อ ไปพยุง ว่ากันตามจริงนั้น ถ้าจะนั่งเล่นกันอยู่อย่างนี้ละก็ ก็คอยแต่นั่งตัดหนี้สูญๆ ท่านประธานเชื่อไหมครับ ตัวเลขที่กระผมฟังมาเมื่อกี้กระผมฟังแล้วใจหาย ที่ออกไปซื้อแล้ว พยุงค่าใช้จ่ายในการพยุงนี้นะครับหมดไป ๖๐๐ ล้านบาท เงินที่พยุงจะถูกตัดเป็นหนี้สูญอีกไม่ทราบเท่าไร คือคิดแล้วมานั่งดูจริงๆ แล้ว ถ้าหากว่าจะทำกันแบบอ้อย คือข้าว นะครับ ถ้าทำกันแบบอ้อยยังน่าคิด อ้อยซื้อ ๕๑๐ แล้วบวกให้อีก ๓๐ ยังเป็นเงินเพียง ๗๕๐ ล้านบาท นี่ข้าวทำอย่างเดียวกันละครับ ถ้าประกัน ๓,๘๐๐ บาท ขายได้ ๓,๕๐๐ บาท ๓,๕๐๐ บาท แล้วไปเติมให้อย่างนั้น บางทียังจะดีกว่า เรื่องนี้ขอทราบเรียนอย่างนี้ครับว่า รัฐบาลนั่งบริหารกันอยู่ แล้วก็คงไม่รู้หรือครบว่าตัวเองได้ทำอะไรลงไปบ้าง เงินกอง

ทุนสงเคราะห์เกษตรกรซึ่งเรียกเก็บเอามาจากค่าพรีเมียมต่าง ๆ นั้นแทนที่จะย้อนไปให้เขา
 อย่างดี กรณีที่ทำถูกต้องเห็นจะมีเรื่องขู่เท่านั้นแหละครับที่ทำพอใช้ได้ แต่เรื่องเอาไป
 ชื้อพืชไร่แทรกแซงเราขาดทุนทั้งนั้น เจ้าหน้าที่ก็ทำกันไป เสร็จแล้วเป็นอย่างไรครับ
 ไม่ได้เคยคิดอ่านที่จะทำอะไรกันให้มันเป็นเรื่องเป็นราว เวลานี้เห็นได้ชัด ๆ ว่าราคาประกัน
 ข้างนั้นเป็นไปไม่ได้เลย แต่ว่าราคาที่เขาขายข้างกันแล้ว หลังจากที่พ่อค้าซื้อชุดรีด
 กันมาแล้ว ราคาในตลาดแพงมาก เวลานี้รัฐบาลลอกตัวเองนะครับ หลอกกว่าข้าวโอชา
 นี้คือข้าวลูก ราคาถึงละ ๖๖ บาท แล้วก็ถือว่าตัวได้ทำดีกับราษฎรแล้ว ข้อเท็จจริงเป็น
 อย่างไรครับ ข้อเท็จจริงราคาข้าวมาตรฐานที่ราษฎรซื้อกินนั้นอยู่ระหว่างถึงละ ๑๐๕ ถึง
 ๑๔๕ บาท คนจนกินถึงละเท่าไรครับเวลานี้ คนจนยังต้องกินแพงครับ เพราะต้องซื้อ
 ข้าวสารเป็นลิตร เขาขายข้าวสารเมื่อคำนวณออกเป็นกิโลแล้วตกกิโลกรัมละ ๙ บาท คน
 จนกินข้าวถึงละ ๑๓๕ บาทเวลานี้ บางแห่งขายกิโลละ ๑๐ บาท เท่ากับกินถึงละ ๑๔๐
 ถึง ๑๕๐ บาท แล้วรัฐบาลก็ยังนึกว่าคนจนได้กินถึงละ ๖๖ บาทกันอยู่นั้น ข้อเท็จจริงถึง
 ละ ๖๖ บาทนั้นถูกยกย้ายถ่ายเท ถูกเจ้าหน้าที่เล่นกลกันไปกันมา สักแต่ว่ามีข้าวขายเท่านั้น
 แล้วคนไม่ได้ซื้อข้าวลูกกิน บัตรที่จะต้องทำพิธีการที่จะต้องทำยื่นเหยียดเยื่อ ไม่มีบัตรซื้อ
 ไม่ได้ทำอะไรไม่ได้ คนจนนี้แหละครับได้รายได้วันละ ๖๑ บาทนี้แหละครับ ซื้อข้าวกิโล
 ละ ๙ บาทกิน แปลว่าถึงละ ๑๓๕ บาท ถ้ามันเป็นอย่างนี้แล้ว ถ้ารัฐบาลไม่คิดทำให้มันเหลือ
 กิโลละ ๗ บาทละครับ ข้าวมาตรฐานจริง ๆ เวลานี้ะครับ ถ้าจะซื้อท่านจะขายกันได้ ถ้า
 รัฐบาลรับซื้อมาสีเอง หรือเอามาขายเองกิโลละ ๗ บาทครับ ถ้าทำเสียตรงไปตรงมาอย่างนี้
 ราษฎรคนยากจนในสลัมก็ไม่ต้องซื้อ ๙ บาท แต่จะซื้อได้ ๗ บาท แล้วถ้าทำอย่างนี้ตรง ๆ
 แล้วละก็ชาวนาก็ขายได้เกวียนละ ๓,๘๐๐ บาท รัฐบาลเคยคิดใหม่ละครับว่า คนที่เขาค้าขาย
 คนที่เขาผลิตออกมาแล้วเขาควรจะขายได้ตามราคาประกัน ที่ตั้งราคาประกันให้เขาแปลว่าให้
 เขาพออยู่ได้ แต่ตั้งราคาไว้แล้ว แล้วก็ส่ง ออก. ไปซื้อแทรกแซงหน่อย แล้วก็ซื้อนิด ๆ
 หน่อยๆอย่างที่ว่า ไม่ได้มีความหมายอะไรเลยครับ รัฐบาลไม่เคยคิดละครับว่า ว่ากันตามจริง
 ถ้าจะเอากันจริง ๆ นั้น ปีหนึ่งปลูกข้าวได้ทั้งหมด ๑๗ ล้านตัน แล้วกินเท่าไรครับ กิน ๑๕
 ล้านตัน ขายเพียง ๒ ล้านตันนิดหน่อยเท่านั้นแหละครับที่ขาย แล้วอย่างนี้รัฐบาลมักจะ

๕๐๘

พูดว่ามีเงินเท่าไรก็ไปซื้อไม่พอ กระทบจะบอกให้ว่าถ้าวันไหนวันหนึ่งกระทบเป็นรัฐบาล กระทบจะเริ่มต้นด้วยการใช้เงิน ๕,๕๐๐ ล้านบาท แล้วเมืองไทยมีอยู่ ๕,๕๐๐ ตำบล ชาว ๑๗ ล้านต้น เฉลี่ยแล้วตกเท่าไรครับ ตกตำบลละ ๓,๐๐๐ ต้นเท่านั้น ถ้าหากว่าจะทำยุ่ง ฉางขึ้นมา ตำบลละ ๑ ล้านบาท ได้ ๕,๕๐๐ ยุ่งฉาง เงินจะมากสักเท่าไร เงินประมาณ ๖๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ลองซิครับ กระทบบอกหลายครั้งหลายหนว่าบุหรี่นี้ไม่ได้สู้กับ ทั้งบ้านทั้งเมือง รัฐบาลต้นผูกขาด คำขายบุหรี่ผูกขาดกันเด็ดขาดมาได้ก็สิบปีมาแล้ว ได้เงิน ภาษีอากรจากบุหรี่ไปเท่าไร แล้วชาวบ้านกินกันทุกวัน คน ๔๕ ล้านคนกินข้าวทุกวันครับ แล้วกินปีละ ๑๕ ล้านต้น ถ้ารัฐบาลจัดการทำเองเสียให้หมด มีใครเดือดร้อนลองดูซิครับ ไม่ก็ครอบครัวที่เขาเดือดร้อน เพราะเขาค้าข้าวส่งออกนอก รัฐบาลดูแลเสียให้หมดเรื่องนี้ ซื่อหมดในราคาประกัน ชาวหนักอยู่ได้จัดการเอามาขายในราคากิโลละ ๗ บาทขึ้นไป คนจนกิน ๗ บาท คนรวยกิน ๙ บาท ๑๐ บาท ขึ้นไปทุกคนก็มีความสุขครับ รัฐบาลก็ทำแก้ปัญหาได้ แต่รัฐบาลไม่เคยคิดถึงเรื่องนี้ รัฐบาลทำอย่างไรครับ รัฐบาลทำ คอยเอาหน้าเอาตาเท่านั้น เวลาเกิดเหตุเภทภัยอะไรขึ้นมาเมื่อคราวที่แล้วน้ำท่วมบักซ์ได้ แทนที่จะเอาเงินงบกลางที่เขาตั้งไว้เรื่องนี้โดยเฉพาะ ๕๐ ล้านบาท ไม่เอาหรอกครับ มา เอาจากเงินกองทุนเกษตรกรคว่ำเอาไปดื้อ ๆ เท่านั้นเอง นั่งซักไซ้ไล่เลียงเจ้าหน้าที่ปรากฏ ว่ารัฐบาลมีสิทธิเป็นคนอนุมัติคณะกรรมการ ออก. ปลัดกระทรวงเกษตร เป็นประธาน รัฐบาลสั่งมาเอาอย่างนั้นทำตามนโยบายเท่านั้น ว่ากันตามจริง ๆ คือรัฐบาลเป็นคนสั่งใช้ เงิน แล้วไปดูรายการที่สั่งใช้แต่ละอันนั้นเอาหน้าทั้งนั้น รายการแก้ไขปัญหาฉุกเฉิน รักษาหน้ารัฐบาลทั้งนั้น ซึ่งเขามีไว้ให้แล้วในงบกลางไม่ใช้ อย่าง ๕๐ ล้านบาท เทียว ที่แล้วดิ่งไปเฉย ๆ อย่างนั้นเองครับ เอาจากบงนี้ง่ายดี ลงมติแล้วสั่งมาเท่านั้นเอาไปได้ เลย กระทบขอเรียนนะครับว่า ถ้าจะนั่งทำกันอย่างนี้จะเอาหน้าเอาตากันพรรคพวกกัน อย่างนี้ควัก ๆ ง่าย ๆ อย่างนี้แล้วต่อไปปัญหาจะแก้ยังไงไป กรณีน้ำตาลนั้นควรจะทำเสีย ตั้งนานแล้ว ควรจะจัดการเข้าไปดูแล้วครับ คนผลิตพวกอ้อย คนผลิตพวกโรงงาน คน ส่งออกจะต้องจับมารวมมาดูแลแล้วจะต้องดูราคาให้เป็นกลางเสมอ เรียกว่าขายได้มากต้อง เก็บเอาสะสมไว้ ปีไหนขายได้น้อยก็มีเงินมาชดเชยให้ชาวไร่ปลูกแล้วขายได้ในราคาที่ควร

ได้ โรงงานผลิตแล้วขายได้ในราคาที่ควรได้ และคนส่งออกควรจะเก็บเอากำไรควรจะได้นั้น ปกติ ๆ ก็ใส่กระเป๋ากันหมด พอปีไม่ดีแล้วก็มาเค้นคอเอากับชาวไร่ อย่างนี้ไม่มีทางหροกรับ น่าจะคิดถึงเรื่องนี้ครับ อ้อยก็ดี น้ำตาลก็ดี และพืชอื่น ๆ ก็ดี วันดีคืนดีเรื่องถั่วเหลืองอย่างที่พูดเมื่อสักครู่นี้ ราษฎรมาร้องก็เลยขึ้นภาษีเสียเลย ใช้เท่าไรครับปีหนึ่ง ปีหนึ่งใช้ ๗ แสนตัน ผลิตได้ ๓ แสนตันต้องซื้อเขา ๔ แสนตันแล้วก็อยู่ดี ๆ ก็ขึ้นราคามาเก็บภาษี ๖ เพอร์เซ็นต์ แล้วก็ไปกระทบกระเทือนอย่างอื่น ขึ้นแล้วเป็นอย่างไรครับ ๓ แสนตัน เขาก็ซื้อหมด ส่งเข้ามาอีก ๔ แสนตันถึงจะพอใช้ ๗ แสนตัน และถ้าผลิตได้ ๗ แสนตัน แล้วมีคนส่งเข้ามาแล้วมาตัดราคากันอย่างนั้นน่าจะขึ้นกำแพงภาษีกัน นี่ผลิตก็ยังไม่ได้ออ จำนวนที่จะต้องส่งเข้าก็ต้องส่ง ไปขึ้นกำแพงภาษี เขาก็ต้องจ่ายเขาก็ต้องซื้อ ไม่มีปัญหาหροกรับเรื่องอย่างนี้ รัฐบาลนั่งทำกันอย่างนี้ อยู่ไปวันหนึ่ง ๆ ที่เขาเรียกว่า รัฐบาลรายวัน ไม่มีอะไรผิดหροกรับ แน่นอนเป็นอย่างนี้ เรื่องรายละเอียดต่าง ๆ นั้น กระผมไม่เคยอยู่วงการเกษตร แต่ทำไมกระผมต้องรู้ละครับว่า กระผมเป็นผู้แทนราษฎร ราษฎรมีความทุกข์ก็ต้องถามถึงเหตุผล ราษฎรเขามีความสุขเขาไม่มาถึงเราหροกรับ พอมีความทุกข์เอามาเรามาดู เมื่อดูแล้วสอบเรื่องนี้ ๆ แล้ว แล้วก็ประมวลข้อความได้ ได้มาแล้วก็ยังเอาไปทำอะไรไม่ได้ต้องเชิญเจ้าหน้าที่เขามาในฐานะเป็นกรรมาธิการ วันนี้เอามาครับ เอาเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกองทุนเกษตรกรรมนั่งซักกันตั้งแต่ ๙ โมงครึ่งเข้า ได้ข้อมูลเห็นชัดเจนว่าเรื่องหนทางจะแก้ไขพอมิแต่วิธีการนั้นยังแย่อยู่ แต่รัฐบาลนั้นใช้วิธีควักคลังเอาเงิน เวลานี้เงิน ๖,๔๐๐ ล้านบาทเหลือเงินสดอยู่เพียง ๒,๒๐๐ ล้านบาท ได้ดอกเบี้ยควรจะได้จาก ๖,๔๐๐ ล้านบาท ไม่ได้หροกรับ ที่ให้ยืมไปนั้นมีบางอันที่ให้ดอกเบี้ยก็ร้อยละ ๓ ร้อยละ ๔ แต่ทั่ว ๆ ไปแล้วไม่มีดอกเบี้ย ไม่มีดอกเบี้ยถ้าไปทำตลาดพลังตัดหนี้สูญไปด้วยสบายมาก เจ้าหน้าที่ อดก. ๔๐๐ คนสบายแฮเลยนะครับ ไปซื้อแทรกแซง แล้วขาย ๆ ขายไม่ได้เหลือเท่าไรขาดทุนเท่าไรตัดหนี้ทิ้งไป แล้วอย่างนี้เมื่อไรจะเข้ารูปเข้ารอยกันเสียที ขอเรียนนะครับรัฐบาลมีเวลาอีกตั้งปีกว่าทำไมไม่คิดไม่อ่านเสียมีโอกาสมิเครื่องไม้เครื่องมืออยู่ครบน่าจะซักไซ้ไล่เลียงน่าจะทำน่าจะตั้งอะไรเสีย ก็มาคอยนั่งแก้ปัญหำไปวัน ๆ หนึ่งอย่างนี้ วันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีก็ไม่มาอีกแล้ว ไม่ทราบ

๕๑๐

ว่าท่านไปติดนัดอย่างไรที่ไหน เรื่องพรรคนี้พูดกับรัฐมนตรีที่รับผิดชอบไปก็ไม่ไปพูดกัน
 หลอกครับ นายกรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบทั้งหมด เรื่องอย่างนี้ที่จะพูดกันประเด็นอย่างนี้
 นายกรัฐมนตรีต้องรับฟังด้วย แล้วเมื่อรับฟังไปแล้วก็ลองพูดกันว่าจริงหรือไม่จริง แล้วถ้า
 หากเห็นว่าทางนี้เอาแต่พูด ทำได้หรือเปล่า ถ้าทำไม่ได้ก็ลองคนอื่นเขาบ้าง นี่กระผมพูด
 จริง ๆ นะครับ ไม่ได้พูดเล่น ๆ เพราะเหตุว่าปัญหาก็คือว่า ต้องเปิดโอกาสให้คนที่เขามี
 ความคิดอ่าน กระผมไม่ได้คิดที่จะไปเป็นรัฐบาลแทน แต่กระผมอยากทำทนาย สื่อมวลชน
 ของรัฐบาลลองมาเปิดซิครับ ปัญหาข้าวเปลือกถูก ข้าวสารแพง เอานักการเมืองฝ่ายค้าน
 ไปถกกันใน ที.วี. ให้คนฟังเอาหรือไม่ครับ แล้วดูซิครับว่าเหตุผลของใครจะดีกว่ากัน ดูซิ
 ครับว่าใครจับได้ไล่จน หรือว่าเรื่องของฝ่ายค้านจะเป็นเรื่องเพื่อแผ่นดินนี้ ขอเรียนว่า
 เรียนหนังสือก็เรียนมาใกล้เคียงกัน อยู่สภาก็อยู่มาใกล้เคียงกัน รู้ปัญหาบ้านเมืองก็รู้เท่า
 กัน แต่ว่าฝ่ายค้านดูเหมือนจะเป็นคนโง่เง่าเต่าตุ่นไม่มีสิทธิ์จะไปออกความคิดเห็นให้ราช-
 ฎารพ รัฐบาลปีตรูหมด อย่างกระผมพูดอย่างนี้เอาไปถ่ายทอดให้ราษฎรฟังบ้างซิครับ
 ประชาชนทั่วประเทศเขาจะได้ว่า ส.ส. อีกพวกหนึ่งอีกคนหนึ่งคิดอ่านจะช่วยราษฎรได้ คิด
 อ่านจะแก้ปัญหาได้ แต่เรื่องพรรคนี้ไม่ได้ออก แล้วคนที่ออกไปนั้นก็เข้าไปนั่งอยู่นั้นจะ
 รู้หรือไม่จะจับได้ไล่ทันหรือไม่ กระผมไม่ทราบได้แต่เห็นว่ากลัวประจัญหน้ากันเหลือเกิน
 ยกย่องสรรเสริญกันเหลือเกินก็เอา แต่ว่าถ้าเขายกย่องสรรเสริญแล้วทำให้ได้อย่างยกย่อง
 สรรเสริญซิครับ ไม่ใช่เข้าไปแล้วก็ไปนั่ง ดี คือว่าถ้าไม่ทำอะไรเลย ไม่ได้ทำผิดอะไร
 เลย หนังสือพิมพ์ไม่โจมตีไม่ว่ากล่าวเลย ก็เลยกลายเป็นคนดีอย่างนั้นหรือครับ ไม่ใช่
 ครับ ปัญหาของบ้านเมืองที่มันแย่งลงทุกวันนี้นั้นมันทรุดลงทุกวัน ใครไปนั่งคาอยู่ครับเกือบ
 ปีหนึ่งนั้นที่บรรลี่ยาววอดมาหมดตลอดเวลานั้นไม่มีอะไรเสียหายหรือครับ ไม่ทุจริตคด
 โกงไม่เป็นไร แต่วามันต้องดีซิครับ มันต้องแก้ปัญหาได้ซิครับ เวลาอย่างนี้ละครับคือ
 เวลาที่สภาเรียบร้อยดีแล้วก็ควรจะถกแถลงกันบ้าง แล้วควรจะทำทนายกันบ้าง กระผม
 ขอประกาศทำทนายเอาไว้ว่า ในทุกประเด็นที่รัฐบาลบริหารอยู่ ถ้ามีปัญหาอยู่ขอให้โทรทัศน์
 เป็นกลาง เอานักการเมืองฝ่ายค้านไปถกกันกลางจอโทรทัศน์บ้าง ออกความเห็นให้
 ราษฎรเขาดูบ้างว่าคนที่นั่งบริหารนั้นใครมันโง่ใครมันฉลาดกว่ากัน คนที่นั่งคุมอยู่ในสภา

นั้นฝ่ายบริหารฉลาดหรือว่าฝ่ายในสภามันเอง หรือฝ่ายในสภามีความคิด แต่ฝ่ายบริหารนั้นไม่มีความคิด สู้พวกสภาไม่ได้ ให้ราษฎรวินิจฉัยบ้างซิครับ เรื่องปากเรื่องท้องปัญหาสำคัญไม่เคยให้ราษฎรรู้ แต่พอเรื่องไม่เข้าท่ากันเรื่องผลประโยชน์ของ ส.ส. แท้ ๆ จะเรื่องเลือกตั้งรวมหรือไม่รวม จะสังกัดพรรคไม่สังกัดพรรค ดันให้ถ่ายทอดให้ราษฎรฟัง ส.ส. ขึ้นมาก็พูดเรื่องตัวเองทั้งนั้น เรื่องเป็นประโยชน์ของราษฎรออกความเห็นกันมา ๓ ปี ราษฎรไม่เคยได้ฟัง พอจะออกความเห็นเรื่องส่วนตัวของ ส.ส. เปิดให้ราษฎรได้ฟัง นี่จะฆ่า ส.ส. กันหรืออย่างไรครับนี่ ถ่ายทอดเสียงในวาระที่ไม่ควรถ่ายทอด กระทบยืนยันไว้เรื่องดี ๆ อย่างวันนี้เปิดให้ฟังซิครับ เรื่องงบประมาณน่าจะควรจะให้รู้ รัฐบาลยอมเข้าเนื้อเสียบ้างซิครับ จะได้เอาประโยชน์จากความคิดแล้วจะได้ฟังดูราษฎรเขาว่าอย่างไร ขอเรียนนะครับว่าที่พูดทั้งหมดนี้ไม่ได้เตรียมตัวจะเป็นนายกวันพรุ่งนี้ ไม่ได้จะต้องการจะไปผสม ถ้าจะมีใครมาเป็นนายกแทน ไม่หอรอกครับ กระทบตั้งแนวทางของกระทบไว้แล้ว กระทบจะเดินตามเส้นของกระทบ แต่วันนี้เห็นว่ามีโอกาสทางพรรคประชาธิปไตยยื่นญัตติไว้ กระทบก็ช่วยพูดสนับสนุน ที่ลงมานับสนับสนุนเพราะประชุมเรื่องนี้อยู่ข้างบน ได้ข้อเท็จจริงจากเจ้าหน้าที่ก็ขอเอามาให้ท่านประธานได้รับรู้เอาไว้ด้วยไม่ทราบว่าจะทางรัฐบาลจะรู้หรือไม่ หรือว่าไม่เคยรู้ หรือว่ารู้แล้วแกล้งทำเฉยเสียเพราะต้องการจะเอาให้เป็นคนดีตลอดไป ไม่เคยทำอะไรเสีย ก็เลยไม่ทำอะไรไม่กล้าตัดสินใจอะไร ปัญหาจริง ๆ นั้น คาอยู่รอบบ้าน รอบเมืองนะครับ กระทบไม่ได้เอามาขู่หอรอกครับ มันมีอยู่รอบหมด จะรักษาคุณงามความดีกันไว้ได้สักนานเท่าไรกระทบจะคอยดู กรณีที่มันร้อนฉ่าอยู่เวลานี้ ที่คนกรุงเทพฯ ๆ ทั้ง กรุงเทพฯ ๆ และคนอื่น ๆ ด้วย เขาจะลุกมาฟัดรัฐบาลนั้นคือเรื่องภาษี ไม่มีทางเสียได้ หอรอกครับ เรียกเก็บบ้าง ๆ อย่างนี้ รัฐบาลไม่รู้ไม่ชี้ กระทบไม่ต้องการให้มีการเดินขบวน มาขับไล่รัฐบาล แต่ถ้าวรัฐบาลจะทำอย่างนี้ยกย้ายถ่ายเทขยับเขยื้อนต่อรองกันแล้วว่าเอากฎหมายเข้ามาเสีย ให้เขาเลือกตั้งเข้ามาพิจารณาเสียในระดับท้องถิ่นจะได้คลายปัญหานี้ได้ รัฐบาลไม่ต้องรับผิดชอบ ไม่เอา ยกย้ายถ่ายเทยกไปยกมาจนบ้านนี้ยังไม่ยอมพิจารณาแล้วเวลาอะไรมันเกิดขึ้นแล้วก็หาว่ามือที่ ๓ มาแทรกแซง หาว่าคนอยากได้ใคร่ดีไปปลุกระดมราษฎร ขอประกาศเอาไว้ด้วยว่ากระทบไม่นิยมการปลุกระดม ไม่ส่งเสริมการที่จะมาขู่เข็ญรัฐบาล แต่กระทบเตือนเอาไว้ว่าถ้าวรัฐบาลทำไม่รู้ไม่ชี้ ทำเอาแต่ได้ ไม่รับฟังข้อเท็จ

๕๑๒

จริง วันไหนวันหนึ่งคนมันออกมาอยู่เต็มถนนกันหมดจะเค้นคอรัฐบาลอย่าว่าก็แล้วกัน
ครับ กระทบเดือนแล้วนะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร รู้สึกว่ายังมีมืออีกหลายท่านจะพูดก็เห็นจะ
เอาไว้ตอนบ่ายต่อ แต่ว่าพอไปถึงตอนบ่ายก็ขอความกรุณาสั้น ๆ หน่อยนะครับแต่ละท่าน
ว่าอย่างไรครับ เชิญทักท้วงอะไร

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : เห็นว่าตอนบ่ายนี้ะครับจะประชุมต่อ ก็ขอ
ประท้วง เพราะว่าท่านจะหยุดแล้ว เพราะฉะนั้นตอนบ่ายนี้ผมคิดว่าขอเรียนเชิญท่าน
ประธานได้แจ้งให้ท่านนายกราทราบด้วยว่าควรจะมีรับฟังครับ ก่อนที่ท่านจะปิดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ขอพักประชุม เริ่มบ่าย ๒ โมงครับ

พักประชุมเวลาเวลา ๑๒.๐๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๒๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิด
ประชุมก็พิจารณาญัตติเมื่อเช้านี้ต่อไปนะครับ ท่านผู้ใดจะพูด เชิญครับ เชิญ ประชา-
ราชูร์ครับ

นายไชยศิริ เรื่องกาญจนเศรษฐ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพและ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระทบ ไชยศิริ เรื่องกาญจนเศรษฐ ส.ส. จังหวัดอุบลราชธานี
แห่งพรรคประชากรศาสตร์ ท่านประธานครับ วันนี้เรากำลังมาพูดกันเรื่องแก้ไขปัญหาความ
เดือดร้อนของประชาชน ด้วยเหตุนี้และดังนั้น กระทบในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรก็จำเป็น
ครับที่จะขอเวลาอันมีค่าของสภาแห่งนี้ ได้ขึ้นมากล่าวให้ท่าน ประธานและขอฝากต่อไปยัง
รัฐบาลผู้ทรงเกียรติด้วยครับ ท่านประธานครับที่กระทบพูดวันนี้อยากจะขอทำความเข้าใจ
ก่อนว่าขึ้นมาเพื่อกระตุ้นเตือนให้รัฐบาลเพื่อที่จะแสวงหาแนวทางให้แก่ไขญจุดเท่านั้น มิ
ได้มีความมุ่งหมายที่จะล้มล้างรัฐบาลแต่ประการใด นี่เป็นข้อแรกที่กระทบใคร่ขอกราบ
เรียนด้วยความบริสุทธิ์ใจ ท่านประธานครับ เมื่อกระทบได้ติดตามก่อนที่กระทบเองเป็น
ส.ส. ก็ตาม และขณะนี้ก็ตามครับ กระทบได้เพียรพยายามติดตามดูการทำงานของรัฐบาล
ชุดนี้วันแล้ววันเล่า เดือนแล้วเดือนเล่า ปีแล้วปีเล่าครับ ไม่ทราบที่ท่านแก้ไขความ
เดือดร้อนเรื่องราคาข้าวเปลือกได้เช่นไรครับ ถ้ามั่นใจอะครับว่า รัฐบาลชุดนี้ประกาศ

ออกมาได้ครับว่าราคาข้าวเปลือกนั้นเกี่ยวลละ ๓,๗๕๐ บาท กระทบไปพบปะเยี่ยมเยียน ท่านพี่น้องหลังจากกระทบเป็นผู้แทนราษฎรมาเพียง ๑ เดือน กับ ๑๑ วันนี่ กระทบไปพบมาแล้ว ๑๐ หมู่บ้านครับ เขาถามกระทบทุกครั้ง ทุกกลุ่มที่พบกระทบ กระทบในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรไม่สามารถตอบเขาได้เลยครับว่า มีใครบ้างครับที่ขายข้าวเปลือกได้ราคาที่เหมาะสมได้ กระทบยังไม่ทราบอีกจริง ๆ ครับว่า หัวใจรัฐบาลนี้ทำด้วยอะไรกันครับท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อเป็นอย่างนี้เราจะประกาศเล่น ๆ หรือประกาศจริง ๆ ครับ รัฐบาลชุดนี้หรือรัฐบาลชุดไหนก็ตามครับ ถือแล้วว่าเป็นยอดมนุษย์ทั้งนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเลื่องลือไปทั่วทุกสารทิศ จึงได้เข้ามาเป็นรัฐมนตรีผู้บริหารของชาติบ้านเมือง และคณะรัฐบาลชุดใดก็ตามเป็นผู้คุมชะตาชีวิตของ ๔๗ ล้านคน พลเมืองเหล่านั้นเขาได้ฝากชะตาชีวิตไว้กับความสามารถของท่านเหล่านี้ แต่ทำไมท่านเอาแต่ร้องรำทำเพลงครับ ไม่เห็นไปแก้ไขจริงจังเสียที สมกับที่ท่านได้แถลงไว้ในสภาว่าจะเข้ามาบริหารบ้านเมืองอย่างจริงจังและด้วยความบริสุทธิ์ใจเป็นที่ตั้ง ท่านประธานที่เคารพครับ กระทบไม่ใช่ติเรือทั้งไกลนครับ กระทบทราบว่ารัฐบาลชุดนี้ท่านก็ได้เพียรพยายามทำ ชุดที่แล้วก็ได้ทำแต่เท่าที่กระทบได้สดับรับฟังและได้ติดตามดูพฤติกรรมมานั้น มาตรการสำคัญของรัฐบาลที่ท่านอ้างว่าเข้าไปช่วยแก้ไขบัดป่านั้น มีเพียงการแทรกแซงโดยการประมุขราคาข้าวสารก็เป็นความคิดที่ดีครับ แต่กระทบอยากจะชี้ให้ท่านประธานและที่ประชุมแห่งนี้ได้เห็นว่า การเอาเปรียบข้างเดียวมันมันถูกต้องหรือยังครับ รัฐบาลนั้นกำหนดไปซื้อข้าวสารต่อโรงสีก็ตาม ต่อผู้ฉางก็ตาม กำหนดราคาปานกลางออกไปประมุขซื้อราคาข้าวสาร ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพียงเพื่อหวังจะดึงราคาข้าวเปลือกให้มันขึ้น แต่อันิจาเอ๋ย มันสำเร็จไหมครับท่านประธาน ในขณะที่ท่านกำหนดราคาซื้อข้าวสารนั้น ราคาปานกลางยังไม่ออกจากกระทรวงพาณิชย์ เจ้าหน้าที่ผู้ทุจริตคิดมิชอบก็ได้สมคบกับพ่อค้าแล้วโดยรู้กันครับว่าราคาเป็นกลางแค่ไหน ก็ไปรวมสมหัวกันประมุขราคา และยิ่งกว่านั้นซ้ำร้ายกว่านั้นอีกครับท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อกำหนดราคาซื้อข้าวสารแล้วพ่อค้าเขาขายให้รัฐบาลเรา องค์การของรัฐเราคือ อตก. หรือ อกส. อย่างนี้เป็นต้น ก็ในราคาที่เขาได้กำไร แต่ในขณะเดียวกันนั้นทางรัฐบาลมิได้กำหนดให้ผู้ประมุข

๕๑๔

ขายราคาข้าวสารต่อหน่วยงานของรัฐนั้นกำหนดซื้อราคาข้าวเปลือกในราคาที่สมดุล ใน
 ราคาที่สมเหตุสมผลอันจะยังนำผลประโยชน์เหล่านั้นไปตกแก่ประชาชนชาวนาอย่างแท้
 จริง อันนี้ไม่เคยได้ยินเลยครับ ไม่เคยปรากฏเท่าที่กระผมติดตามมาท่านประธาน
 ที่เคารพครับ นอกเหนือจากนั้นอีกกระผมอยากจะชี้ให้เห็นว่าองค์การของรัฐท่านที่
 ได้กรุณาออกไปซื้อข้าวเปลือกในท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นจังหวัดกระผมก็ดี จังหวัดอื่นก็ดี
 กระผมขอเรียนด้วยความจริงเท่าที่พบเห็นมาว่า จังหวัดอุบล กระผมนั้นมีประชากร
 ๑ ล้านกว่าคน อำเภอก็ ๒๐ กว่าอำเภอ แต่ไปซื้อเพียงจุดสองจุดเท่านั้น นี่ก็ชี้ให้เห็น
 แล้วว่ามันเป็นบ่อเกิดแห่งความแตกแยก ประชาชนทั้งจังหวัดเขาก็มีความใคร่ความหวัง
 ครับ อยากจะขายข้าวในราคาที่ประกัน ท่านก็ประกาศออกวิทยุออกกระจายเสียงสื่อมวลชน
 ว่า ได้ส่งหน่วยราชการไปซื้อแล้ว เขาเหล่านั้นก็รอคอยความหวังครับ เขาก็ได้นำข้าว
 ไปขาย แต่อันิจจากรับขายอะไรขายได้เพียงแห่งเดียวคือโรงสีชาลี้จิว อย่างนี้หรือครับ
 ความเป็นธรรมมันจะเกิดขึ้น เมื่อความต้องการมันมีมากตั้งหมื่นเท่า จะทนรับซื้อเพียง
 หยิบมือเดียวหรือ ๑ เปอร์เซ็นต์ ๒ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น การทุจริตคิดมิชอบคอร์รัปชัน
 ก็เกิดขึ้นครับ ก็ต้องมีการยึดเงินยึดทองเสียเบียดป้ายรายทางให้เจ้าหน้าที่แห่งรัฐเหล่านั้น
 ผลประโยชน์ตกอยู่กับใครครับท่านประธาน อตก. นะครับท่าน ท่านประธานครับ ถ้า
 ท่านไม่รู้ กระผมจะขอเปลี่ยนชื่อให้ เอาแต่กินและเอาแต่โกง ถ้ารัฐมนตรีเกษตรอยู่ที่นี้
 ครับ ถ้าท่านกล้ายืนยันว่า อตก. เป็นหน่วยงานที่ถูกต้อง กระผมขอทำพินิจเอาตำแหน่ง
 ส.ส. นี้เดิมพันกับท่าน ถ้ากระผมชี้ไม่ได้ว่ามีมีการทุจริตคอร์รัปชันแล้วกระผมจะลาออก
 จากผู้แทนราษฎรทันทีครับ ท่านพร้อมหรือยังครับว่าจะเอาตำแหน่งมาแลกกับกระผม
 ถ้าหากว่ากระผมพินิจได้ ท่านพร้อมจะลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีไหม ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ อตก. นะครับท่าน กระผมพูดถึง อตก. แล้ว แม้ว่ากระผมเองจะไม่ได้เป็น
 ชาวไร่ชาวนาขณะนี้แต่อย่างน้อยครับบรรพบุรุษที่อยู่อีสานของกระผมไม่ว่าปู่ย่าตายาย ยาย
 ของกระผมก็เคยเป็นชาวไร่ชาวนาเหมือนกัน กระผมรู้สึกสมเพชเวทนาชาวนาทั่วประเทศ
 ครับ ที่รัฐบาลนี้พยายามทุจริตเอาเลือดกับปู่ การขูดนั้นนั่นก็คือการขูดค่าพรีเมียม ออก
 เสียศัพท์สวยหรูครับ พูดกันตรง ๆ ก็คือว่าค่าธรรมเนียมนั่นเองครับ แต่มันไปเข้าช่อง

กับเขาจึงเรียกออกมาเป็นค่าพรีเมียม ก็คือค่าธรรมเนียมพิเศษ เมื่อเอามาแล้วก็เขียนโครงการสวดยหรือว่าจะยื้อสนองคืนไปให้ราษฎรในรูปปุ๋ยเอเย ในรูปข้าวสารองเอเย ในรูปร้านค้าย่อยเอเย ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น กระทบอยากจะถามท่านประธานต่อไปยังรัฐบาลว่า เงินเหล่านี้ทุกบาททุกสตางค์อันขุดริศมาจากหยาดเหงื่อแรงงานของชาวนาผู้ยากไร้ นั้นมันไปถึงประชาชนจริง ๆ ก็เปอร์เซ็นต์ครับ เอาละครับกระทบจะชี้ให้เห็นต่อไปอีกว่า อดก. นี้ก็เหมือนกันครับ ในขณะที่ไปซื้อข้าวเปลือกในอดีตนั้น เมื่อเร็ว ๆ นี้ละครับ เมื่อ ๒๕๒๓, ๒๕๒๔ นี้ก็ดี ได้ไปสร้างวิกรมข้าวสามานย์ ได้ไปสร้างวิกรมคดโกงไว้เท่าไรครับ ถ้าท่านรัฐมนตรีไม่รู้กระทบจะชี้ให้ก็ได้ครับ ถ้าท่านยังไม่สว่างหูท่านยังหนวกอยู่ กระทบชี้ให้ดูก็ได้ว่าที่จังหวัดสุรินทร์นั้นเขาแจ้งความไว้ที่โรงพักก็มี ที่จังหวัดบุรีรัมย์ก็มี จังหวัดใกล้เคียงก็มีครับ เอาผิดเจ้าหน้าที่ได้หรือไม่ครับท่านประธานที่เคารพ เจ้าหน้าที่ไปโกงกินกับพ่อค้าบางคน ยิ่งฉางบางคน เสร็จแล้วหลักฐานไม่มีครับ กระทบยืนยันได้ ขณะนี้ตำรวจไม่สามารถติดตามตัวได้ คำประกันทางธนาคารก็ไม่มี และบุคคลเหล่านั้นเดี๋ยวนี้ลายนวลไปอยู่ต่างประเทศเสียแล้ว แล้วใครละครับคือทุกข์ยาก เลือดกับปู้แท้ ๆ แล้วท่านประธานนี้ครับ ท่านก็เป็นผู้ทรงเกียรติที่รับเลือกตั้งมาจากประชาชน ท่านจะมีจิตใจดำใจหินถึงขนาดนั้นเขี้ยวหรือครับ ท่านจะไม่เห็นใจชาวนาผู้ยากไร้เขาบ้างหรือครับ ท่านประธานที่เคารพครับกระทบจะไม่อภิปรายให้เป็นการรบกวนเสียเวลามากเกินไป กระทบจะขอชี้แต่ประเด็น ๆ สำคัญว่า ๑. อดก. คือองค์การของรัฐที่ถือว่าเป็นมาตรการสำคัญของรัฐขณะนี้ กระทบก็บอกว่าอย่าไปหวังเลยครับว่าจะสำเร็จความมุ่งหมายไปได้ เพียงแต่กลไกของท่านมันก็น่าละเต็มทีละครับ ๒. องค์การคลังสินค้าที่สังกัดกระทรวงพาณิชย์นั้นชื่อเต็มว่าองค์การ คลังสินค้าเดี่ยวนั้น ประชาชนเขาเปลี่ยนชื่อแล้วครับ เขาเปลี่ยนว่า องค์การคูปองสงเคราะห์ หรือองค์การคูปองสารพัดครับ ไม่เคยทำอะไรได้เลยท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อเป็นเช่นนี้ครับ กระทบอยากจะชี้ให้เห็นว่าวิธีการแทรกแซงหรือมาตรการสำคัญที่ท่านได้วางไว้ที่รัฐบาลนี้ได้พยายามทำนั้น กระทบยังมองไม่เห็นว่าการหวังนั้นมันจะสำเร็จที่ไหนครับ มันรีบหรือยิ่งเสียกว่าแสงแมลงหึ่งห้อยเสียอีกครับ กระทบว่า เมื่อเป็นเช่นนี้ละครับ เห็นหรือยังครับว่าที่กระทบขึ้นมาขอกราบรบกวนเวลา

๕๑๖

แห่งสถานีกเพื่อที่จะกระตุ้นเตือนให้รัฐบาลนี้รีบกรุณาหาแนวทางถูกต้องแก้ไขให้มันถูกจุด
 เสียเถอะครับว่า ก่อนที่ชาวนาเพราะทุกคนขนานนามเหลือเกินว่าชาวนานี้เป็นกระดูก
 สิ้นหลังของชาติ ชาติจะอยู่รอดก็เพราะชาวนา แต่ชาวนาของกรรมเดี๋ยวนี้กรรมว่ามัน
 จะตายก่อนนะครับ ถ้าขึ้นทำอย่างนี้กรรมว่าสิ้นชาติก่อนที่จะแก้สำเร็จ เราจะรอความ
 หวัง ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลชุดนี้จะให้ชาวไร่ชาวนาท้องเมืองไทยทั่วประเทศนี้
 รอคอยผลสำเร็จของท่านในชาติหน้าตอนบ่าย ๆ ฉะนั้นหรือครับ หรือจะรอชาตินี้กันแน่
 เพราะขณะนี้ข้าวเปลือกมันออกแล้วเต็มสต็อกตลาดแล้วครับ ท่านจะเดินทางไปไหน
 กรรมก็พร้อม พร้อมที่จะออกค่าใช้จ่ายให้รัฐมนตรีทุกคนไปดูซิครับว่า ไปดูกับตาว่า
 ขายข้าวได้จริงไหม ถ้าไม่จริงก็จงกรุณาเถอะครับ ได้โปรดเถอะครับ ยกเลิกคำพูดลอย ๆ
 นั้นเสีย ยกเลิกคำประกาศอันหวาน ๆ ลม ๆ แล้ง ๆ เป็นการโกหกปกคลุมนั้นเสียครับ
 ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านลองย้อนนึกไปเถอะครับว่า เมื่อปี ๒๕๒๔ ที่ผ่านมากใน
 ระหว่างฤดูฝนนั้น ชาวนาเขาแม้ว่าเขาจะต้องทำงานอย่างลำบากตรากตรำอย่างไรก็ตาม เขา
 ก็มุ่งหวังผลที่จะได้รับก็คือ ผลเก็บเกี่ยวข้าวของเขา เก็บเกี่ยวมันสำปะหลังของเขา โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งพืชเศรษฐกิจสำคัญของประเทศไทยนั้น มันก็มีอยู่เพียง ๒ อย่างเท่านั้นเอง
 ครับ อาชีพหลัก ๑. ข้าว ๒. มันสำปะหลัง กรรมคิดว่าในขณะที่ชาวนาเหล่านั้น เขา
 ไล่ไ้ไ้ทุยคู่ชีพของเขา นะครับ ไปในท้องฟืนนาอันแต่กระแหว เขาจะต้องกระหึ่มขี้มยอง
 เสมอครับว่า เขาได้พบกับความหวังอันเลอเลิศ เพราะรัฐบาลไปมอบหมายให้เขาเอง
 ไม่ใช่ว่าเขาคิดขึ้นมา รัฐบาลไปบอกเขาว่า ๓,๗๕๐ กว่าเกวียน ดังนั้นกรรมเข้าใจว่า
 ชาวนาท้องประเทศก็พกเอาความหวังอันดีเลิศ อันเพริศแพรวนี้ครับไว้ในหัวใจอันเต็ม
 เปี่ยมว่าอย่างไรเสียหลังฤดูเก็บเกี่ยวแล้ว คราวนี้แหละครับเขาจะได้เหลือจากหัทหนี้สินบ้าง
 หักหนี้พ่อค้าบ้าง หักหนี้ค้าปุ๋ยบ้าง หักค่าแรงงานจิปาตะแล้ว เหลืออีกอย่างจะต้องรัด
 เข็มขัดสู้กับการดำรงชีวิตอันแร้นแค้นอย่างนี้ ส่วนหนึ่งเขาอาจจะไปเปลี่ยนหลังคาบ้าน
 เขา ท่านประธานที่เคารพ หลังคาบ้านบางคนยากจนไม่เหมือนกับท่านประธานนี้ครับ
 เขายังมุงจากอยู่ ยังมุงหญ้าอยู่ เขาจะต้องฝันหวานว่าวันหนึ่งข้างหน้าเขาอาจจะเอารายได้
 ที่ได้จากขายข้าว ขายปลา ซึ่งราคาสมควรนี้เอามาเปลี่ยนเป็นสังกะสี ช่วยอะไรครับ

ช่วยให้แสงแดดมันสะท้อนย้อนออกไป ๓ กิโลเมตร ดังคำขวัญที่รัฐบาลประกาศว่า
โซติช่วงชัชวาลย์ครับ ท่านประธาน ขอบคุณครับ สวัสดีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านจะพูดกันอยู่มาก ผมก็ขอความกรุณา
หน่อยครับ ถ้าหากว่าท่านที่พูดเคยพูดแล้ว ก็ขอไม่ต้องพูดนะครับ แล้วก็ขอความกรุณา
ว่า การอภิปรายนั้นขอให้สั้น ๆ หน่อย ไม่เห็นจำเป็นต้องอ้อมอ้อมมากนัก ขออย่าให้
เหมือนเปิดอภิปรายทั่วไป ว่าเป็นการชักใช้ไล่เลียง เพราะเรื่องนี้รัฐบาลมาแถลง
เชิญคุณบัญญัติ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ
เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคเกษตรสังคม กระผมขอ
ขอบคุณเป็นอย่างมากที่ท่านให้โอกาสกระผมได้มีโอกาสอภิปรายในญัตติของเรื่องการแก้ไข
ปัญหาความเดือดร้อน ซึ่งที่กระผมลุกขึ้นมาขออภิปรายนั้น เพราะทำญัตตินี้ ท่านรวมถึง
บรรดาผู้แทนราษฎรในเขตอื่น ๆ ด้วย ความจริงเป็นญัตติของท่านพลเอก เกรียงศักดิ์
กับคณะ เพราะฉะนั้นในฐานะที่กระผมเป็นผู้แทนราษฎร ซึ่งก็มีปัญหาอยากจะชี้ให้
รัฐบาลนี้ได้เห็นในปัญหาความเดือดร้อนตามญัตตินี้ ที่เราทั้งหลายได้ทราบกันอยู่ ท่าน
ประธานที่เคารพครับ กระผมเองความจริงก็ไม่อยากจะลุกขึ้นมาพูด แต่เมื่อวันก่อนนั้น
ก็ได้มีรัฐมนตรีในคณะรัฐบาลนี้ ท่านขึ้นมา อภิปรายโต้ตอบ ในเชิงลักษณะเล็คเชอร์ ให้แก่
สภานี้ฟังว่าปัญหาเกิดขึ้นมาอย่างไรและเป็นไปอย่างไร กระผมอยากจะขอประธานกราบ
เรียนว่า ความเดือดร้อนของเกษตรกรทั้งหมดขณะนี้ที่เป็นอยู่นั้นเริ่มต้นตั้งแต่ข้าวโพด
กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่า เราไม่พูดกันถึงปัจจุบันขณะนี้ข้าวโพดนี้ราคาสูงกว่าห้อง
ตลาดนั้นสูงมากมายก็ผลเนื่องมาจากรัฐบาลนี้เป็นความจริงที่ท่านปล่อยออกให้มีการค้าโดย
เสรี แต่กระผมอยากจะประธานกราบเรียนย้อนหลังออกไปเมื่อเดือนตุลาคม พฤศจิกายน
นั้น ภาวะของเกษตรกรนั้นได้รับความเดือดร้อนเรื่องราคาผลิตข้าวโพดเป็นอย่างไรบ้าง แต่
รัฐบาลได้ขึ้นมาตอนนี้อ้างประการแรก เพราะว่าผลิตผลในประเทศนั้นมากมายเหลือเกิน
ประการที่ ๒ ท่านบอกตลาดโลกมีปัญหาราคาคต่ำ เพราะฉะนั้นถ้าเป็นข้ออ้างอยู่ ๒
ประการนี้ กระผมคิดว่าเราน่าจะต้องมารณรงค์ให้เกษตรกรปลูกกันน้อย ๆ ไม่ต้องทำมา

๕๑๘

หากิน ไม่ต้องคิดที่จะขยายรายได้ของประชากรให้สูงขึ้นหรืออย่างไร กระทบไม่ทราบ ย้อนหลังไปถึงราคาข้าวโพดนั้น ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลนี้รู้อยู่แล้วว่าประเทศไทยเรานั้นรายได้หลักของประชากรคือการเกษตรก็มีข้าวโพด มีข้าว มีมันสำปะหลัง มีพืชทุกชนิด การเกษตร ท่านยอมทราบอยู่แล้วว่าในปีหนึ่ง ๆ นั้น จะมีการผลิตผลได้เท่าไรจะต้องเตรียมการในการหาตลาดอย่างไร จะต้องส่งออกไปอย่างไรบ้าง กระทบขอประทานกราบเรียนว่า ที่ผ่านมานั้นกลไกของรัฐบาลใช้ไม่ได้ในการส่งออก ไม่ได้มีการเตรียมการไว้เลยว่าในปีนี้ผลิตผลข้าวโพดนั้นจะได้เท่าไร ทั้ง ๆ ที่รู้มีการประมาณกันอยู่แล้วว่า ๓ ล้าน ๕ ถึง ๓ ล้าน ๗ แต่รัฐบาลไม่ยอมให้ออก รัฐบาลยังกุมไว้อยู่ ราคาขณะนั้นกระทบขอประทานกราบเรียนว่า ราคาเพียงถึงละ ๒๕ บาท หาบละ ๑๐๐ บาท ราคาเท่ากับเมื่อ ๕ ปี ๖ ปี ก่อนเท่านั้น เพราะฉะนั้นอันนี้จะเป็นข้ออ้างว่าตลาดโลกมากราคาดกต่ำผลิตผลมีมากนั้น เป็นข้ออ้างที่อ้างไม่ได้ ในเมื่อรัฐบาลรู้แล้วว่าผลิตผลนั้นจะมีเท่าไรมีมากน้อยเพียงใด เพราะฉะนั้นที่ท่านขึ้นมาตอหน้าชี้แจงว่าได้ขายข้าวโพดไปในตลาด ๒ แสนตัน กระทบอยากจะกราบเรียนว่า ๒ แสนตันนั้นไม่ใช่ฝีมือกระทรวงพาณิชย์ครับ เป็นฝีมือของท่านนายกรัฐมนตรีที่เชิญทูตญี่ปุ่นมาเจรจาแล้วขอขาย ข้าวโพดจำนวน ๒ แสนตัน นั้นไป กระทบจำได้ว่าเลขาธิการพรรคเกษตรสังคมได้ทำหนังสือไป ตั้งแต่เดือนตุลาคมขอให้รัฐบาลปล่อยออกในเรื่องนี้ ราคาผลิตผลข้าวโพดจะดีขึ้น แต่ก็ด้วยกลไกของรัฐบาลซึ่งมีทั้งนักวิชาการบ้าง มีทั้งอิทธิพลของพ่อค้าบ้างก็ไม่สามารถที่จะปล่อยออกได้ จนกระทั่งสุดท้ายรัฐบาลทนไม่ไหวปล่อยออกเมื่อเดือนธันวาคม ท่านลองคิดดูซิว่าข้าวโพดส่วนใหญ่ในมือเกษตรกรนั้นตกไปอยู่ในมือพ่อค้าคนกลางแล้วแค่ไหน มากน้อยเพียงใด เพราะฉะนั้น กระทบขอกราบเรียนว่า อันนี้เป็นความผิดพลาดของรัฐบาลอย่างแน่นอน แต่ท่านก็อ้างความผิดพลาดนั้นมาจาก ๑. เป็นความผิดของราษฎรเพราะไปผลิตข้าวโพดได้มาก ๒. เป็นเพราะตลาดโลกราคาคต่ำไม่สามารถจะซื้อผลิตผลได้มาก เพราะฉะนั้น กระทบก็อยาก จะฝากว่าปัญหาสิ่งเหล่านี้ ปัญหาเรื่องข้าวโพดหรือผลิตผลนั้น รัฐบาลทราบมาล่วงหน้า เพราะฉะนั้นการเตรียมการนั้น กระทบคิดว่าถ้ารัฐบาลได้เตรียมการโดยเป็นนโยบายของ รัฐมนตรี ไม่ใช่ของข้าราชการประจำหยิบยื่นให้ แล้วกระทบคิดว่าแก้ได้ แล้วเป็นที่น่า

เสียหายเหลือเกินครับ กระทรวงพาณิชย์ขณะนั้นได้ขออนุมัติเงินกองทุน ๒๐๐ ล้านบาท ออกมาเพื่อจะมาพยุงฐานะเกษตรกรในการซื้อผลิตผลข้าวโพด ท่านประธานทราบไหมครับ กระทรวงพาณิชย์ทำอย่างไร กระทรวงพาณิชย์ไปซื้อพ่อค้าผู้ส่ง ออกใน กรุงเทพ ฯ นี้ ๖ รายท่านนี้อ้างเหตุผลว่าไม่มี ที่จะเก็บเพื่อจะต้อง ระบายข้าวโพด จำนวนนี้ออกไปยังต่างประเทศ แล้วซื้อข้าวโพดใหม่ เป็นไปได้ไหมครับท่านประธาน ที่เอาเงิน ๒๐๐ ล้านบาท ยืมยืมให้พ่อค้าผู้ส่งออกอยู่ในกรุงเทพ ฯ แล้วผลสะท้อนไปถึงชาวไร่ชาวนาบ้านนอก มันเป็นไปได้ไม่ได้ ความร่ำรวยมาตกอยู่ที่พ่อค้าผู้ส่งออก เพราะว่าการส่งออกข้าวโพดนั้นมี ๓ ระบบ ๑. ผู้ผลิต ๒. พ่อค้าท้องถิ่น ๓. พ่อค้าผู้ส่งออก ถ้าหากรัฐบาลจะยืมยืมไปซื้อกับพ่อค้าท้องถิ่นแล้ว กระทบก็เชื่อว่าน่าจะถึงมือเกษตรกรได้ เพราะฉะนั้นกระผมเองเรื่องนี้ก็ผ่านพ้นมาเป็นเวลานานสมควรแล้วก็มีการเปลี่ยนแปลงในคณะรัฐบาลแล้ว ก็อยากจะฝากให้เห็นว่านี่ผิดพลาดครับ เพราะว่าการซื้อขายข้าวโพดนั้นเกือบจะไม่ต้องใช้เงิน นอกจากรวบรวมไว้ในไซโลแล้วเกือบจะไม่ต้องใช้เงิน ผู้ซื้อก็จะเปิด แอล.ซี. ออกมาแล้วก็เสร็จแล้วก็ แอล.ซี. นั้นไปแพคกิ้ง (packing) ส่งข้าวโพดออกไปชำระเงินกันออกมา แต่ที่ท่านกลับเอาเงิน ๒๐๐ ล้านบาทไปให้พ่อค้าผู้ส่งออก กระผมเองก็ไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ กระผมคิดว่าน่าจะเป็น เรื่องที่ผิดพลาดเป็น ข้ออ้างว่าถ้าไม่ระบายนี้ออกไปแล้ว จะไม่ซื้อใหม่ไม่ได้ ก็ท่านทำไม่ไปซื้อท้องถิ่นละครับจะได้เกิดความเคลื่อนไหว แต่กลับเอาเงิน ๒๐๐ ล้านบาทนั้นมาซื้อพ่อค้าผู้ส่งออก แล้วยังบอกว่าการตลาดผู้ซื้อนั้นกำหนดมาว่าในประเทศไทยจะซื้อพ่อค้า ๖ บริษัทเท่านั้น กระผมไม่เชื่อครับ กระผมเคยอยู่ในวงการข้าวโพดมานี้ ๑๐ กว่าปี เคยเป็นผู้ค้าข้าวโพดที่ส่งออก กระผมทราบกลไกการส่งออกข้าวโพดอย่างดี เพราะฉะนั้นเราผิดพลาดทำไมครับข้าวโพด เรามีปีหนึ่งไม่น้อยกว่า ๓ ล้านตันหรือ ๓ ล้าน ๕ แสนตัน แต่ตลาดประจำเราไม่มีเลยเราสูญเสียไปเมื่อ ๒ ปีก่อนนั้น เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าอันนี้ก็เป็นเรื่องผิดพลาดก็อยากจะฝากเป็นข้อคิดไว้ในฐานะที่รัฐบาลนี้จะต้องรับผิดชอบต่อไป กระผมเชื่ออย่างนั้น ที่นี้เรามาดูเรื่องข้าวเปลือกกระผมขอกราบเรียนว่า เดียวนี้เกษตรกรขายข้าวเปลือกได้เกวียนหนึ่งเพียง ๒,๘๐๐ บาทอย่างสูงครับ กระผมยืนยันได้เลยครับ เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลให้ ออก.

๕๒๐

ออกไปแทรกแซงตลาด กระทบก็ขอทราบเรียนท่านประธานได้ทราบว่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ยกตัวอย่างนะครับ ให้ไป ๑๐,๐๐๐ ตัน ซื้อที่อำเภอเมือง ๒,๐๐๐ ตันครับก็เฉลี่ยได้คนละ ๑ เกวียน ท่านลองคิดดูนะครับ ๑ เกวียนนี่ครับกำหนดไว้ว่าให้ ออก. กำหนดออกไปต้องซื้อกับกลุ่มเกษตรกร คนชาวไร่ชาวนาที่ไม่เป็นเกษตรกรนั้นไม่สามารถจะขายข้าวเปลือกได้ แล้วออกไปซื้อเพียงเกวียนเดียวนี้จะทำให้เกิดความรู้สึกใหม่ครับท่านประธานครับ ที่ท่านจะไปทำการพยุราคาที่รัฐบาลประกาศไว้ขั้นต่ำข้าวเปลือก ๒๕ เปอร์เซ็นต์นั้นเกวียนละ ๓,๔๕๐ บาทเป็นขั้นต่ำ แล้วออกไปซื้อเพียงเกวียนเดียว กระทบไปประชุมกันนั้น ผู้ใหญ่บ้านที่อำเภอชนแดน อำเภอชนแดนได้แบ่งไป ๖๐๐ เกวียนครับ ท่านลองคิดดูว่าจะไปเฉลี่ยกันจะได้ประโยชน์ได้ผลตรงไหน กระทบขอให้รัฐบาลตอบชี้ว่ารัฐบาลจะแก้ปัญหาอย่างไร แล้วก็การที่รัฐบาลไปแทรกแซงราคาดังที่กระทบได้ทราบเรียนแล้วจะเกิดประโยชน์แก่ชาวไร่ชาวนาได้มากน้อยเพียงไหน เพราะฉะนั้นผมกระทบเองก็เป็นห่วง เดียวนี้ปัญหาของชาวนาเดือดร้อนอย่างแสนสาหัสคือราคาข้าวเปลือกเกวียนหนึ่งตกประมาณ กระทบทราบเรียนว่า ๒,๘๐๐ บาทยังหาคนซื้อคนขายไม่ได้ เพราะฉะนั้นปัญหาอย่างนี้กระทบเองไม่ทราบว่ารัฐบาลจะมีกลไกแก้อย่างไรก็มีองค์การตลาดที่รัฐบาลให้ไปแทรกแซงราคาอยู่ขณะนี้กระทบก็ได้ทราบเรียนให้ท่านประธานทราบแล้วก็มีหน่วยงานหนึ่งคือชุมนุมสหกรณ์ทำโครงการเชื่อมโยงสินเชื่อการผลิตและการตลาด กระทบขอทราบเรียนว่า ชุมนุมสหกรณ์ทำโครงการเชื่อมโยงสินเชื่อการผลิตและการตลาดเมื่อปีกลายนี้ ข้าวสหกรณ์ทั่วประเทศยังขายไม่ได้อีก ๒ แสนกระสอบ กระทบไม่ทราบว่าชุมนุมสหกรณ์ดำเนินการอย่างไรและมีปัญหาเดียวกันนี้ข้าวยังกองอยู่ประมาณ ๒๐๐ กว่าล้านบาท สหกรณ์ในจังหวัดกระทบ ๔ สหกรณ์อีก ๑๐๐ กว่าล้านบาทยังไม่ได้เงิน เพราะฉะนั้นกระทบก็อยากจะฝากรัฐบาลนี้ลองหันไปดูสักหน่อยโดยเฉพาะ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ล้างกันสะอาดหรือยังครับชุมนุมสหกรณ์ กระทบกลัวพูดว่าในอนาคตอันใกล้นี้จะล้มละลายอยู่แล้ว เพราะอะไรครับปีกลายนี้เชื่อมโยงสินเชื่อเพื่อการตลาด กรมส่งเสริมสหกรณ์ก็ได้ดำเนินการสำรวจข้าวจากสหกรณ์ทั่วประเทศว่าแต่ละสหกรณ์นั้น จะมีความสามารถในการรวบรวมข้าวจากสมาชิกสหกรณ์ละกี่เกวียน รวมแล้วจะเป็นกี่เกวียน แปรสภาพจะเป็นข้าวเปลือกเท่าไร

แต่พ่อส่งเข้ามาแล้วองค์การคลังสินค้าก็ปิดในเมื่อครบจำนวนแล้ว แต่ไม่รู้มีข่าวใครเข้าไปก่อน ข่าวสหกรณ์ยังไปอยู่อีก ๒ แสนกระสอบ กระผมก็อยากจะทราบเหมือนกันว่าจะประสบผลสำเร็จไหม เพราะฉะนั้นท่านผู้ที่รับผิดชอบนั้นแหละสะอาดหรือยังครับ ในชุมนุมสหกรณ์ของท่านนั้นแหละ อันนี้กระผมเองในฐานะที่เป็นประธานสหกรณ์ กระผมขอกราบเรียน กระผมไม่ได้ทำเมื่อปีกลายนี้เป็นบุญของสหกรณ์การเกษตรเพชรบูรณ์กระผมไม่เข้าอยู่ในโครงการเชื่อมโยงสินค้า แต่ด้วยความกรุณาของรัฐบาลนี้ คณะกรรมการนโยบายข่าวนี้ทำให้กระผมสามารถแปรข่าวเปลือกของสหกรณ์ กระผมส่งองค์การคลังสินค้าหมดปัญหาไป เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่านี่ละครับคือกลไกของรัฐบาลผู้รับผิดชอบ ชุมนุมขณะนี้ก็ยังมียู่ เดียวนี้ถึงต้องเอาผู้จัดการออกกำลังจะปรับกันใหญ่แล้วจะไหวไหมครับ อटक. ท่านออกไปก็ให้คนละ ๑ เกวียนขายข้าวเปลือก ตั้งสหกรณ์เดี๋ยวนี้ก็ยังไม่ได้ดำเนินการที่จะทำอะไร เพราะฉะนั้นกระผมเองก็หนักใจกับรัฐบาลเหลือเกินครับ อันนี้แหละครับ ทางด้านกระผมเชื่อว่าทางด้านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ไม่มีใครหรอกครับที่จะมุ่งหวังจะล้มล้างรัฐบาล แต่กระผมกลัวรัฐบาลจะสะดุดขาของตัวเอง จากผลของเกษตรกรซึ่งทนไม่ไหว ท่านลองคิดดูซิครับ รายได้ของเกษตรกรขณะนี้มันเท่ากับเมื่อ ๗ ปีก่อน ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะยกตัวอย่าง เมื่อก่อนเกษตรกรขายข้าวเกี่ยวหนึ่งได้ทอง ๒ บาทนะครับ เดียวนี้ขายข้าว ๕ เกวียนยังไม่ได้ทองถึงบาท ท่านลองคิดดูซิครับว่ารายได้มันตกไปแค่ไหน ความเดือดร้อนมันเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นรัฐบาลยังจะมาแก้ปัญหาโดยอย่างที่ท่านรัฐมนตรีมาตอบนั้นเป็นการแก้ปัญหา กระผมก็ไม่อยากจะเอ่ยอ้างหนังสือพิมพ์ได้แต่งตั้งท่านรัฐมนตรีบอกแก้ปัญหาด้วยปาก กระผมคิดว่าไม่น่าจะเป็นอย่างนั้น กระผมอยากจะให้รัฐบาลนี้ได้แก้ปัญหาจริงจังถึงลูกถึงคน แก้ปัญหาเกษตรกรในราคาผลิตผลเขาตกต่ำในครั้งนี้ ตลอดจนปัญหาหนี้สำปะหลัง ปัญหาอ้อย ปัญหายางพารา ทั้งนั้นแหละครับ กระผมขอฝากไว้ว่า รัฐบาลน่าจะเตรียมการแล้วหาวิธีการที่จะแก้ไข กระผมเองก็ไม่อยากจะรบกวนเวลาของสภานี้มาก แต่อยากจะชี้ให้เห็นว่าเดี๋ยวนี้ปัญหาเฉพาะหน้า คือ ข้าวเปลือก ต้องยอมรับว่าเกษตรกรเดี๋ยวนี้ยังไม่ได้ขายข้าว เพราะว่าขายไม่ได้ครับยังเก็บกันไว้อยู่เป็นส่วนใหญ่และไม่มีทางที่จะขายราคาข้าวเปลือกได้ เพราะชาว

๕๒๒

นาต้องแบกเก็บไปไว้ได้ถุนบ้านบ้าง อะไรบ้าง เดียวนี้ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะให้
 รีบแก้ไขในปัญหาเฉพาะหน้าอย่าให้ผิดพลาดอย่างกับทางรัฐบาลโดยกระทรวงพาณิชย์แก้
 ปัญหาเรื่องข้าวโพดที่ผ่านมานั้น ความร่ำรวยก็ไปตกอยู่กับพ่อค้า และต่อไปนี้ถ้าล่าช้าไป
 ความทุกข์ยากก็ต้องตกอยู่กับชาวนา ซึ่งไม่สามารถจะขายข้าวได้ราคาตามที่กระผมได้กล่าว
 ชี้แจงต่อสภานี้ แล้วกระผมก็อยากจะฟังว่ารัฐบาลนี้จะมึนโยบายที่จะแก้ไขอย่างไรครับ
 ความเดือดร้อนอันนี้ที่จะให้เกษตรกรชาวไร่ชาวนานั้นมีรายได้พออยู่พอกินเท่านั้น ไม่ถึง
 กับต้องร่ำรวย กระผมคิดว่าอยากจะฟังความคิดเห็นของทางรัฐบาลที่จะแก้ไขปัญหาล่าช้า
 ขอขอบคุณครับ

นายสำอองค์ พ่วงรอด (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ
 กระผม นายสำอองค์ พ่วงรอด พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กระผมจะขอ
 กราบเรียนชี้แจงให้ผ่านทางท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรนะครับ
 กระผมมีความทุกข์ความร้ออยู่ในภาคกลางนี้นะครับ ได้ทราบข่าวว่า และเป็นหนังสือ
 ยืนยันว่าทางภาคเหนือและภาคอีสานเท่านั้นที่รัฐบาลไปช่วยเหลืออยู่ ภาคกลางของกระผม
 คือมีนบุรี หนองจอก ลาดกระบังนี้เวลานี้มีความทุกข์ร้อนพอสมควรครับ เนื่องจากว่า
 ข้าวขายไม่ได้ นะครับ และทางรัฐบาลประกาศมา ๓,๘๐๐ บาท หรือ ๓,๗๕๐ บาท นี่นะ
 ครับ ขายไม่ได้ครับ เวลานี้ขายได้เพียง ๒,๕๐๐ บาทเท่านั้น นะครับ และชาวนานี้จะอยู่
 ได้อย่างไรครับ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานผ่านทางรัฐบาลว่า เวลานี้ นะครับ ใน
 บ้านในเมืองและภาคกลางนี้นะครับ ทางรัฐบาลไม่ได้เหลียวแลเลย ไปเหลียวแลภาคอีสาน
 เท่านั้น แต่ว่าภาคกลางของกระผมข้าวเก่า ๆ นะครับที่ยังทำอยู่ ที่ยังไม่ได้ขายอยู่อีกเป็น
 ร้อย ๆ เกวียน พันเกวียน ไม่ทราบว่าจะจะไปขายกันที่ไหน และข้าวใหม่ก็ออกมาอีกแล้ว
 นะครับเวลานี้ หันสินก็เร่งรัด นะครับ เร่งรัดกันเหลือเกิน ค่าเช่าไร่ค่าเช่านา ค่าปุ๋ย
 ค่าอะไร เร่งรัดกันหมดทั้งนั้น นะครับ กระผมขอกราบเรียนตรง ๆ ว่า เวลานี้ค่าปุ๋ย นะครับ
 เขาก็เร่งเอาเร่งเอา ประชาชนก็มาถามกระผมว่าผู้ใหญ่สำอองค์ทำอย่างไรราคาข้าวจึงถูกนัก
 กระผมก็บอกว่า ทางรัฐบาลมีนโยบายไปช่วยเหลือแต่เพียงภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาค
 เหนือเท่านั้น แต่ภาคกลางของเราเวลานี้รัฐบาลไม่ได้ช่วยเหลือเลย นะครับ กระผมขอกราบ

เรียนตรง ๆ ว่า ทำไมรัฐบาลภาคกลางไม่ใช่ประเทศไทยหรืออย่างไรครับ ถึงไม่ได้ช่วยเหลือ คลองไส้ไก่นี้เรียกคลองน้ำ คลองระบายน้ำเวลานั้นะครับ ในมินบุรี หนองจอก ลาดกระบังของกรมนั้น น้ำจะทานกันก็ไม่มีแล้วครับ ภาคกลางนี้ะครับ ในกรุงเทพฯ แท้ ๆ นะครับ รัฐบาลท่านก็อยู่กรุงเทพฯ กรมก็อยู่ในกรุงเทพฯ เวลานั้นทางมินบุรี หนองจอก ลาดกระบังน้ำไม่มีจะทานแล้วครับ แล้วในคลองไส้ไก่หัวหน้าเขตก็ขุดกันเป็นที่เรียบร้อย แต่คลองเส้นเลือดใหญ่ะครับ เช่น คลองแสนแสบ คลองสามวาคลองใหญ่ ๆ หลาย ๆ คลองนะครับ ชลประทานไม่ได้ไปขุดให้เลย ไม่มีเลย น้ำในคลองไม่มีนะครับ เวลาจะทำนาปรังน้ำก็แห้งหมดนี้ไม่รู้จะทำอย่างไร คลองไส้ไก่ก็ขุดไว้ลึกปิดเลยครับ คลองเล็ก ๆ ขุดหมด ทางอำเภอขุดกันหมด แล้วก็ถนนหนทางทำเข้าไปทุกตำบล แต่ก็ดีบ้างไม่ดีบ้างตามสภาพที่ทางรัฐบาลจะช่วยเหลือ กรมก็ไปทุกถิ่นทุกบ้านทุกช่องก็ได้ ร้องเรียนกันอย่างนี้ ให้กรมมาถามรัฐบาลว่าจะมีการช่วยเหลือเมื่อไรครับ ภาคกลางเรานี้ข้าวเหลือเพื่อเลยครับ แล้วก็พ่อค้าไม่ซื้อข้าวนะครับเวลานี้ แล้วก็พ่อค้าก็ไม่ได้แย่งกันซื้อนะครับ พ่อค้าก็มีหน้าเก่า ๆ ทั้งนั้นปรึกษาหารือกันมีแต่การขูดเลือดขูดเนื้อประชาชนอยู่เป็นนิจนะครับ นี่ละท่านประธานครับ มันเป็นอย่างนี้ครับ ความเดือดร้อนในบ้านในเมืองของกรมนะครับ กรมขอกราบเรียนท่านตรง ๆ ว่า เมื่อไรละครับว่า ท่านจะซื้อสักที แล้วนี้กรมจะเรียนเรื่องราคาปุ๋ยให้ฟังนะครับ ประเทศไทยเรานี้ะครับ ทำนากันมาแต่ปู่แต่ย่าแต่ตาแต่ยาย แล้วก็ทางรัฐบาลให้บริษัทเล็ก ๆ ๒-๓ บริษัทไปติดต่อต่างประเทศเอง แล้วก็ให้มาขายให้รัฐบาลทำไมละครับ รัฐบาลของเรานี้ก็ทำนามาตั้งแต่ปู่แต่ย่าตั้งแต่ตาตั้งแต่ยายไม่ไปติดต่อระหว่างประเทศซึ่งเขามีปุ๋ยแล้วมาขายให้กับประชาชน เป็นมือที่ ๒ เวลานั้นรัฐบาลเป็นมือที่ ๒ นะครับ พ่อค้าเป็นมือที่ ๑ นะครับ แล้วฝ่ายกลุ่มต่าง ๆ เป็นมือที่ ๓ ฝ่ายประชาชนเป็นมือที่ ๔ ท่านลองคิดดูซิครับว่า ผลที่เขาจะได้จะเสียกันอย่างไรครับ แล้วประชาชนซื้อปุ๋ยเวลานี้ราคาเท่าไร ขายข้าวได้ก็เกวียนครับ ซื้อปุ๋ยได้ ๑ ตันนะครับ ขายข้าวถึง ๓ เกวียนยังซื้อปุ๋ยไม่ได้ ๑ ตันเลยครับ ปุ๋ยเวลานี้เข้าไปตั้ง ๓,๖๐๐, ๒,๕๐๐, ๕,๘๐๐ นะครับ นี่มันเป็นอย่างนี้ครับความเดือดร้อนของพวกกรมในภาคกลางนะครับ ถ้ารัฐบาลจะไปซื้อไปติดต่อทางต่างประเทศได้ไหมครับ ขอให้ทางรัฐบาล

๕๒๔

ชี้แจงว่าจะเป็นตัวแทนไปซื้อปุ๋ยต่างประเทศมาขายให้ประชาชนเองได้ไหมครับ กระทบก็มี
ความเดือดร้อนนะครับ และขอใช้เวลาของสภานิต ๆ หน่อยเถอะครับ วันหลังก็จะพบกับ
ท่านใหม่ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางนี้ครับ คุณวิจิตครับ เชิญนาน ๆ พูดครั้งหนึ่ง

นายวิจิต ศุขะวิริยะ (จันทบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระทบ วิจิต
ศุขะวิริยะ ส.ส. จันทบุรี พรรคชาติประชาธิปไตย กระทบเป็นผู้หนึ่งครับที่ได้ลงชื่อใน
ญัตติเรื่องความเดือดร้อนของประชาชนเกี่ยวกับค่าครองชีพ แล้วก็ปัญหาเรื่องโจรผู้ร้าย
นะครับ กระทบต้องขอขอบคุณท่านประธานที่ให้กระทบมีโอกาสพูดในวันนี้ ความจริง
กระทบเองก็เคยรับราชการมาช้านานนะครับ เรื่องที่จะคิดไปโจมตีรัฐบาลหรือว่าโจมตี
ข้าราชการนั้นกระทบไม่อยากทำนะครับ แล้วโดยเฉพาอย่างยิ่งในสภานี้กระทบเองก็นั่งมา
ร่วม ๓ ปีแล้วครับ จะเป็นคณะรัฐมนตรีหรือผู้แทนทุกคนเราก็เป็นพวกเดียวกันทั้งนั้น
นะครับ ไม่ว่าจะต่างพรรคกันก็ไม่มีปัญหาอะไรนะครับ เพราะฉะนั้นกระทบเองก็อยากจะ
ขอรับรองรัฐบาลว่าเวลานี้ท่านควรจะได้ฟังเสียงของประชาชนเขาบ้างนะครับว่า เขาเดือดร้อน
กันแค่ไหนเพียงไร พวกกระทบในฐานะที่เป็นผู้แทนนี้ละครับ แม้แต่ผู้แทนที่อยู่ในฝ่าย
รัฐบาลเองเวลาคุยกันเมื่อไปพบปะประชาชนแล้วเขาเดือดร้อนมากนะครับ เพราะว่ารายได้
ของประชาชนเวลานี้ตกต่ำมากนะครับโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกร โดยเฉพาะที่จันทบุรีนี้
ฝ่ายกดี มันสำปะหลังกดี ขายไม่ออก เขาต้องเดินทางมาถึงกระทรวงเกษตร เดินทางไป
ร้องต่อผู้แทน ไปร้องต่อผู้ว่า แต่ก็ไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาอะไรได้นะครับ กระทบก็ไม่
ทราบว่รัฐบาลนี้จะแก้ปัญหาในเรื่องเหล่านี้ได้อย่างไรนะครับ แล้วก็ผู้แทนแต่ละคนที่เรา
พูดกันมานี้ก็ดูเหมือนจะเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ที่สุด เวลานี้ข้าวของต่าง ๆ นี้แพงมากครับ
อย่างคนน้ำกิโลหนึ่งราว ๔๐ บาทนะครับ แต่ซื้อมาจากไร่จริง ๆ นี้กิโลราว ๆ ๕ บาทครับ
เขาเอากี่ไรแค่ไหนเพียงไร กุ้งใหญ่เวลานี้กิโลละ ๓๐๐ พวกเรานี่คือกระทบนี้กระทบกิน
ไม่ได้ละครับ กุ้งใหญ่นี้กินไม่ได้ กุ้งแห้งกิโลละ ๑๕๐ ถึง ๔๐๐ บาทถึงอย่างนั้นครับ
แล้วคนจนนี่เขาจะเอาอะไรมาบริโภคครับครับ เบ็ดอย่างตัวหนึ่งเวลานี้ ๑๒๐ บาท ท่านลอง
ไปซื้อครับ กระทบไปเที่ยวในสลัมที่กรุงเทพ ฯ นี้ กระทบเห็นลูกเด็กเล็กแดงแล้วกระทบ

ก็ส่งสารครับ เขาต้องอดอยาก เขาไม่มีอาหารที่มีคุณภาพพอที่จะเลี้ยงตัวเวลานั้นนะครับ กระทบก็อยากจะให้รัฐบาลนี้ประชาชนคนไทยนี้ความจริงแล้วปกครองไม่ยากครับ ข้าวของอย่างอื่นจะแพงนี้เขาไม่ว่านะครับ แต่ขอให้อาหารการกินนี้ให้เขาพอประทังชีวิตอยู่ได้ เวลานี้ครอบครัวหนึ่งมีลูก ๑๐ คนนะครับ มีพ่อแม่ครอบครัวหนึ่ง ๑๐ คนนี้ แกงไก่หม้อหนึ่งก็แกงไม่ได้แล้วครับ เพราะว่าแกงไก่หม้อหนึ่งตั้ง ๑๐๐ กว่าบาทแล้วครับ อันนี้กระทบอยากจะขอเรียนท่านจริง ๆ นะครับว่า รัฐบาลนี้ควรแก้ไขเพราะว่าอย่างนี้ความจริงแล้วกระทบมองเห็นว่า รัฐบาลนะไม่ใช่ขาดแคลนเงิน รัฐบาลมีเงิน แต่ว่าใช้เงินไม่เป็นครับ เวลานี้กระทบเรียนจริง ๆ นะครับว่าเงินที่เรามาให้กับผู้แทนนี้ ๒ ล้าน ๕ แสนนี้ รวมผู้แทนทั้งหมดนี้ ๗๕๒ ล้านบาท เงินนี้เราจะเอาไปตุ้มไม้ขึ้นราคา น้ำมันเสียจะได้หรือไม่ เพราะว่าน้ำมันนี่มันเป็นเหตุที่ทำให้สินค้าแพง กระทบคิดว่าผู้แทนของเราทั้งหลายนี้ทุกคนพร้อมที่จะเสียสละครับ ไม่ให้เราไม่ว่าง ขอแต่อย่าให้ประชาชนเขาเดือดร้อน เงินผันนี้เหมือนกันนะครับ ๓,๕๐๐ ล้านนี้ เราไปทำงานจริง ๆ ในชนบทมันได้ผลราว ๆ สัก ๖๐-๗๐ เปอร์เซ็นต์ ครับซึ่งไม่จำเป็นมากนัก เวลานี้รัฐบาลลดผันเงินเสียที่ได้หรือไม่ครับ แล้วเอาเงินเหล่านี้มาตุ้มกองทุนต่าง ๆ แล้วก็ลดภาษีบางอย่างลง แต่ว่าที่ราษฎรเขาฟังทุกวันนี้ตรงข้ามนะครับ รัฐบาลนี้พยายามที่จะหาทางขึ้นภาษี ภาษีน้ำมันซุ๊ปเปอร์ก็ขึ้นไปแล้ว ราษฎรก็ทนไม่ไหว เขามาใช้น้ำมันธรรมดา กระทบก็ได้ข่าวว่าจะขึ้นราคาน้ำมันธรรมดาอีก ท่านจะเช่นฆ่าประชาชนไปถึงไหนครับ กระทบเองเวลานี้กระทบใช้ซุ๊ปเปอร์ไม่ไหวแล้วครับ กระทบก็มาใช้น้ำมันธรรมดาครับ เพราะว่า ๑๐๐ บาทนั้นประหยัดไปได้ ๔๕ บาทครับ แล้วท่านจะแกลง กระทบอีก จะขึ้นน้ำมันธรรมดาอีก ต่อไปกระทบก็จะใช้แก๊สแล้วครับ แล้วก็ได้ว่าว่าจะขึ้นราคาแก๊สอีกแล้ว กระทบไม่ทราบว่รัฐบาลนี้เอาเงินไปไหน เงินมีอยู่แต่จะใช้ไม่ถูกทางนะครับ ขอให้ท่านไปศึกษารัฐบาลสมัยจอมพล ป. จอมพล สฤษดิ์ก็ดี รัฐบาลนี้เป็นผู้ควบคุมภาวะการเงิน เงินนั้นจะฝืดหรือเฟ้อ นี้รัฐบาลทำได้ครับ สมัยจอมพล ป. สมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ ญี่ปุ่นเอาธนบัตรกงเต๊กนี้มาพิมพ์ใหม่ไม่รู้กี่หมื่นกัล้านนะครับ รัฐบาลเขายังแก้ได้ครับ แก้เงินเฟ้อได้ เงินฝืดรัฐบาลเขาก็แก้ได้ครับ แต่ว่ากระทบ

๕๒๖

ก็ไม่อาจจะมาเรียนในที่นี้ได้ว่าจะแก้อย่างไรครับ แต่ว่ากระผมทราบดีครับ ว่ามัน
 แก่ได้ครับ แต่ว่าฯลฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของเราขณะนี้ กระผมก็ไม่
 ทราบเหมือนกันว่าท่านจะเห็นใจประชาชนหรือไม่เห็นใจ แต่ว่าท่านคิดจะขึ้นภาษีบำรุง
 ท้องที่ที่ขึ้นไป ในขณะนี้ประชาชนเขากำลังเดือดร้อน นะครับ แล้วก็มีการเมือง
 หลายพรรคที่เขาไม่เห็นด้วย เขากำลังจะเสนอพระราชบัญญัติให้ยกเลิกพระราชกำหนด
 ฉบับนี้นะครับ เพราะว่านี่เป็นความเดือดร้อนจริงๆ นะครับ ใครมีที่ดินไร่หนึ่งราคา
 ๓๐,๐๐๐ บาท ต้องเสียถึง ๗๐ บาท ค่าที่ดินนั้นราคาแสนหนึ่งจะเสียเท่าไร ท่านลอง
 คิดดูซิครับ ไร่ภาษีบำรุงท้องที่นี้แหละครับ ตามหลักของกระทรวงมหาดไทยถ้าข้าวยาก
 หมดแพงนะครับ หรือว่าปัญหาทางภยธรรมชาตินี้เขาจะงดเก็บนะครับ แต่ท่านมาคิดขึ้น
 กระผมได้ถามพวกกระทรวงมหาดไทยแล้ว ไม่มีใครทราบเลย เป็นเรื่องของกระทรวง
 การคลังเอง แล้วก็เขียนมาให้ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยท่านอ่านนะครับ ความจริงแล้วเรื่อง
 เงินภาษีบำรุงท้องที่นี้เป็นเรื่องของกระทรวงมหาดไทยโดยตรง ไม่ใช่เรื่องของกระทรวง
 การคลังครับ แต่กระผมไม่ทราบนะครับว่า ทางกระทรวงการคลังเอาไปทำได้อย่างไร
 นะครับ แล้วก็ไม่ได้ปรึกษากับกระทรวงมหาดไทยเลยนะครับ เรื่องนี้เป็นความไม่ถูกต้อง
 ต้อง ยิ่งกว่านั้นกระผมยังได้ข่าวว่า จะขึ้นจะเก็บภาษีพ่อค้า แม่ค้าที่ขายของในโรงเรียน
 เวลานี้เด็กจะตายอยู่แล้วครับ บางที่ซื้อของไม่มีเงินติดแม่ค้าไว้ก็มี แม่ค้าที่ขายของ
 ในโรงเรียนก็แสนจะจน ยังคิดถึถวนไปถึงปานนั้นนะครับ กระผมว่าท่านคิดหาทาง
 ลดภาษีบ้างได้หรือไม่ครับ ยกเว้นภาษีน้ำอืดลม นะครับ เพราะนั่นเป็นประโยชน์ของ
 คนบางส่วนเท่านั้น แม้แต่คนในพรรคกิจสังคมเองหลายคนเขาก็ไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้
 นะครับ เพราะว่ามันไม่ได้ประโยชน์อะไรกับประชาชน แต่ได้ประโยชน์กับพ่อค้านะ
 ครับ สำหรับน้ำอืดลมนี้กระผมเรียนจริงๆ ว่า เวลานี้ประชาชนเขาต้องประหยัดลง
 ถึงแม้ว่าท่านจะลดภาษีลงไปมันก็ขายไม่ได้ครับ เวลานี้กระผมเองไม่ดื่มหรือครับ เป็บซี
 โคลา อะไรมันไม่ไหวมันพุ่มเฟือยครับ บ้านนอกคอกนาเวลานี้เขาก็ไม่รับแขกด้วย
 เป็บซี โคลา เขาเลิกหมดครับ กระผมจำได้ว่าเมื่อปี ๒๕๒๒ ไปสมัครผู้แทนนี้ไปที่ไหน
 เขาเอาน้ำอืดลมมาเลี้ยง เดียวนี้เขาไม่มีแล้วครับ เขาเลิก ถึงลดภาษีมันก็ไม่ขายขึ้น

เพราะว่าภาวะเศรษฐกิจเวลานั้นมันแย่ออยู่แล้วครับ สำหรับเรื่องปัญหาของเศรษฐกิจนี้กระผมคิดว่า ทางรัฐบาลน่าจะรับฟังนะครับ เพราะว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติของเราหลายท่านก็ได้พูดมาแล้วเราพูดจากความจริงใจนะครับ เราไม่ได้ตั้งใจจะโจมตีรัฐบาลหรือลัทธิรัฐบาล ความจริงพวกเราอยากให้รัฐบาลนี้อยู่ได้ครบปีนะครับ แต่ว่าไม่ใช่อยู่ไปเฉย ๆ นะครับ ไม่ได้แก้ไขปัญหาอะไร ถ้าหากไม่แก้ไขเราก็ไม่สามารถที่จะสนับสนุนท่านต่อไปได้

ต่อมาปัญหาเรื่องโจรผู้ร้ายนี่ครับ เวลานี้ถ้าท่านอ่านหนังสือพิมพ์แล้วท่านจะเห็นได้ว่าปัญหาคดีอุกฉกรรจ์หรืออาชญากรรมนั้นเต็มหน้ากระดาษเลยครับ แล้วเรื่องราวแรงที่เกิดขึ้นมาก็ไม่รู้ทางราชการนี้ทางฝ่ายตำรวจ ฝ่ายปกครองได้แก้ปัญหามาได้อย่างไร ผู้แทนถูกยิงตายไปแล้ว ๒ คนอีกคนกำลังถูกยิงบาดเจ็บ บ้านนายกรัฐมนตรียุคขว้างระเบิด บ้านพลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ ขอบพระทานโทษ ที่กระผมกล่าวนาม ถูกขโมยลังกาข้าง ขึ้นไปบุกถึงบนบ้าน ไม่ได้ความว่าจับคนร้ายได้หรืออย่างไรครับ แล้วกระทรวงมหาดไทยเองนี้เวลานี้กระผมขอเรียนจริง ๆ ว่า กระผมมีความเคารพพลเอกสิทธิมาก เพราะว่ากระผมรู้จักท่านดี เราเป็น ว.ป.อ. รุ่นเดียวกัน ท่านมีความซื่อสัตย์สุจริต มีความตั้งใจจริง แล้วก็ท่านทำงานจริง แต่กระผมว่าท่านเสียอยู่อย่างหนึ่งคือว่ายังขาดความรู้ในกระทรวงมหาดไทยนี้มาก เพราะฉะนั้นท่านยังคงล่าปัญหาอยู่ เรื่องการปราบอาชญากรรมทั้งหลายนี้ท่านก็ยังทำไม่ได้ถนัดถนี่นัก กระผมได้ฟังเสียงมาจากกระทรวงมหาดไทย เขาติฉินกันมากเรื่องกระทรวงมหาดไทยปิดประตูเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย ประชาชนจะเดินเข้าไปนี้ไม่สามารถที่จะเดินเข้าไปได้โดยสะดวกครับ ถ้าหากว่ากระทรวงมหาดไทยยังคิดป้องกันตัวเองอย่างนี้แล้ว กระผมคิดว่าขวัญของชาวบ้านเขาเสียหมดครับ กระทรวงมหาดไทยนี้เป็นกระทรวงของประชาชน ถ้าหากว่าใครจะไปวางระเบิดก็ช่างมันเถอะครับ กระทรวงของเขาเองไม่ต้องไปห่วงหรอกครับ ท่านอย่าได้ทำอย่างนี้เลยครับ เพราะว่าประชาชนนี่เขาก็มองดูแล้วว่าเหตุการณ์ถ้าจะแย่มาก แม้แต่กระทรวงมหาดไทยเองนี้ก็ยังทำอย่างนี้ แล้วชาวบ้านเขาจะอยู่ได้อย่างไรครับ กระผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีใจกล้าหน่อยเถอะครับ อย่าไปปิดประตูบ้านกระทรวงมหาดไทย

๕๒๘

เป็นกระทรวงของประชาชนครับ กระผมเดินไปรอบๆ กระทรวงนี้ นะครับหาทางเข้า ก็มีคนเขาหาทางเข้าด้วยกันเหมือนกัน เขาก็บอกว่ากระทรวงมหาดไทยนี้น่าจะประชาชนเขารักมากหรืออย่างไร ถึงต้องปิดประตูบ้านหมดครับ อันนี้กระผมขอฝากท่านรัฐมนตรีด้วยนะครับท่านอาจจะไม่ทราบ แล้วอีกประการหนึ่ง ท่านไปเอาทหารไปช่วยราชการที่กระทรวงมหาดไทยนั้นก็เป็นการดีครับ กระผมไม่ติเตียนอะไรนะครับ แต่ว่าเพื่อนข้าราชการในกระทรวงมหาดไทยนี้เขาพูดกันจำนวนมากว่า กระทรวงมหาดไทยเวลานี้เหมือนกับถูกทหารยึดครอง เพราะว่าทหารขึ้นไปอยู่ที่สำนักรัฐมนตรีเต็มไปหมดครับ ก็ทำให้เขาเห็นภาพจน์ไปในทางที่ไม่ดี กระผมคิดว่าท่านเอาเขา来帮助 ท่านกรุณาอย่าให้เขาแต่งเครื่องแบบทหารจะดีมากครับ เพราะว่าเขานี้กว่าอยู่ในภาวะสงครามหรือกฎอัยการศึกก็ไม่ทราบนะครับ อันนี้กระผมรับฟังมาจากพวกกระทรวงมหาดไทยเขาจริง ๆ นะครับ กระผมขอเรียนท่านว่าถ้าจะมาช่วยราชการก็มาเถอะครับ แต่ว่าอย่าแต่งเครื่องแบบทหารสิครับมันดูแล้วไม่สวย กระผมคิดว่าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยนั้นนะกว้างขวางมากนะครับ ถ้าเราจะพูดกันวันหนึ่งก็ไม่จบ กระทรวงมหาดไทยนี้มีหน้าที่เกี่ยวข้องไปทุกกระทรวงทบวงกรมครับแม้แต่ปัญหาเรื่องการแก้ปัญหาภาวะเศรษฐกิจนี้ นะครับ ในสมัยรัฐบาลก่อน ๆ นั้น สมัยจอมพล ป. นี้มีสงครามญี่ปุ่นนี่นะครับ กระทรวงมหาดไทยนี้มีบทบาทมากในการที่จะช่วยเหลือประชาชน ให้มีสินค้าราคาถูกขายนะ ครับ ท้องสนามหลวงที่เปิดขึ้นมาเพื่อจะให้ชาวสมุทรสงคราม ชาวบางบัวทอง ชาวนครปฐม อะไรนี้เอาสินค้าราคาถูกขายโดยตรงกับประชาชนครับกรมประชาสงเคราะห์นี้เขาถึงกับไปเปิดร้านขายข้าวแกงราคาถูก เพื่อช่วยเหลือคนที่ยากจนต่างๆ สามล้อบ้าง อะไรบ้าง กรมกรแท็กซี่บ้าง นี่นะครับ แต่เวลานี้กระผมไม่เห็นทำอะไรเลยครับส่วนราชการต่างๆ เรือนจำก็ดี ศูนย์เกษตรก็ดีนี้ เขาจะเร่งผลิตในการเลี้ยงสุกร ในการปลูกผักสวนครัว อะไรต่างๆ นี้ กระผมคิดว่ากระทรวงมหาดไทยนี้น่าจะทำและก็มีบทบาทที่จะช่วยเหลือได้อย่างมากมายนะครับ และอีกประการหนึ่งที่กระผมอยากจะเรียนว่า การแก้ปัญหาเรื่องโจรผู้ร้ายนี้ความจริงท่านรัฐมนตรีท่านยังคลำจุดไม่ถูกหรือครับ ไปแก้ที่สนามม้าแห่งเดียววะมันไม่ถูกครับ กระผมคิดว่าท่านอาจจะถูกลวงให้ผิดเป้าหมายนะครับ เพราะว่า

สนามม้านั้นนะท่านก็ทราบแล้วว่าคนที่มีส่วนได้เสีย หรือคุมสนามม้าส่วนใหญ่ก็เป็นทหาร
ทั้งสิ้น แล้วก็สนามม้านั้นเป็นจุดเล็กๆ ของอาชญากรซึ่งไม่ร้ายแรงอะไรนักนะครับ ท่านก็
ต้องไปมัวพันกับสนามม้านี้ครับ แต่ว่าสถานีตำรวจต่าง ๆ ในท้องที่ต่าง ๆ ท่านลองไปดูซิครับ
ทุกสถานียังมีสลากกินรวบทุกสถานียังมีบ่อนการพนัน ตำรวจนี้ไปหากินหมดครับ แล้วไม่
เอาใจใส่เรื่องการปราบปรามโจรผู้ร้ายนะครับ ในต่างจังหวัดก็เหมือนกัน มีนักเลงอิทธิพล
อะไรมากมายนี้ คำสั่งของพลเอก เปรม ที่ให้ปราบผู้มีอิทธิพลโดยให้ผู้ว่า กับผู้กำกับไปทำ
นั่นนะ กระทบที่ไม่สำเร็จหรือครับท่านครับ เพราะว่าผู้ว่ากับผู้กำกับนั้นไม่มีอิทธิพลไม่พอ
กระทบจะเรียนให้ท่านทราบว่า ผู้ว่าชลบุรีคนก่อนนี้ละครับไปรายงานว่า เสียคนหนึ่งเป็นผู้
มีอิทธิพลในจังหวัดชลบุรี มายังกระทรวงมหาดไทย พอเสียคนนั้นรู้เข้า ผู้ว่าถูกย้ายทันที
ครับ ในกรณีนี้กระทบอยากให้ท่านเอาอย่างจอมพล สฤษดิ์ นะครับ มันต้องเป็นเรื่องของ
นายกหรือรัฐมนตรีมหาดไทย ท่านไปเช็คดูว่าใครมีอิทธิพลหากินทางทุจริตนี้ ท่านเรียกมา
พบได้ครับขอร้องห้ามปรามเขา ถ้าไม่เชื่อเราก็อยู่ร่วมกันไม่ได้ นะครับ กระทบคิดว่าทำอย่าง
นี้จะได้ผลดีกว่านะครับ และในการปกครองนั้นนะครับ กระทบเองขอเรียนด้วยความจริงใจ
ว่า รัฐมนตรีนั้นเป็นผู้คุมนโยบาย ท่านไม่ควรจะมานั่งกอดงานรูทีน (Routine) อยู่ทั้ง ๓ คน
นะครับ ท่านออกไปดูบ้างซิว่าต่างจังหวัดเขาเป็นอย่างไร อย่างจันทบุรีนี่ฆ่ากันเดือนหนึ่ง
ประมาณ ๒๐ ถึง ๓๐ ราย แล้วเงียบทุกรายนะครับ ท่านออกไปดูซิครับว่าตำรวจเขาทำ
อย่างไรบ้างครับกรมพระยาดำรงราชานุภาพนี้ ท่านมาเป็นเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยนะครับ
ท่านไม่ได้อยู่กระทรวงหรือครับ เพราะว่างานประจำงานรูทีนนั้น เขามีราชการประจำทำอยู่
แล้วแต่งานนโยบายนั้น งานที่จะไปศึกษาถึงความรู้ความความต้องการของประชาชนต่าง ๆ
นี้ท่านจะออกไปกางเต็น นอนอยู่ในป่านะครับ แล้วก็ไปพบกับประชาชนเขา ท่านก็จะได้
ความว่าจังหวัดนั้นมันเป็นอย่างไร จังหวัดนี้มันเป็นอย่างไร เจ้าหน้าที่คนนั้นดีเลวอย่างไร
หย่อนยานในการปราบปรามโจรผู้ร้ายอย่างไรนี้ท่านอาจจะทราบได้ครับ กระทบคิดว่ากระทบ
อยากจะทำเชิญท่านไปนอนจังหวัดจันทบุรีสัก ๕ วันนะครับ แล้วท่านจะทราบเองนะครับ
นี่ละครับเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนะครับ งานรูทีน ท่าน
อย่าไปห่วงมากนักเลยครับ ไม่สำคัญหรือครับ เพราะเขามีปลัดกระทรวง รองปลัด

๕๓๐

กระทรวงมีอธิบดีทำอยู่แล้วนะครับ ฟอกเข้าไปเถอะครับ อันนี้กระผมขอฝากท่านไว้ด้วย
 นะครับว่ากระผมก็เคารพท่าน แล้วบางครั้งกระผมไม่ได้รับความเป็นธรรมบางเรื่อง กระผม
 ไปร้องเรียนกับท่าน ท่านก็ช่วยเหลือเป็นอย่างดี ให้ความเป็นธรรมเป็นอย่างดี กระผม
 คิดว่าท่านก็เหมาะสมแล้วครับ สำหรับรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยในขณะนั้นะครับ แต่ว่า
 กระผมอาจจะให้ท่านมองให้กว้างกว่านั้นออกไปอีกครับ เพราะว่าที่ท่านทำอยู่ทุกวันนี้มัน
 ยังแคบไป แล้วก็ท่านยังรับฟังความเห็นของในวงแคบที่เกินไปครับออกไปฟังประชาชน
 เขาบ้างครับ ท่านไปต่างจังหวัดนี้ ท่านไปนั่งที่ร้านกาแฟสักพักหนึ่งนะครับ อย่าให้
 เขารู้ว่าท่านเป็นรัฐมนตรี ท่านจะรู้ทันทีว่า ผู้กำกับตำรวจ สารวัตรตำรวจ คนไหน
 เป็นอย่างไรครับ ผู้ว่าคนไหนเป็นอย่างไรนายอำเภอคนไหนเป็นอย่างไร ในสภาภาาแพ
 ของแต่ละจังหวัดนี้ ท่านจะทราบดีครับเรื่องนี้กระผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีวิเชียร ท่านก็
 ทราบดีนะครับ กระผมก็อยากจะขอฝากท่านรัฐมนตรีว่าการด้วยว่า ท่านกรุณานะครับ
 จังหวัดไหนที่เหตุการณ์โจรผู้ร้ายร้ายแรง มีการพนันชุกชุม มีอิทธิพลมาก ท่านลองไปนอน
 ค้างสัก ๒-๓ คืนเถอะครับ แล้วท่านจะได้ข้อมูลต่าง ๆ ที่มาแก้ปัญหาของกระทรวงมหาดไทย
 ได้มากนะครับ กระผมก็ขอเรียนฝากไว้ว่า ถ้าหากว่าท่านทำจริงจั่งอย่างกว้างขวางแล้วนะ
 ครับ กระผมเองก็พร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับท่านเสมอ เพราะว่าในเรื่องของมหาดไทย
 นั้น กระผมก็ทราบว่าแก้ปัญหายังไง และกระผมขอเรียนด้วยความจริงใจว่าขณะนี้
 เรื่องการปกครองตำรวจนั้น เป็นสิ่งที่เรากำลังทำผิดพลาดครับ กระทรวงมหาดไทย
 นี้ตั้งแต่สมัยจอมพล สฤษดิ์ กิติ จอมพล เผ่ากิติมาเป็นอธิบดีตำรวจนั้น ปลัดกระทรวง
 มหาดไทยนี้เขาพยายามักที่จะไม่ให้ตำรวจนี้แยกตัวเป็นอิสระ เพราะอย่างไรก็ดีนะครับ
 ตำรวจจะต้องขึ้นกับผู้ว่า นายอำเภอ เขา จะช่วยเหลือในการปกครองดูแลความประพฤติ
 ส่วนในเรื่องเทคนิคของตำรวจอย่างไรนั้นนะ ก็ว่าไป ผู้ว่าเขาไม่ว่าหรอกครับ ถ้าหากว่ามี
 หน่วยที่คอยดูแลอำนาจกันอย่างนั้นนะครับ ตำรวจก็ดีขึ้น เมื่อท่านนายกเกรียงศักดิ์จะมาเป็น
 นายกรัฐมนตรีนี้ ท่านก็เคยถามกระผมว่า กระทรวงมหาดไทยนี้จะทำอย่างไร จะแก้ปัญหา
 อะไรบ้าง กระผมก็เสนอว่าเอาตำรวจมาขึ้นกับฝ่ายปกครองเขาเสียให้มันเรียบร้อยไปให้มัน

เด็ดขาดจริงจัง ไม่ใช่เวลาขอเงินเดือนก็มาขอกับผู้ว่า เวลาจะไปไหนก็มาลาเสียหน่อย
 หนึ่งไม่ใช่ทำนองนั้นนะครับควรจะให้อำนาจผู้ว่าเขาอย่างเต็มที่ แล้วเขาจะช่วยปกครองดูแล
 แลเวลานี้ประชาชนทั้งหลายเขายังเชื่อว่าผู้ว่านี้มีอำนาจปกครองตำรวจนะครับ แต่ความจริง
 แล้วผู้ว่าไม่มีหรอกครับ แล้วผู้ว่าก็ไม่อยากจะไปยุ่งกับตำรวจเพราะทะเลาะกับตำรวจที่ไรผู้
 ว่าแพ้ทุกทีครับ เพราะฉะนั้นเขาไม่อยากจะยุ่งหรอกครับ กระผมคิดว่าผู้ว่าวิเชียรภักดิ์
 ในเรื่องนี้นะครับ ประวัติของมหาดไทยนี้มีมาอย่างไร แล้วการดึงอำนาจตำรวจที่จะให้พ้น
 ไปจากกระทรวงมหาดไทยนี้ ก็มาสำเร็จเมื่อสมัยนายกเปรมเป็นรัฐมนตรีช่วยมหาดไทย
 ตำรวจเขาคำนผู้ว่าไม่มีอำนาจย้ายสารวัตรใหญ่ ท่านก็สั่งให้ระงับเรื่องนี้ไว้ความจริงแล้ว
 รัฐมนตรีหรืออธิบดีตำรวจมอบอำนาจให้ผู้ว่าได้ก็หมดปัญหาไป แต่ท่านไม่ทราบท่านยับ
 ยั้งไว้ ในขณะที่เดียวกันตำรวจเขาก็เสนอพระราชบัญญัติขึ้นมาใหม่ มีกรรมการ ก.ตร.
 มีรัฐมนตรีเป็นประธาน ปลัดกระทรวงก็หลุดไป เวลานี้ตำรวจไม่ได้ขึ้นกับผู้ว่าไม่ได้ขึ้น
 กับนายอำเภอ แล้วก็ไม่ได้ขึ้นกับกระทรวงมหาดไทยด้วยเขาขึ้นสายตรง แล้วท่านลอง
 คิดดูว่าเวลานี้ตำรวจเป็นอย่างไรครับ ชาวบ้านร้านค้าต่าง ๆ เขานินทาว่าตำรวจเดี๋ยวนี้ไม่
 ทำงาน งานใดที่มีเงิน ตำรวจถึงจะทำ จักรรถได้เงิน ตำรวจทำ คดีเช็ค ตำรวจทำ คุม
 บ่อน คุมโรงแรม คุมไนท์คลับ คุมสถานอาบอบนวดต่าง ๆ ตำรวจทำ แต่ว่าโจรผู้ร้ายนี้
 อย่าง ส.ส. ฉะเชิงเทราถูกยิงนี้ ยิงในบริเวณกรมตำรวจนะครับ ท่านลองคิดดูเถอะครับ
 แล้วขวัญของประชาชนจะเป็นไปแค่ไหนครับ กระผมมีความรักนับถือท่านรัฐมนตรีสิทธิ
 ท่านมากนะครับ กระผมก็อยากให้ท่านเข้มแข็งเด็ดขาด แล้วการที่จะโอนตำรวจไปอยู่
 สำนักนายกนี้นะครับ เสียงประชาชนเขาวิพากษ์วิจารณ์กันมากนะครับ ท่านรองนายก
 ท่านเป็นต้นเรื่องกระผมก็อยากจะเรียนท่านด้วยว่า ตำรวจนั้นถ้าหากไปอยู่สำนักนายก
 แล้วมันผิดหลักการนะครับ สำนักนายก ๆ นั้นเขามีไว้สำหรับวางนโยบาย ควบคุม
 นโยบาย แต่ไม่ใช่บริหารงานเอง แล้วถ้าท่านเอาตำรวจไปอยู่กับสำนักนายกกระผมคิดว่า
 ท่านกำลังจะคิดเป็นมาร์กอส แล้วครับ มีตำรวจ พี.ซี. อะไรจากสำนักนายกแล้วเป็น
 เครื่องมือของนักการเมืองหมด แล้วมันก็ไม่สามารที่จะแก้ปัญหาของประชาชนได้ ใน
 เรื่องของโจรผู้ร้ายมากมายนี้นะครับ ไม่ใช่จะไปอยู่สำนักนายกแล้วมันจะดีขึ้น แล้วเรื่อง

๕๓๒

นี้กระผมก็ขอชมเชยท่านรัฐมนตรีสิทธิ ท่านก็ค้ำอยู่ ท่านไม่เห็นด้วย ความจริงแล้ว ตำรวจนี้ควรจะขึ้นกับกระทรวงมหาดไทยโดยเด็ดขาด ให้อำนาจเขาอย่างเต็มที่เวลานี้ รัฐมนตรีเองก็ไม่มีอำนาจอะไรจะไปควบคุมตำรวจสักเท่าไรหรอกครับ เพราะได้แต่เป็น ประธาน ก.ตร. ละครับ กระผมขอให้ปรับปรุงขอให้แก้ไขให้มีการปกครองบังคับบัญชา กันตามลำดับชั้น ในต่างประเทศนั้นนะ แม้แต่ตำรวจท้องถิ่นบางรัฐ เขายังขึ้นกับรัฐ นั้น ๆ ไม่ขึ้นกับรัฐบาลกลาง ส่วนรัฐบาลกลางเขามีตำรวจพิเศษอีกชุดหนึ่ง ถ้ารัฐบาลท้องถิ่นไม่ทำหรือทำไม่ได้ ตำรวจจากรัฐบาลกลางเขาถึงจะไปนะครับ อันนี้กระผมไม่เข้าใจว่าท่านไปจัดระบบการปกครองอย่างไรนะครับ กระทรวงมหาดไทยนี้เขาได้ เขาแย้งมานานแล้วครับ แล้วก็มาสำเร็จสมัยท่านนายกเปรม ท่านเป็นรัฐมนตรีช่วย กระผมก็ไม่ได้ตำหนิอะไรท่านไม่ทราบเรื่อง ไม่ทราบประวัติหรอกครับว่าเขาทำกันมาอย่างไรนะครับ ตำรวจเป็นอิสระไม่ได้มีปืนอยู่ในมือ มีอำนาจอยู่ในมือ มีแต่กฎหมายอยู่ในมือครับ ต้องมีคนควบคุมในแนวความคิดของกระผมนี้ แทนที่จะย้ายไปอยู่สำนักนายกนะครับ กระผมคิดว่าเรามาสว่าง ส.ท. ตำรวจขึ้นมาเป็นอย่างไรครับ จเรตำรวจทั้งหมดนี้เอาไปตรวจตราดูแลตำรวจโรงพักไม่ดี ไหนกดขี่ข่มเหงประชาชน ก็ให้มีอำนาจลงโทษไปได้เลย รายงานอธิบดีไปได้เลย จะดีกว่านะครับ ดีกว่าโอนไปสำนักนายกนะครับ และอีกประการหนึ่ง ที่กระผมอยากจะขอฝากท่านรัฐมนตรีมหาดไทยก็คือว่า ผู้ตรวจราชการกระทรวงนี้ นะครับสำคัญมาก เป็นเครื่องมือที่สำคัญนะครับ เวลานี้ผู้ตรวจราชการกระทรวงไปตรวจแต่งงานรู้ที่นว่าอำเภอ จังหวัดเขาทำรายงานรู้ที่นนะครับว่างานที่มีเรื่องโจรผู้ร้าย เรื่องการพนันอะไรต่าง ๆ ที่ท่านทำไม่ไปฝากเขาว่า ผู้ว่าคนไหนเอาใจใส่ไหม ผู้กำกับคนไหนไม่เอาใจใส่มารายงานท่านซิครับ ให้เขาทำงานในด้านนี้ซึ่งเป็นปัญหาเฉพาะหน้าของประชาชนนะครับ ผู้ตรวจกระทรวงมี ๙ คน ผู้ตรวจกรมการปกครองมีอยู่ ๑๘ คน ท่านใช้ได้ นะครับ จังหวัดไหนมีโจรผู้ร้ายมาก ผู้ว่าอ่อน ผู้กำกับหากินกับโจรผู้ร้าย ให้เขารายงานมาซิครับ แล้วท่านจะรู้ข้อเท็จจริงนะครับ เวลานี้ท่านก็ยังไม่ได้อำนาจอะไรกับเขา ผู้ตรวจเวลานี้ไปตรวจตามจังหวัดก็เกรงใจผู้ว่า เพราะผู้ว่านี่ก็ใหญ่กว่าผู้ตรวจแล้วเวลานี้ ผู้ตรวจการกรมไปตรวจอำเภอก็เล็กกว่านายอำเภอ ความจริงน่าจะเสริมสร้าง

อำนาจให้เขามีอำนาจให้เหนือแล้วก็ไปเช็ค เวลานี้เหมือนกันนะครับที่กระผมฟังตำรวจมา กระผมเป็นกรรมาธิการฝ่ายปกครองมาพูดถึงเรื่องปัญหาตำรวจ ตำรวจทางหลวงก็ดี ตำรวจอะไรต่าง ๆ ก็ดี เขาบอกว่ามันมากเหลือเกินคุมไม่ไหวครับ ก็จัดหน่วยงานมากจนกระทั่งไม่มีการควบคุม ไม่มีการตรวจสอบ แล้วมันจะไปได้อย่างไรครับ หน่วยงานต่าง ๆ นี้ต้องมีหน่วยที่จะเช็คกัน มีหน่วยที่จะแบแลนซ์ (Balance) อำนาจกันตามเทคนิคหรือวิธีการของการจัดองค์กรในการบริหารราชการนี้ กระผมก็ขอฝากท่านไว้ อย่าไปคิดเลยครับที่จะเอาตำรวจไปอยู่สำนักนายกรัฐมนตรี แต่ท่านจะตั้งก็ตั้งหน่วยพิเศษขึ้นมา หน่วยพี.ซี. อะไรแบบของฟิลิปปินส์เขาเอาไปเถิดครับ แต่ว่าตำรวจท้องถิ่นก็ควรจะต้องขึ้นอยู่กับผู้ว่าหรือว่านายอำเภอเขา จริงครับ กระผมไม่เถียงหรอก ผู้ว่านายอำเภอบางคนก็อาจจะดีบางคนอาจจะไม่ดีนะครับ แต่อย่างไรก็ดีมันเป็นเครื่องแบแลนซ์อำนาจกันเป็นเครื่องที่จะควบคุมกัน ส่วนในเรื่องเทคนิคต่าง ๆ นั้นมันอีกเรื่องหนึ่งครับ ผู้ว่าก็ไม่ได้ไปเกี่ยวข้องหรอก ตำรวจทำไปเถอะ บางครั้งกระผมได้ยินตำรวจบางคนอ้างว่า ตามผู้ร้ายจากลำปางไปไม่กล้าเข้าเชียงใหม่ ไม่กล้าตามไปเชียงใหม่ ผู้ร้ายแถวเชียงใหม่ต้องไปขออนุมัติผู้ว่า มันไม่ใช่เรื่องจริงหรอกครับ ตามไปเถอะครับ ผู้ว่าเขาไม่ได้ว่าอะไรนะครับ เวลานี้แม้แต่หน่วยดับเพลิงของเทศบาลเหมือนกันนะครับ จะออกไปดับเพลิงที่ไหนต้องมาขออนุญาตผู้ว่า กระผมเป็นผู้ว่าบอกว่าไม่ต้องมาขออนุญาตหรอกครับ ใหม่อีกไปเลยครับ แล้วมารายงานทีหลังก็ได้ คือเราแก้ไขได้แล้วในเรื่องเหล่านี้ครับ กระผมขอฝากท่านรัฐมนตรีมหาดไทยไว้ด้วยนะครับ แล้วก็ขอฝากรัฐบาลไว้ด้วยว่า ที่บรรดาสมาชิกผู้มีความกระตือรือร้นทั้งหลายที่เขาพูดปัญหาเรื่องค่าครองชีพที่ดี ความเดือดร้อนของประชาชนในการที่มีรายได้ต่ำและไม่พอที่จะเลี้ยงชีพทุกวันนี้ โดยเฉพาะคนในสลัมที่ดี คนยากจนที่ดี ข้าราชการผู้น้อยที่ดีนี้เป็นความเดือดร้อนที่แท้จริงครับ เราไม่ใช่มาเสกสรรปั้นแต่งหรือมาโจมตีเพื่อจะล้มล้างรัฐบาลเลยครับ กระผมคิดว่าเรานั่งมาในสภานี้มา ๓ ปีแล้วครับ ก็คุ้นเคยหน้ากันทั้งนี้ รู้จักขอบพอกันทั้งนี้เกือบจะเรียกว่าเป็นพี่น้องกันไม่ใช่คนอื่นนะครับ กระผมขอความกรุณาท่านเถิดครับ ท่านช่วยแก้ไขปัญหาเหล่านี้ให้ตรงจุดของประชาชน แล้วประชาชนนี้เขาจะแซ่ซ้องสรรเสริญท่านครับ เราเป็นนายกเป็นรัฐมนตรีที่มีชื่อเสียงมีเกียรติ แต่แทนที่จะให้เขาต่ำ

๕๓๔

อย่างทุกวันนี้ แล้วกระผมก็รู้สึกเสียใจเหมือนกันนะครับ เพราะว่ากระผมเป็นผู้แทน
 ราษฎรก็เป็นผู้หนึ่งเหมือนกันที่คำจูนรัฐบาลนี้ให้อยู่ได้ รัฐบาลนี้จะอยู่ได้ก็เพราะประชา-
 ชนก็เพราะสภาพนี้ เพราะฉะนั้นท่านกรุณารับฟังแล้วท่านไปนั่งพิจารณาแก้ไขเถิดครับ
 แล้วกระผมขอเรียนอีกข้อหนึ่งนะครับ กระผมอาจจะพูดยาวไปนะครับว่า ความจริงท่าน
 นายกเปรมนี้ท่านเป็นคนดีนะครับ แต่ว่ากระผมคิดว่าท่านก็ยังไม่ใช่คนรอบรู้หนักหนา
 หรอกครับ กรุณาเถิดครับท่านรัฐมนตรีทั้งหลาย อะไร ๆ ก็อย่าแล้วแต่ท่านนายกเลยครับ
 แล้วแต่ท่านนายกเปรมเถอะครับ ท่านไม่สามารถที่จะรอบรู้หรือแก้ปัญหาได้ ท่านรัฐมนตรี
 ทั้งหลาย ท่านรองนายกทั้งหลายที่รอบรู้ช่วยเสนอแนะช่วยให้ความคิดแก่ท่านเถิดครับ
 อย่าไปยกย่องท่านจนเกินไปนะครับ แล้วก็กระผมได้ยินข่าวประชาชนเขาว่าท่านมักจะถูก
 หลอกหลวงให้หลงผิด มีคนทั้งหลายไปชมว่าท่านรูปหล่อบ้าง ท่านเสียงมหาเสน่ห์บ้าง
 ท่านก็ไปร้องเพลงเวลาที่ราษฎรเขาเดือดร้อน นี่นินทากันสั้น แล้วเวลานี้ที่ประชาชนเขา
 เดือดร้อน ข้าราชการเขาเดือดร้อนนะครับ ส่งเทปอัดเสียงของนายกเปรม นี้ไปขาย
 อำเภอละ ๑๕ ม้วน ๆ ละ ๑๐๐ บาท พุทโธ มันน่าทุเรศจริง ๆ ท่านครับ กระผมนี้ะครับ
 ใครมาชมว่ากระผมหนุ่มนี้กระผมไม่ภูมิใจเลยนะครับ ท่านมองศีรษะท่านซิครับขาวแล้ว จะ
 เอาอะไรที่ไหนดมาหล่อครับ แล้วเสียงมหาเสน่ห์ให้ท่านไปฟังสุเทพเขาซิครับ เสน่ห์จริงหรือ
 เปลา อย่าทำเลยครับท่านครับเป็นสัญลักษณ์ทางไม่ดีนะครับ วันนี้บังเอิญท่านไม่มานะ
 ครับ เมื่อกี้กระผมไปกระทรวงมหาดไทย พวกกระทรวงมหาดไทยเขาก็บอกว่าคุณผู้ว่า
 ช่วยพูดที่เถอะครับท่านกำลังจะหลงทางแล้วครับ อย่าไปทำให้ท่านหลงทางนะครับ ท่านรอง
 นายกประมาณเหมือนกันท่านอยู่ใกล้ ๆ ช่วยเตือนท่านนะครับ อย่าไปร้องเพลงเลยครับ
 ไปแย่งอาชีพนักร้องเขาครับ กระผมก็เรียนมาเท่านี้ะครับ ขอขอบพระคุณมากครับ

พลตรีประมาณ อติเรกสาร (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมใคร่จะขอเรียนตอบท่านสมาชิกสักเล็กน้อย โดยเฉพาะในเรื่องของตำรวจนะครับ
 เพราะเท่าที่ฟังมามีผู้ที่พูดยังเข้าใจผิดกันอยู่มาก โดยเฉพาะเห็นที่พูดๆ นี้ก็ว่ากระผมจะขอให้
 ตำรวจนั้นย้ายมาอยู่ที่สำนักนายกซึ่งอันนี้กระผมขอปฏิเสธต่อสภาพนี้ว่าไม่เป็นความจริง และ
 ไม่เคยพูดเลยว่าจะย้ายตำรวจนั้นมาอยู่สำนักนายก กระผมใคร่ขอเรียน ณ ที่นี้ว่าในการ

พิจารณาในเรื่องโครงสร้างของตำรวจนั้น ความจริงในเรื่องนี้ได้มีมาแล้วตั้งแต่ครั้งประทาน
 โทษตั้งแต่ครั้งสมัยที่ท่านพลเอกเกรียงศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นมา
 ชุดหนึ่ง โดยมีพลเรือเอก เกตุ รong ผบ. สูงสุด เป็นประธานเรื่องนี้ก็ได้พิจารณากันมาเรื่อย
 แต่ยังไม่เสร็จสิ้น ก็จนกระทั่งท่านได้ลาออกไป แล้วท่านคงจะจำได้ว่าทางตำรวจนั้นได้ถูก
 โจมตีมากมายนานแล้ว แม้แต่สภานี้เองก็ยังตั้งกรรมการพิจารณาการปรับปรุงโครงสร้างตำรวจ
 เป็นญาติติก็เสนอเรื่องนี้ ไปให้รัฐบาล สภาเป็นคนเสนอไป สำหรับกระผมในฐานะที่เป็น
 ประธานคณะปฏิรูประเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งมีหน้าที่นี้ก็รับเรื่องมา เพราะว่าท่าน
 เองทั้งหลายก็รับเรื่องต่อเนื่องมา ไม่ใช่เป็นเรื่องที่เราสร้างขึ้นเอง สร้างขึ้นมาใหม่ เป็น
 ของที่ทำมาต่อเนื่อง ก็มาพิจารณาเรื่องนี้ ลำดับขั้นของการพิจารณานั้น ตั้งอนุกรรมการขึ้น
 มาพิจารณา อนุกรรมการเฉพาะกิจก็ต้องเสนอคณะปฏิรูปใหญ่ คณะปฏิรูปใหญ่ก็ต้อง
 เสนอ ค.ร.ม. ว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่พิจารณาไปนี้จะเอาหรือไม่เอาอยู่ที่นโยบายของรัฐบาล
 เพราะฉะนั้นสิ่งใดที่ออกไปนั้น หรือที่พูดกันไปในนั้นยังไม่ได้มีเสร็จสิ้นเด็ดขาดแต่ประการใด
 แต่ขอเรียนว่าไม่ใช่ย้ายไปอยู่สำนักนายก เป็นความคิดของคณะกรรมการที่ว่าเราดูโครง
 สร้างของตำรวจนั้น ทั้งของอังกฤษก็ดี ของอเมริกาก็ดี ของญี่ปุ่นก็ดี และที่ประเทศไทยที่เรา
 ทำอยู่ขณะนั้นนั้น อย่างไหนที่จะเป็นประโยชน์หรือดีสำหรับประเทศ เพราะว่าตำรวจนั้นเป็น
 เครื่องมือสำคัญที่สุดของรัฐบาล และของประเทศชาติที่รักษาความสงบเราให้ความสำคัญ
 ของตำรวจมาก เพราะฉะนั้นในการที่มีการคิดว่าตำรวจนั้นอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนเป็นส่วน
 ใหญ่เกือบจะทุกวันก็ว่าได้ที่อยู่กับประชาชน ประชาชนย่อมจะมีความใกล้ชิด ประชาชน
 จะต้องดูแลตำรวจด้วย ให้ความร่วมมือกับตำรวจด้วยทุกอย่างถึงจะได้เพราะในแนวความคิด
 กระผมใคร่ขอเรียนว่า อันนี้แนวความคิดของอนุกรรมการเฉพาะกิจจะครบ ขอเรียนว่ายังไม่
 ใช่เป็นข้อที่เสร็จเด็ดขาด จึงคิดว่าถ้าตำรวจนี้เป็นองค์การอิสระนะครับ ที่ว่าเป็น
 หน่วยอิสระขึ้นมา ไม่ใช่ย้ายมาขึ้นกับสำนักนายก องค์การอิสระนี้ก็มีคณะกรรมการ
 ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน กระผมขอเรียนให้ทราบและกรรมการที่ตั้งขึ้นมา
 นั้นก็จะมาจากสภา สภาก็ต้องเป็นคนแอฟปรูฟ (Approve) เป็นคนที่ให้
 อนุญาตเห็นชอบด้วย คนที่จะเข้าไปคุมตำรวจ ซึ่งเดิมมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน

๕๓๖

กรรมการชุดนี้ ไปจากสภา สภานี้เป็นตัวแทนของราษฎร ฉะนั้นจึงคิดว่าจะเอารัฐธรรมนูญนี้ ถ้าพูดง่าย ๆ คุณตำรวจ หรือให้ร่วมมือกับตำรวจ อันนี้เป็นแนวความคิดแต่กระผมก็ไม่ทราบว่าจะเพราะเหตุใดจึงเพี้ยนกลายเป็นว่าจะย้ายตำรวจ ยกตำรวจเอามาขึ้นกับสำนักนายกรัฐมนตรี อะไรต่าง ๆ นานา กลายเป็นทำไปทำไม คล้าย ๆ กับกระผมนี้คงอยากจะมา คุณตำรวจ เป็นผู้บังคับบัญชาตำรวจ คงจะรับจากท่านนายกมาอีกที อะไรต่าง ๆ ซึ่งกระผมขอเรียนต่อสภาเห็นว่า ไม่ได้มีความคิดเช่นนั้น เป็นความคิดอันบริสุทธิ์ใจที่จะต้อง การให้ตำรวจนั้นมีศักดิ์ศรี และเป็นเครื่องมือที่จะดูแลประชาชนของเราให้มีความสุข และต้องการให้ประชาชนนั้นดูแลตำรวจด้วยร่วมมือกัน อันนี้กระผมขอทำความเข้าใจกับ บรรดาท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย และกระผมขอยืนยันว่าไม่มีกิจการที่จะนำมาขึ้นกับสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นอันขาดครับ กระผมขอเรียนอย่างนี้ครับ

นายอนันต์ บูรณวนิช (สระบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมอนันต์ บูรณวนิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสระบุรี พรรคสันติธรรม ตามที่ญาติของ พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ดได้เสนอเข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎรนี้รวมทั้งหมดมติด้วยกัน ๗ ข้อด้วยกัน กระผมได้นั่งฟังทั้ง ๆ ผนฯ รัฐมนตรีที่ได้ชี้แจงปัญหา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ชี้แจงความเดือดร้อนของราษฎรมานานพอสมควร กระผมเห็นว่ารัฐบาลนั้นได้ชี้แจงให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังไม่เข้าใจว่ารัฐบาลนี้จะเอาอย่างไรกันแน่ จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนอย่างไรกันแน่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ข้อที่ ๑ เหตุผลทางการเกษตรของเกษตรกรส่วนใหญ่ราคาตกต่ำ ผู้แทนราษฎรหลายท่านก็พูดมาแล้วถึงความเดือดร้อนของราษฎร รัฐบาลก็บอกว่าจะพยายามแก้ไขปัญหาดังนั้นกระผมเห็นว่าประเทศเรา ในขณะที่กำลังขาดแคลนบุคคลที่มีความสามารถที่จะนำความทุกข์ยากความเดือดร้อนของราษฎรมาแก้ไข กระผมใคร่ขอเสนอแนะวิธีแก้ไข ท่านจะรับหรือไม่รับนั้นเป็นสิทธิของท่านแต่กระผมอยากจะกราบเรียนสภาเห็นว่า ถ้าเราอยากให้การประกันราคาได้ผลสมบูรณ์นั้นรัฐบาลจะต้องหยิบยื่น ยื่นอำนาจยื่นมือเข้ามาเกี่ยวข้องกับ การแก้ไขปัญหานี้อย่างเต็มภาคภูมิ ไม่ใช่มอบโอกาสให้ธนาคาร นายหน้า บริษัทร่วมกันค้า

ขายอย่างเช่นทุกวันนี้ กระผมขอยกตัวอย่าง ข้าว ข้าวโพด อ้อย มันสำปะหลัง เราถือเป็นพืชหลักของเกษตรกรของประเทศไทยตลอดจนกระทั่งยางพารา แต่รัฐบาลไม่สามารถที่จะหาตลาดได้ รัฐบาลไม่สามารถที่จะขายได้ เราเคยยื่นญัตติกันทุกปี แต่ผลสุดท้ายสินค้าเหล่านี้ก็ขายได้ทุกปี ท่านว่าไม่มีคนซื้อทำไมถึงขายได้ ก็ขายหมดทุกปี นั่นแสดงว่ามีผู้ซื้อและก็มีผู้ขาย ผลผลิตไม่ได้ผลิตมากอย่างผู้แทนเพชรบูรณ์ท่านบอกว่ารัฐบาลเอะอะก็ว่าประชาชนผลิตมากเกินไปแล้วทำไมถึงขายได้ นั่นแสดงว่าความต้องการของตลาดยังมีอยู่แต่อะไรเล่าครับทำให้เกษตรกรไม่สามารถขายได้ในราคาประกัน รัฐบาลมีองค์กรหลายองค์กรที่เกี่ยวกันสามารถที่จะแก้ไขได้ แต่ขาดบุคคลที่มีความสามารถในการนำปัญหาเหล่านั้นมาแก้ไข รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีกระทรวงเกษตร รัฐมนตรีกระทรวงการคลัง ตลอดจนรองนายกรัฐมนตรีที่คุมฝ่ายเศรษฐกิจมองไม่เห็นวิธีการแก้ไขอย่างจริงจัง วิธีแก้ไขที่จะให้การประกันราคาได้ผลสมบูรณ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นั้นมีอย่างนี้ครับท่านประธานครับ รัฐบาลจะต้องเป็นผู้ดำเนินการส่งออกเอง ใครจะมาซื้อให้มาซื้อกับรัฐบาล เช่นว่าคุณต้องการซื้อมันสำปะหลังก็มาซื้อที่นี่ ใครต้องการซื้อข้าวโพดก็มาซื้อที่นี่ บางครั้งเราอาจจะขายข้าวโพดในราคาที่เขาตก แต่ขายมันสำปะหลังได้ราคาที่ได้กำไร ถั่วเฉลี่ยแล้วยังมีเงินสามารถจะไปซื้อ ข้าว ข้าวโพดผลผลิตหลักให้กับราษฎรในราคาประกันได้ ถึงจะเป็นผล ในขณะนี้ ออก. ไปแทรกแซงตลาด ไปซื้อนิดซื้อหน่อย ตามที่ท่านผู้มีเกียรติได้กราบเรียนต่อสภาอันทรงเกียรติ ก็ไม่สาารถที่จะช่วยได้เพราะพ่อค้าส่งออกนั้นได้รวมกันเป็นกลุ่มก้อน ได้รวมกันเป็นสมาคมผู้ส่งออก รู้กันว่าวันนี้รัฐบาลมีเงินก็ร้อยล้านที่จะไปซื้อสินค้า ข้าวโพด อ้อย ฝ่ายต่าง ๆ เหล่านี้เขาก็ปล่อยให้รัฐบาล โดย ออก. ไปซื้อคนละหยิบคนละแยม เสร็จแล้วก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ในที่สุดเกษตรกรต้องมาขายผลผลิตในราคาต่ำเตี้ยวันี่ประสบปัญหาแล้ว ฝ่ายสระบุรีราคาภิโกลรัมละ ๗ บาท ๘ บาท รัฐบาลประกาศ ๑๓ บาท ก็ขายได้ราคา ๗ บาท ๘ บาทเท่านั้นข้าวโพดก็เหมือนกัน ข้าวก็เหมือนกันราคาประกันไม่สามารถที่จะขายได้ เพราะรัฐบาลไม่ดำเนินการอย่างจริงจัง ดังนั้นญัตติของพลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ส.ส. ร้อยเอ็ด ข้อที่ ๑ นั้นน่าจะแก้ไขโดยรัฐบาลได้ดำเนินการเสียเอง แต่เราไม่ตัดพ่อค้าที่อยู่ภายในประเทศ มอบหมายให้เขาซื้อสิครับว่า

๕๓๘

จังหวัดใด ๆ ใครจะรับผิดชอบในการซื้อ แต่ต้องซื้อในราคาประกันโดยความร่วมมือของธนาคารเพื่อการเกษตร ซึ่งให้สินเชื่อทางการเกษตรกับราษฎรอยู่ทุกหนแห่งอยู่แล้ว เราลองเอาปัญหาเหล่านี้มาแก้ไขโดยรัฐต้องยื่นมือเข้ามาเกี่ยวข้อง ถ้าไม่อย่างนั้น ดังที่หัวหน้าพรรคประชากรราษฎรว่าจะสายเกินที่เราจะแก้ ลองคิดดูซิครับหรือว่าจะปล่อยกันไปอย่างนี้บรรยากาศในสภานี้เป็นบรรยากาศอันพี่น้อง นายกรัฐมนตรีน่าจะมารับฟังข้อคิดเห็นแต่ท่านก็ไม่ได้มา

ข้อที่ ๒ การที่รัฐบาลขึ้นราคาน้ำมันเป็นผลกระทบกระเทือน แนนอนที่สุด ปัญหาข้อนี้มีแต่คนจะเข้ามาเป็นรัฐบาลก็พูดว่า . ผมจะมาแก้ไขปัญหาให้ราคาน้ำมันลดลง ก่อนที่พลเอก เกรียงศักดิ์ จะลาออกจากการเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านได้ขึ้นราคาน้ำมัน พรรคกิจสังคม พรรคชาติไทย พรรคทุกพรรคการเมืองแห่กันตำว่า พลเอก เกรียงศักดิ์ขึ้นราคาน้ำมัน บ้านเมืองเดือดร้อนอยู่ไม่ได้ กระโดดเข้ามาแก้ไขปัญหาของชาติ แล้วก็ขึ้นราคาน้ำมันกันอีก ไม่รู้ใครหลอกหลวงใครกันแน่ มาขึ้นราคาน้ำมันซ้ำซ้อนเข้าไปอีก แถมขึ้นมากกว่า อันนี้ครับปัญหาราคาน้ำมันนี้เกี่ยวเนื่องกับกระทรวงการคลังซึ่งลดค่าเงินบาท

ข้อที่ ๓ ซึ่งญาติฉันได้อ้างว่า ผลจากการลดค่าเงินบาทของรัฐบาลนั้นเป็นเหตุให้การส่งออกผลผลิตต่าง ๆ นั้นจะได้ส่งออกส่งออกมากขึ้น และจะได้รักษาดุลการเงินระหว่างประเทศ ในวันที่พรรคชาติไทยยื่นญัตติเกี่ยวกับเรื่องการลดค่าเงินบาทของรัฐบาลนั้น กระทบใจได้ว่าคุณสอาด ปิยะวรรณท่านดอกเตอร์ เป็นประธานสภาในวันนั้น ท่านอนุญาตเฉพาะบุคคลในพรรคชาติไทย ขึ้นมาชี้แจงมาถามรัฐบาลว่าทำไมได้ลดค่าเงินบาท กระทบได้ยืนอยู่ตรงโน้น พร้อมทั้งชี้แจงว่า กระทบทราบก่อนที่จะลดค่าเงินบาทมาแล้ว ๔ เดือน ก่อนที่รัฐบาลประกาศ แล้วกระทบก็รู้ด้วยว่ารัฐบาลถูกหลอก กระทบส่งสารท่านรัฐมนตรีท่านหนึ่ง รัฐบาลว่ากระทรวงพาณิชย์ขึ้นมาชี้แจงชัดกับรัฐมนตรีกระทรวงเกษตร รัฐมนตรีกระทรวงเกษตรลุกขึ้นมาอ้างว่าเราจะต้องลดค่าเงินบาท เพื่อจะได้ส่งออกได้ดีขึ้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังลุกขึ้นมาพูดเป็นการสอดคล้องว่า ถ้าเราไม่ลดค่าเงินบาท เสถียรภาพทางการเงินเราจะแย่ แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ขึ้นมาพูดเหมือนกันว่า ถึงแม้ว่าจะลดหรือไม่ลดก็ตาม การส่งออกปีนี้ก็ยังสูงกว่าปีที่แล้ว ชัดแจ้ง

กัน ๓ รัฐมนตรี พุดขัดแย้งกันในประเด็นนี้ แต่อย่างไรก็ตามนายกรัฐมนตรีได้ลดค่าเงินบาท ผลเกิดอย่างไรครับท่านประธานที่เคารพ ความเดือดร้อนเกิดขึ้นทุกหย่อมหญ้า ไม่สามารถที่จะแก้ไขได้แล้ว บริษัท ห้างร้านต่าง ๆ โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ได้ปิดตัวเองเป็นจำนวนมาก มีหลายโรงงานมาร้องเรียนกรมท่านประธานจะรับซื้อโรงงานไว้บ้างก็ได้ ค่าก่อสร้างทั้งหมด ๕๐๐ ล้าน ขายครั้งเดียว ขายแค่ ๒๐๐ ล้าน เลิกแล้ว โรงงานต่าง ๆ กำลังจะปิดตัวเองด้วยเหตุผลของการลดค่าเงินบาท แต่มีบุคคลกลุ่มหนึ่งที่ได้ผลประโยชน์โดยหลอกรัฐบาล หลอกรัฐมนตรีที่ไร้ความสามารถ ไร้ความสามารถในการแก้ไขปัญหาด้วยตัวของตัวเอง จึงถูกชักจูงถูกหลอกให้หลงผิดลดค่าเงินบาท จึงเป็นเหตุให้ราษฎรเดือดร้อน เราได้พูดว่าการลดค่าเงินบาทนั้นจะให้ราษฎรยากจนมากขึ้น เนื่องจากบู้จะขึ้นราคารัฐบาลบอกไม่ขึ้นหรือครบบู้ แล้วขึ้นหรือเปล่าครับ บู้ขึ้นราคาหรือเปล่า เดียวนี้บู้ก็ขึ้นราคากระผมขอชี้แจงครับว่า ทำไมกระผมถึงรู้ล่วงหน้าว่าจะต้องลดค่าเงินบาท กระผมได้รับเชิญไปเที่ยวในตลาดร่วมยุโรป ไปเที่ยวนะครับ ไปดูสถานการณ์ว่าประเทศไทยได้ส่งสินค้าออกยุโรปมากที่สุดไปประเทศใดบ้าง มันสำปะหลังนั้นได้ส่งไปตลาดร่วมยุโรปมากเป็นอันดับ ๑ รองลงมาเป็นข้าวโพด รองลงมาสินค้าอย่างอื่น ที่นี้เป็นอะไรครับ เมื่อปีที่แล้วนั้นมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลของสหรัฐอเมริกาประธานาธิบดีเรแกน ขึ้นมาแทนประธานาธิบดีคาร์เตอร์ การปรับปรุงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาหนี้เงินดอลลาร์จึงถีบตัวสูงขึ้น เงินยูโรจึงมีค่าตกต่ำลง ในขณะที่พ่อค้าได้ไปเซ็นสัญญาขายผลผลิตทางการเกษตรล่วงหน้าไว้แล้วกับตลาดร่วมยุโรป ดังนั้นเงินยูโรจึงมีค่าตกต่ำลง การที่จะนำเงินยูโรมาเปลี่ยนเป็นเงินไทย เพราะเงินไทยอาศัยเงินดอลลาร์ที่มันสูงขึ้นจึงไม่สามารถที่จะนำเงินก้อนนั้นมาชดใช้หนี้สิน หรือว่าได้กำไรเท่าที่กำหนดไว้ก่อนที่ค่าของเงินดอลลาร์จะขึ้น จึงหาหนทางในการบีบ บีบรัฐบาล ทำอย่างไรครับ ส่งคนมาเป่ารัฐมนตรีหัวอ่อนที่ขาดความสามารถเหล่านั้นก็หลงเชื่อ เข้าไปหานายกรัฐมนตรีขอลดค่าเงินลงพอลดค่าของเงินบาท ลงหลังจากนั้นพ่อค้าก็ไปเอาเงินมาร์คหรือเงินสกุลยุโรปมาแลกเงินเป็นดอลลาร์แล้วก็มาแลกเป็นเงินไทยชำระหนี้ธนาคารได้ครบถ้วน แล้วก็ได้กำไรมีทั้งพ่อค้าธนาคารสมคบร่วมกันทำมาหากินในประเภทนี้ เหตุเกิดขึ้นรัฐบาล

๕๔๐

นั้นได้อะไรมากขึ้น ขายน้ำมันสำเร็จได้มากขึ้นหรือ ขายข้าวโพดได้มากขึ้นหรือ ขายอะไร
 ได้มากขึ้นบ้าง เปล่า รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ก็พูดขึ้นมาเองวันนั้นว่า การลดค่าเงินบาท
 ไม่กระทบกระเทือนหรือไม่เพิ่มการขายได้มากขึ้นหรอก แต่รัฐมนตรีกระทรวงการคลัง
 อ้างว่าจะขายได้มากขึ้น ราษฎรภายในประเทศจะไม่เดือดร้อนในขณะนี้บู้ขึ้นราคาใครรับ
 ผิดชอบ ไม่ใช่ผู้แทนราษฎรที่ยืนอยู่ตรงนั้นหรอกหรือผู้รับผิดชอบ กระทบไปเยี่ยมประชาชน
 ก็ไม่รู้จะพูดอย่างไร ถ้าจะตำรัฐบาลเราก็กองเกรงใจรัฐบาลซึ่งเป็นเพื่อนฝูงกัน ถ้าไม่
 พูดก็เลยทำอย่างไรครับ มีหลายท่านก่อนที่กระทบจะเข้าประชุมเขาบอกว่า คุณอนันต์ผม
 เห็นคุณยกมือมาตั้งแต่เช้า ผมว่าคุณอย่าพูดดีกว่า สมัยก่อนเราว่าเราพูดกับรถแท็กซี่เตอร์
 สมัยนี้เรายังกว่าพูดกับรถแท็กซี่เตอร์อีก เพราะมีชีวิตด้วยเขาว่าอย่างนั้น อย่าไปพูดเลยมัน
 ไม่ได้เรื่องหรอก แล้วจะให้กระทบทำอย่างไรครับท่านประธานที่เคารพ แต่กระทบต้องรับ
 ผิดชอบเพราะการที่กระทบพูดนั้นกระทบสามารถพิสูจน์ได้ว่ากระทำได้จริง เราไม่ลดก็ได้ที่
 กระทบพูดนี้แหละครับแล้วเราลดค่าของเงินบาทผลเกิดมาเดี๋ยวนี้ข้าวของมันแพง แล้วใครแก้
 ได้ ท่านรัฐมนตรีกระทรวงการคลังเก่งกาจแก้ได้ไหม บริษัทต่าง ๆ พังหลายในตลาดเดี๋ยว
 นี้แก้ได้ไหมดอกเบี้ยในต่างประเทศ ไพรม์ เรท (Prime rate) ลดแล้ว รัฐมนตรีกระทรวง
 การคลังทำอะไรอยู่ครับทำไมไม่รีบออกพระราชกำหนดลดดอกเบี้ยลงมาตามเขา เงินไทย
 นั้นถ้าขึ้นดอกเบี้ยเสร็จแล้วลงไม่ได้อย่างนั้นหรือครับ ดอกเบี้ยเป็นตัวกำหนดให้ราคา
 สินค้าต้องแพงขึ้นราษฎรชงักในการดำเนินธุรกิจ เพราะไม่สามารถที่จะกู้เงินไปลงทุนได้
 เพราะการลงทุนนั้นไม่คุ้มกับดอกเบี้ยเงินกู้ แต่รัฐมนตรีกระทรวงการคลังนั่งทำทะเล่อยู่
 อย่างนี้ก็แก้ไขครับ กระทบพูดนี้ทำไม่ได้หรือพระราชกำหนดลดอัตราดอกเบี้ยให้เท่ากับ
 ต่างประเทศเขาเสีย แก้ไขปัญหาครับ พลเอก เกียติศักดิ์ ก่อนจะลาออกจากเป็นนายก
 รัฐมนตรี กระทบจำได้เพราะกระทบเคยตำหนิต่านในสภาผู้แทนราษฎร ท่านบอกว่าดอก
 เบี้ยเกษตรกรอย่างขึ้นเลย ให้อยู่ ๑๒ เปอร์เซ็นต์เถอะ แต่รัฐบาลนี้เข้ามาแก้ไขปัญหาก็
 กับเกษตรกรขึ้นดอกเบี้ยจาก ๑๒ เป็น ๑๓ แล้วก็ ๑๔, ๑๕ ราษฎรที่เดือดร้อนอยู่แล้ว
 ท่านขึ้นดอกเบี้ยขูดรีดเขาต่อไปอีกมันจะไหวหรือ ประเทศอื่นเขาก็เงินดอกเบี้ยของเกษตร
 กรไม่ถึง ๑๓ เปอร์เซ็นต์ ๑๔, ๑๕ อย่างของเราละครับ เขาก็ดูดีกว่า ถ้าทำไม่ได้ละครับ

ปรึกษากันเป็นการภายในว่ากระผมจะทำได้ คือกระผมไม่อยากจะพูดต่อหน้าเพื่อนผู้มีเกียรติ เพราะว่าจะเสียเวลาของสภา ทำได้เด็ดขาดเลยครบธนาคารเพื่อการเกษตร มีเงินกู้ ๕๒ จังหวัดให้ราษฎรกู้เป็นแสน ๆ ครอบครัวยุ แต่ขาดการเอาใจใส่จากกระทรวงการคลังมองไม่เห็นปัญหาที่แท้จริงของราษฎร ราษฎรทุกปีนั้นไม่มีเงินคืนธนาคารปีที่แล้วนำท่วมปีนี้ฝนแล้ง ปรากฏว่าบัญชีดีครับ มีการชำระหนี้ดีเพราะปีนี้ฝนแล้ง ปีหน้าจะชำระคืนก็ไปกู้เงินในตลาดมาคืน พอได้จากธนาคารก็ไปคืนเงิน สลับกันไปสลับกันมาอย่างนี้ทุกปี โดยเพิ่มวงเงินขึ้นไปเรื่อย ๆ ในที่สุดราษฎรก็หมดความหวังในขณะนี้พี่น้องราษฎรได้บอกกระผมครับ บอกว่าท่านผู้แทนสละบุรีศรีครับ ไปขับรัฐบาลนี้ออกเสียทีเถอะ ผมแข็งเต็มทีแล้ว นี่เป็นคำพูดของราษฎรจังหวัดสละบุรีศรีด้วย ท่านรองนายก ก็นั่งอยู่ที่นี้ก็ไปด้วยกันได้วันหลังไปถามราษฎรว่าจริงหรือเปล่าอย่างทีกระผมพูดนี้หรือว่ากระผมโกหกต่อสภาผู้ทรงเกียรติ

ข้อที่ ๔ ครับ ข้อที่ ๔ ญัตติของพลเอกเกรียงศักดิ์ เรื่องความปลอดภัยของประชาชน ความปลอดภัยของประชาชนทั้งประเทศนั้นขาดความเชื่อมั่นต่อรัฐในขณะนี้ก็มีผู้แทนราษฎรถูกยิงจนปากแห้ง ถูกฆ่าตายไปอีก ๒ คนแล้วยังไม่เห็นมีอะไร คดี ๗ ศพที่จังหวัดลพบุรีที่กระผมเสนอญัตติไปตั้งปีที่แล้ว ปรากฏว่าในขณะนี้ยังสอบสวนไม่ถึง ๒ ปาก พุทโธ จะไปทำอะไรกันครับท่านประธาน ยิ่งคนไม่ผิดตายก็ให้อัยคนนั้นเป็นสารวัตรอยู่ที่จังหวัดลพบุรียังอยู่ ช่มชู้พยานตลอดช่มชู้นายอนันต์ด้วย แต่เพิกเฉยว่าคนอย่างกระผมไม่กลัวท่านเอง กระผมเคยขอให้ตำรวจคุ้มครองกระผม ตำรวจเขาตอบกระผมว่าอย่างไร ตำรวจไม่มีหน้าที่คุ้มครองผู้แทนราษฎร มีหน้าที่คุ้มครองประชาชน แล้วคุ้มครองประชาชนได้หรือเปล่า ราษฎรตายที่ ๗ คนเถียงกันอยู่ในศาลตำรวจช่มชู้พยานตลอด ตำรวจเป็นโจรก็แยะคุมบ่อนก็เยอะ แก้มไม่ได้ทรอกครับเพราะอะไร เพราะรัฐบาลนี้ได้คนที่ขาดความสามารถในการนำความทุกข์ยากของราษฎรเข้าไปแก้ปัญหามาได้บุคคลที่เข้าไปเป็นรัฐมนตรีก็ขาดความสามารถอย่างทีกระผมได้กราบเรียนท่านประธานมา กระผมกลัวพูดและยืนยันอย่างนี้และจะพูดต่อไป เพราะว่ามันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ถ้าพิสูจน์ให้กระผมเห็นว่าแก้ไขปัญหาราษฎรได้กระผมก็จะหยุดพูด กระผมรักความเป็นธรรม รักสันติ อยากแก้ไขปัญหาคด้วยความจริงจังและจริงใจครับท่านประธาน

๕๔๒

ข้อที่ ๕ ความเดือดร้อนของชาวประมงที่มีอยู่ในขณะนี้ต้องประสบความเดือดร้อนในด้านธุรกิจ ดูสถิตินี้พรรคกิจสังคมครั้งก่อนขับพลเอก เกอริงส์ก็ได้ออกจากการเป็นรัฐบาล เพื่อจะแก้ไขปัญหาก็กับชาวประมง จนนายกสมาคมชาวประมงไทยได้เป็นรัฐมนตรีมาท่านหนึ่งแล้ว สถิตินี้ยังมีอยู่อีกหรือ ซึ่งในขณะนี้พรรคกิจสังคมก็ได้เข้ามาอีก สถิตินี้ยังมีอีกหรือ ยังมีต่อไปอีกแสดงว่ารัฐบาลนี้ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ มันพิสูจน์ได้ครับที่กระทบพุด เพราะว่าปีที่แล้วเราก็พุดอย่างนี้ ปีนี้เราก็พุดอย่างนี้ ดังนั้นวิธีแก้ปัญหา กระทบจะกราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธาน กระทบไม่ใช่สอนรัฐบาล แต่ว่าเราจะแนะนำกันอย่างฉันมิตร ในขณะนี้ประเทศไทยนี้เป็นที่นับถือยกย่องว่าเป็นชาวประมงที่มีฝีมือ ชั้นยอดอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับ ๑๐ ของโลก กระทบจำอันดับไม่ได้อยู่อันดับ ๔ เสียด้วยซ้ำไปครับท่านประธาน ยังมีท้องทะเลหลวงของประเทศอื่น ๆ เป็นจำนวนมากที่ขาดบุคคลที่สามารถจับปลาได้เขาต้องการให้คนไทยไปลงทุนในการจับปลาในน่านน้ำของอินโดนีเซีย กัดี ของปาปัวนิวกินี กัดี ของออสเตรเลีย กัดี โกลีร์มฝั่งแมกกระทั่งเวียดนาม แต่รัฐบาลไม่เคยยื่นมือเข้าสนับสนุนในการดำเนินธุรกิจอันนี้ แม้กระทั่งรัฐมนตรีกระทรวงเกษตร ป่าไม้ในประเทศไทยนี้หมดแล้วยังมีป่าอีกหลายแห่งในภูมิภาคเอเชียนี้ ป่าอินโดนีเซีย กัดี ป่านิวินี กัดี บอกว่าเมื่อไรคุณจะไปตัดให้ผมนะ และ ออป. เราทำอะไรกัน มาข่มขู่กันกันอยู่แต่ไม้พม่า ไม้ลาวอยู่แถวนี้หรือ ลองไปหากินต่างประเทศเหมือนกับประเทศอื่นเขาซิ ลองไปดูซิไปเอาสัมปทานจับปลาจากประเทศ เกาะกาลิมันตัน แถวนั้นดูซิว่ามันจะมีปลาไหม ซ้อมอเตอร์โบทเข้า เอาราชฎารไปหากินได้ไหม หรือว่าปลาในน่านน้ำไทยมันหมดแล้วก็นั่งกันอยู่เฉย ๆ ต่าพ่อล่อแม่งันไปวัน ๆ หนึ่ง ให้ธนาคารไปยึดเรือ ไปยึดบ้านเจ้าของเรือและก็คนตกงานกันอย่างนี้ตลอดไปอย่างนั้นหรือ ท่านประธานครับ ลองใช้ความคิดริเริ่มในการแก้ไขปัญหาคูบังซี ถ้าขาดแคลนกันจริง ๆ นะไม่น่าจะอายนะครับ ผู้แทนราชฎารเหล่านี้เราเป็นเพื่อนฝูงกันเรากุยกักันได้ แล้วเรายอมรับกันซิว่าเราทำอะไรได้บ้าง ลองซิครับกระทบจะหาสัมปทานให้ก็ได้ แต่รัฐบาลจะต้องรับโครงการช่วยกันแก้ปัญหาเหล่านี้ แล้วเกษตรกรจะได้ไม่ต้องเดือดร้อน ชาวประมงจะได้ไม่ต้องเดือดร้อนเดี๋ยวนี้มันตายกันจริง ๆ คำพูดว่าราชฎารเดือดร้อนนั้นเป็นเหมือนคำพูดของคนเหมือนกับตด ตดออก

ไป همینประเดี๋ยวเดียวแล้วก็หายไป อย่างนั้นไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ปัญหาในเรื่องต่าง ๆ นั้นจะแก้ไขได้ ถ้าหากว่าแก้ปัญหาคำที่ ๔ ได้แล้ว คำที่ ๖ ของพลเอก เกรียงศักดิ์เกี่ยวกับเรื่องคนว่างงานนั้นก็แก้ได้ เดียวนี้มีชาวไร่ ชาวนาได้ขายไร่ขายนาไปทำงานที่ซาอุดีอาระเบียปรากฏว่าได้รับความเดือดร้อนต่าง ๆ นานา ตั้งแต่เริ่มทำพาสปอร์ตเสียคนละ ๓,๐๐๐ บาทก่อนที่จะได้พาสปอร์ต เสียค่านายหน้าคน ๒๐,๐๐๐ ไปเสร็จแล้วต้องรีบกลับบางคนไม่ได้ไป รัฐบาลได้หามาตรการอะไรที่จะแก้ไข ปัญหาให้เขาเหล่านี้ มีอะไรบ้างไหมครับ คนไปเอาเงินเข้ามาในประเทศไทยจากซาอุดีอาระเบียจากประเทศลิเบียเป็นพัน ๆ ล้านแล้วรัฐบาลได้ทำอะไรให้กับเขาเหล่านี้บ้าง ในประเทศเกาหลีนั้นเขาได้จัดสรรอย่างดีที่สุด ลองไปศึกษาเขาดูเถอะครับ รัฐบาลจะบินไปเมื่อไร ก็ได้ว่าเขาไปทำงานแล้ว แล้วเขาเอาเงินเข้าประเทศอย่างไร เขาลดค่าพาสปอร์ต (Passport) ด้วยซ้ำไป แต่บ้านเรากลับขึ้นราคาพาสปอร์ตของคนไปทำงาน ลองลดดูซิครับ ช่วยเหลือ คนจนให้มีงานทำ ไปทำงานในต่างประเทศ ลองหาทางดูซิครับ เอาละ คนที่ไปหาเงิน เข้าประเทศได้คุณจะให้อะไรเขา ค่าพริเมียมการเสียพาสปอร์ต แทนที่จะเอา ๑,๐๐๐ เหลือ ๕๐๐ ได้ไหม เอาเงินเข้าประเทศได้ไหม ประกันเขาได้ไหม ไม่ให้เขาถูกนายหน้าไปโกง ได้ไหม ลองหาทางดูเถอะครับว่า รัฐบาลเราไร้ความสามารถที่จะหางานให้ราษฎรทำ แต่ประเทศอื่นเขามิงานให้ราษฎรไทยทำ แต่รัฐบาลไทยกลับไม่อำนวยความสะดวก เขาเรียกว่า อำนวยความสะดวกให้กับราษฎรของตนเองได้มีรายได้พอจุนเจือกับครอบครัวจะให้อยู่ได้ ถ้าไม่มีแขกซาอูมาช่วยเราแล้วราษฎรอีกหลายพันครัวเรือนจะต้องเดือดร้อนเนื่องจากไม่มีเงิน ข้าราชการเพื่อการเกษตรต้องเป็นบุญเป็นคุณเขาเหมือนกันครับท่านประธาน

ข้อที่ ๖ ปัญหาการลงทุนอุตสาหกรรมชงกั๊งัน ปัญหาการลงทุนชงกั๊งันเพราะอะไรเพราะกระผมได้กราบเรียนท่านประธานว่า กระทรวงการคลังนั้นจะไม่มีโอกาสลดดอกเบี้ยลงมา ซึ่งต่างประเทศเขาลดดอกเบี้ยแล้ว กระผมขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กระผมเองขณะนี้เป็นตัวแทนของอเมริกัน เอ็กซ์เพรส เอาเงินมาจ่ายให้กับอุตสาหกรรมพันกว่าล้านบาทแล้วในขณะนี้เขาก็เงินของกระผม เพราะอะไร เพราะว่าดอกเบี้ยของธนาคารในประเทศไทยมันแพง ๑๙, ๑๗ ของกระผมก็ ๑๒ เท่านั้น ท่านประธาน ในขณะที่

๕๔๔

เดียวกันกระผมก็ไม่ได้สนใจที่จะเป็นตัวแทนเอาเงินต่างประเทศมาปล่อยหรือครับ แต่
 อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังริบหาทางลดได้แล้ว
 คนที่จะมาลงทุนอุตสาหกรรมนั้นต้องคำนึงถึงค่าของการลงทุน ค่าของการลงทุนก็ต้อง
 คำนึงถึงว่า ถ้ากู้ธนาคารมาแล้วจะได้อะไรบ้าง กู้ธนาคารดอกเบี้ยร้อยละ ๑๗ เงิน ๑๐๐ บาท
 จะทำอะไรใน ๑ ปีจะคุ้ม ๑๗ บาท มันไม่คุ้มหรือครับ และทำให้ข้าวของมันแพง ถ้าหา
 ทางแก้ไขไม่ได้ นะครับ อย่าแปลกกระผมไปเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเมื่อไร
 ลดทันที นะครับ แก้มันที นะครับ ท่านประธาน แล้วจะอายุเด็ก ๆ อย่างกระผม นะครับ
 กระผมพูดกันจริงๆ แล้วมันทำได้เสียด้วยซี อันนี้ที่กระผมกล้าพูด เพราะกระผมกล้ายืนยัน
 ที่ไหนก็ได้ครับ เมื่อไรก็ได้ ว่าเราทำได้จริงๆ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ สิ่ง
 ที่กระผมได้กราบเรียนต่อสภาอันทรงเกียรตินี้ต้องขอประทานโทษว่า อาจกระทบถึงใคร
 ถึงเพื่อนบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือถึงคณะรัฐบาลก็ตาม แต่นั้นกระผมพูดจากความจริงใจ
 และจริงจังและด้วยเลือดและวิญญาณของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ปกป้องผล
 ประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริงครับท่านประธาน ขอขอบพระคุณครับ

นายประทีป กิริทาเวช (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 ประทีป กิริทาเวช ส.ส. นครราชสีมา ท่านประธานครับ หลายท่านได้พูดถึงความ
 เดือดร้อนของประชาชน กระผมเองจะพูดชี้จุดให้เห็นว่าความเดือดร้อนอยู่ตรงไหนบ้าง
 เรื่องการแก้ไขพีชไวนั้นท่านประธานก็คงจะทราบแล้ว กระผมจะไม่ซ้ำ กระผมจะพูดว่า
 จังหวัดนครราชสีมาขณะนี้เดือดร้อนที่สุด คือการอดน้ำ และยังได้ทราบอีกว่าหลาย
 กระทรวงจะทำการช่วยเหลืออย่างไม่ถูกต้อง บางกระทรวงส่งรถไปแต่ไม่มีน้ำมัน ทำอะไร
 ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อวานนี้เองครับ กระผมได้พบกับผู้ว่าราชการจังหวัดเขาบอกว่า คุณ
 ประทีปได้ช่วยเหลือเรื่องนี้ด้วย ไม่อย่างนั้นราษฎรอำเภอคง อำเภอขามสะแกแสงอดน้ำ
 ตายแน่ นี่คือปัญหาแรก เพราะฉะนั้นขอให้ท่านประธานได้กระชับกระชับให้รัฐบาล
 ทราบด้วยว่าโปรดกรุณาแก้ไขให้ถูกต้องแล้วประชาชนถึงจะพออยู่ได้

ปัญหาที่ ๒ ความเดือดร้อนของประชาชนในเรื่องความปลอดภัยนั้น กระผม
 เองอยากจะมองลึกไปถึงว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคนปัจจุบันนี้ได้มองหรือ

เปล่านั้นจะแก้ไขอย่างไร ทุกคนคิดอยากจะแก้ไขกันทั้งนั้น ปัญหาอยู่ที่ว่าผู้พิทักษ์สันติ-
 ราษฎร์หรือตำรวจนั้นได้ให้ความคุ้มครองประชาชนจริงหรือไม่ ตำรวจทุกสถานีไม่หมด
 ระบบการย้ายประเภทเล่นพวกเล่นพ้อง เล่นเงินกันเสียที ในเมื่อบ้านเมืองยังเป็นอย่างนี้
 แล้วตำรวจก็จำเป็นจะต้องเลี้ยงโจร กระผมกล้ารับรองว่าถ้าตำรวจไม่เลี้ยงโจรแล้ว โจรอยู่
 ไม่ได้ ทินี้ในเมื่อตำรวจเลี้ยงโจรแล้วจะปราบได้อย่างไรครับ เพราะฉะนั้นขอฝากให้ท่าน
 รัฐมนตรีมหาดไทยได้เอาไปคิด แม้แต่ผู้ใหญ่บ้าน กำนันก็เช่นเดียวกันเป็นปัญหาสำคัญที่
 รัฐมนตรีมหาดไทยจะต้องพิจารณาด้วย เขาไม่อยากจะให้ความร่วมมือกับตำรวจครับ ทั้งๆ
 ที่เขาไปจับผู้ร้ายด้วย เคยมีชื่อผู้ใหญ่บ้านคนไหนไหมครับ เคยมีชื่อกำนันคนไหนไหมที่
 ว่าได้ร่วมมือกับตำรวจจับผู้ร้าย พอจับได้แล้วมีแต่ตำรวจเสนอความดีกันเท่านั้น ผู้ใหญ่บ้าน
 กำนันไม่เคยมีความดีเลย แล้วเขาจะไปร่วมมือกับตำรวจได้อย่างไรครับ แก้ให้ถูกจุดด้วย
 ครับ ความเดือดร้อนของประชาชนจังหวัดนครราชสีมามีมากกว่านี้อีก เมื่อ ๔-๕ วันนี้
 กระผมไปที่อำเภอครบุรี ชาวบ้านยากจน ๒ ครอบครัว ครอบครัวหนึ่งมีลูก ๒ คน ปลูก
 กระต้อมเล็ก ๆ ครับ เอาไม้ยางมาตีฝ่า กำลังตีฝ่าตำรวจไปจับ แล้วเขตนี้อยู่ในเขตที่เรา
 น่าจะห่วงใยเสียด้วย แต่ตำรวจของรัฐมนตรีมหาดไทยไม่ห่วงใยประชาชนครับ จับเอามา
 กระผมไม่กล้าจะพูดลึกไปว่า ตำรวจจะต้องการเงินเท่าไรนั้น กระผมไม่พูดเพียงแต่บอกให้
 รู้ว่ามันน่าจะเห็นใจชาวบ้านที่เขาอยากอยู่บ้านบ้างไหม หรือต้องการจะให้คนไทยอยู่
 กระต้อมอยู่กระต้อมเรื่อย ๆ ไป และอีกครอบครัวหนึ่งกล้ายินยันได้ แต่งงานกัน ๓ ปีครับ
 ยังไม่มีลูก ๓ ปีนี้หาเสาได้ ๙ ต้น เอามากองไว้ที่บ้านจะปลูกบ้าน เสา ๙ ต้น ๓ ต้นข้าง
 ล่างนั้นเริ่มผุแล้วว่าจะปลูกบ้านปีนี้ พืชไร่ก็ขายไม่ได้เลยยังไม่ปลูก ตำรวจไปจับเอาเสา
 มาเสียอีกแล้วครับ นี่ครับกระผมว่า ปัญหาความเดือดร้อนมันน่าจะยืดหยุ่นบ้าง เพื่อให้คน
 ไทยเราได้อยู่บ้านหรือจะให้อยู่กระต้อมเสมอไปอย่างนั้นหรือ เพราะฉะนั้นกระผมขอฝาก
 ไว้เพียงสั้น ๆ แล้วเรื่องการพืชไร่ นั้น กระผมอยากจะฝากไปถึงรัฐมนตรีพาณิชย์ ฝากไปถึง
 รัฐมนตรีเกษตรว่าให้ปรึกษาปรองดองกันครับ ว่าสมควรจะให้ชาวไร่ไหนทำอะไร เมื่อปี
 ปลายนี้ ท่านบอกว่าหยุดทำมันเสียบ้างไปทำข้าวโพด เขาหยุดกันเยอะครับ มาทำข้าวโพด
 ทำแล้วขายไม่ได้ก็เอาไปทำปอ ทำแล้วขายไม่ได้ก็ มันต้องปรึกษากันครับ รัฐมนตรี

๕๔๖

ต้องปรึกษากันว่าให้ทำอะไร ให้เขาทำอะไร เขาพร้อมที่จะฟังรัฐบาล กระทบเป็นผู้แทนราษฎรนี้กระทบเห็นว่ากระทบเองยังไม่ได้ทำประโยชน์อะไรให้แก่ประชาชนเลย กระทบก็ไปยื่นให้เขาต่ำ กระทบก็บอกว่าท่านมาต่ำกระทบเสียในเมื่อท่านต่ำกระทบแล้วกระทบจะไปต่ำรัฐบาล เพราะฉะนั้นวันนี้กระทบจึงขออนุญาตีรัฐบาลนิดหน่อย ขอขอบคุณมากครับ

นายพลศักดิ์ สุตสนธิ์ (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ ผม พลศักดิ์ สุตสนธิ์ ส.ส. จังหวัดหนองคาย ก่อนอื่นผมขอขอบคุณท่านประธานสภา ผมยกมือตั้งแต่เข้าจนกระทั่งบัดนี้จึงได้พูด ผมจึงขอขอบคุณท่านไว้ ณ โอกาสนี้ แต่ถึงอย่างไรก็ดี ผมขอขอบคุณฯพลฯ รัฐมนตรีทุกกระทรวงทบวงกรมที่โชติช่วงชัชวาล. ท่านประธานที่เคารพญาติของพรรคชาติประชาธิปไตยได้เสนอต่อประธานสภาเกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชน

ข้อที่ ๑ เกี่ยวกับเกษตรกรขายผลผลิตของเกษตรกรไม่ได้ รัฐบาลก็ประกาศปาว ๆ ว่ารัฐบาลหาวิธีแก้แล้ว รัฐบาลกำลังหาตลาดให้อยู่ในขณะนี้ จนกระทั่งบัดนี้ตลาดที่จะขายผลผลิตของเกษตรกรนั้นยังไม่มี ถึงมีเป็นตลาดที่ซอมซ่อ โดยที่เกษตรกรขายผลผลิตของตนไม่ได้ตั้งราคาที่ทางรัฐบาลประกาศไว้ ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการนโยบายข้าวได้กำหนดไว้ว่า ข้าวขายเกวียนละ ๓,๗๕๐ บาท ที่ไหนครบขายกันได้ ผมออกไปเยี่ยมเยียนถามข่าวสารทุกข์ของประชาชนในท้องถิ่นของผม ในเขตอำเภอที่ผมได้รับการเลือกตั้ง ๓ อำเภอ กับ ๑ กิ่ง เขาร้องกันไว้วายว่าท่านผู้แทนข้าวผมขายไม่ได้ มันผมขายไม่ได้ ปอขายไม่ได้ ผู้แทนไม่ได้ร้องเรียนต่อรัฐบาลหรือ รัฐบาลนั้นว่าจะประกันราคาข้าวให้พวกผมได้ขายเกวียนละ ๓,๐๐๐ กว่าๆ นั้น พวกผมไม่ได้ขาย ท่านผู้แทนกรุณาไปต่อรองให้ผมด้วย ฉะนั้นวันนี้ โอกาสดีที่ญาติของพรรคชาติประชาธิปไตยได้เข้าสู่สภาในวันนี้ ท่านกำหนดให้ ออก. ไปซื้อข้าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองคายทั้งจังหวัด กำหนดให้ขายข้าวได้ ๑๐,๐๐๐ เกวียน ทั้งจังหวัด และให้เฉพาะกลุ่มสหกรณ์และเกษตรกรเท่านั้นได้ขาย ส่วนเกษตรกรอื่นนั้น รัฐบาลก็ไม่ได้สนใจแต่อย่างใด มึงจะตายหรือไม่ตายก็เรื่องของมึง นี่หรือครั้นนโยบายของรัฐบาลที่จะแก้ไขความเดือดร้อนของประชาชนให้หมดไป ท่านคิดหรือไม่ว่า ขณะนี้สินค้าอื่น ๆ ขึ้นราคาไปท่วมหัวแล้ว แต่ผลผลิตของเกษตรกรนั้นขายไม่ได้ ตั้งราคาที่รัฐบาลนั้นได้ประกัน

ไว้หรือกำหนดไว้ แต่นโยบายของรัฐบาลนั้นว่า จะพยายามทุกวิถีทางที่จะให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น และจะให้จำหน่ายผลผลิตของเกษตรกรให้ได้ ดังที่รัฐบาลได้ประกาศไว้ เดียวนี้เขาขายกันได้เท่าไร ข้าว เฉพาะอำเภอบึงกาฬ อำเภอไชยพิสัย อำเภอพรเจริญ อำเภอเซกา ขายได้เกวียนละ ๒,๔๐๐ บาท ถูกกิโลกรัมละ ๒ บาทเท่านั้นเอง ที่นี้เมื่อทางจังหวัดได้ประกาศให้เกษตรกรได้ทราบว่า รัฐบาลได้ส่งเงินมาซื้อข้าวแล้ว ในจังหวัดหนองคายนี้ ๑๐,๐๐๐ เกวียน เกษตรกรของผมนั้นชอบเขาอยากจะไปผูกคอตายประชดรัฐบาล เพราะขายผลผลิตไม่ได้ ราคาสินค้าอย่างอื่นถีบตัวขึ้น แต่รัฐบาลก็ได้ประกาศแล้วว่าปีนี้ได้ขายผลผลิตของเกษตรกรออกไปสู่ท้องตลาดได้มากกว่าปีที่แล้วๆ มาเป็นจำนวนเท่านั้นๆ ขายได้จริงครับ แต่การขายได้นั้นไม่คุ้มทุนของเกษตรกรที่ลงทุนไป เพราะได้ต่ำกว่าปีที่แล้วๆ มา ข้าวสมัยรัฐบาลก่อนๆ ได้ผยุราคาข้าว ได้ประกันราคาข้าว แล้วเอาค่าพรีเมียมไปซื้อถึงสถานที่ เกษตรกรก็ได้ข้าวมาขายอย่างภาคภูมิใจ พอรัฐบาลเปรม ๒ ขอประทานโทษ นโยบายข้าวกำหนดราคาข้าว วิธีการกำหนดราคาข้าวนี้ กระทรวงพาณิชย์ได้ไปประมูลซื้อข้าวจากพ่อค้า แล้วก็เรียกพ่อค้าโรงสีต่างๆ มาขอความร่วมมือจากรัฐบาล แล้วก็เชิญผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้กำกับการทุกจังหวัด ให้สอดส่องดูแลการซื้อข้าว แล้วก็ได้สอดส่องดูแลการขายข้าวของเกษตรกร เขาว่าอย่างไรครับ ท่านผู้ว่าฯ และท่านผู้กำกับการจะให้ผมทำอย่างไร ท่านผู้แทน มาตรการไม่มี จะให้พวกผมไปคุมได้อย่างไร นี่ก็ส่อให้เห็นแล้วว่าที่เชิญผู้ว่าราชการจังหวัดมาก็ดี ผู้กำกับการมาดีที่รัฐบาลไม่มีมาตรการที่จะให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้กำกับการนั้นมีมาตรการควบคุมพ่อค้าหน้าเลือดที่ซูดริตประชาชนเกษตรกรทั้งชาติ ให้ขายได้ดังราคากำหนดของรัฐบาล เพราะรัฐบาลไม่มีมาตรการเด็ดขาด

ประเด็นที่ ๒ รัฐบาลไปประมูลซื้อข้าวสารจากโรงสีไปประมูล รัฐบาลนี้เอาราคาต่ำที่สุด ไม่ใช่เอาราคาสูงที่สุด รู้ไหมว่าเล่ห์เหลี่ยมของพ่อค้าหน้าครีบเขาฮักกัน ๔-๕ โรงสีหน้าครีบ เขาเอาคนเดียวเท่านั้นครับ แล้วรัฐบาลจะง่เง่าเต่าตุ่นอยู่อย่างนี้หรือที่จะให้พ่อค้ามาก้มหัวให้กับรัฐบาลไม่มีทางหรือครับ สันดานของพ่อค้า ๑. เก็งกำไร ๒. หลีกภาษี ๓. โกงตาชั่ง นี่สันดานของพ่อค้าแล้วจะให้เขามาก้มหัวกับรัฐบาล ไม่มีทางหรือครับ นอกจากรัฐบาลจะมีมาตรการว่าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐบาล ถ้าเป็น

๕๔๘

พ่อค้าขายทุนต่างประเทศเนรเทศ ถ้าเป็นพ่อค้าคนไทยจำคุกตลอดชีวิต หรือโทษประหารชีวิตนั้นแหละครับจึงจะได้ผล เด็ดเดี่ยวและเด็ดขาดลงไปเถอะครับรัฐบาล จะโชติช่วงชัชวาลน้ำมันเผาหัว ท่านประธานที่เคารพ นอกจากข้าวแล้ว มันสำปะหลัง มันสำปะหลังเดี่ยวนั้นครับเกษตรกรไม่ได้ซุดกันแล้ว แต่ไม่ได้ซุดกันก็เพราะอะไร เพราะพ่อค้านั้นไม่ซือกัน ถึงซือกี้ในราคาถูก ผู้ซุดจะซุดมาขายก็ไม่วุ่นที่ลงทุนไปเพราะค่าไถมันแพง ค่าปุ๋ยมันแพง ค่าแรงมันแพง ที่นี้เกษตรกรเดือดร้อนเรื่องอะไรครับ ถ้าขายผลผลิตของตนไม่ได้ ปัญหาหนี้สิน ธกส. ก็เร่งรัดเอาหนี้สิน สหกรณ์ก็เร่งรัดเอาหนี้สิน ปู่เขาก็เร่งรัดเอา แล้วจะให้เกษตรกรอยู่กันได้อย่างไรครับท่าน กระผมว่าถ้าหากว่าไม่รีบแก้ไขเสียแต่บัดนี้หรือเดี่ยวนั้นขณะนี้ มัวแต่ไปเอาแต่นักวิชาการมาพิจารณากันว่าเราจะทำอย่างไรเอาอย่างไรกันอยู่นี้อีก เดือนเมษายนก็ยังขายอะไรไม่ได้ รีบแก้เถอะครับ รีบตัดสินใจเถอะครับ ปัญหาเรื่องนี้ เอาละครับ

ประเด็นที่ ๓ เรื่องปอ ๆ ก็เหมือนกัน ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกร เลิกสั่งปอจากต่างประเทศเข้ามาได้ไหมเลิกได้ไหม ส่งเสริมอาชีพเกษตรกรโดยตรง เพราะว่าเรามันพอลแล้วครับ ส่งเสริมให้เขาปลูกปอเขาก็ขายไม่ได้ เดี่ยวนั้นขายเท่าไร เกรด เอ. เกรด บี. เกรด ซี. ขายเท่าไร ถั่วเฉลี่ยแล้วกิโลละ ๔ บาท พืชเศรษฐกิจอย่างอื่นก็เหมือนกัน นี่แหละครับท่านประธานสภา ปัญหาเรื่องนี้ขอให้ท่านประธานสภานั้นได้นำไปเรียนรัฐบาลผู้บริหารราชการแผ่นดินชุดนี้ให้ได้หาวิธีแก้ไขโดยด่วน

ประเด็นที่ ๔ ผมจะเพิ่มข้อที่ ๔ เลย เพราะว่าปัญหาเรื่องความเดือดร้อนของประชาชนเกี่ยวกับโจรผู้ร้าย โจรผู้ร้ายปัจจุบันนี้ชุกชุมเหมือนกับยุง ไม่ว่าจะกรุงเทพฯ ไม่ว่าจะชนบทเหมือนกับยุง ชุกชุม เพราะอะไร เพราะเศรษฐกิจเผาหัว โบราณท่านจึงว่าเรื่องกินมันเรื่องใหญ่ เรื่องตายมันเรื่องกลาง เรื่องตะวางเรื่องเล็กนิดเดียว ถ้าปากท้องมันไม่อิ่มมันกล้าทำครับ ๆ ผนฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านแก้ไขไม่ถูกจุดว่าทำอย่างไร ประชาชนจึงจะมีการอยู่ดีกินดี ทำอย่างไรประชาชนจึงจะมีที่อยู่อาศัย ทำอย่างไรประชาชนจึงจะมีรายได้เพิ่มขึ้น ไม่ได้คำนึงถึงจุดนี้ ฉะนั้นโจรผู้ร้ายมันจึงชุกชุมท่านจะแก้เฉพาะสนามม้านางเลิ้งไม่ได้ผลหรอกครับ ๆ ผนฯ ครับ เชื่อเสียงนกเสียงกาเถอะครับ

อย่าไปเชื่อนักวิชาการมากนัก เชื่อนักวิชาการอย่างผมนี้จะดี ที่นี้ปัญหาเรื่องโจรผู้ร้ายจะไป
 ทิ้งให้กับพวกตำรวจอย่างเดียวก็ไม่ได้ นายอำเภอสิครับ นายอำเภอนี้แหละเป็นกลไก
 ของรัฐอันสำคัญที่สุด นายอำเภอเคยจับมือกันกับसारวัตรใหญ่หรือไม่ว่า ขณะนี้ราษฎร
 เตือร้อนอย่างนี้ ผมประชุมประจำเดือนผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านร้องเรียนอย่างนี้ เคย
 ปรึกษาหารือกันหรือไม่ ไม่เคย เหตุที่ไม่เคยเพราะอะไร เพราะนายอำเภอคนนั้นไม่ได้
 เข้าใจว่าภูมิประเทศนั้นเป็นอย่างไร คนในท้องถิ่นมีขนบธรรมเนียมเป็นอย่างไร แล้ว
 นายอำเภอนั้นก็ไม่เคยสนใจความเป็นอยู่ของประชาชน ด่าผู้ใหญ่บ้านลูกเดียว มีหน้าซ้ำ
 ถ้าหากผู้ใหญ่บ้านผู้ใดไม่ประสพอารมณ์กับนายอำเภอไล่ออก แต่งตั้งใหม่ อ.ส. ผู้ใดไม่
 ประสพอารมณ์นายอำเภอไล่ออก แต่งตั้งใหม่ขอใหม่ เอาเงินเขยรายละ ๒,๐๐๐ นี้
 คือกลไกของรัฐ ถึงขนาดนี้นะครับไม่ใช่ว่าจะไประยำ ที่นี้การจะประชาสัมพันธ์หรือ
 มนุษยสัมพันธ์กับประชาชนนั้น นายอำเภอที่ดี ปลัดอำเภอที่ดี ไม่มีมนุษยสัมพันธ์กับ
 ประชาชนแต่อย่างใด พอออกไปบ้านนอกไม่เคยถามตาสีตาสา พอขึ้นไปผู้ใหญ่บ้าน
 กำนันก็จัด โต๊ะ เก้าอี้ ให้นั่ง ก็ว่าเรื่อยเฉื่อยกันไป ส่วนจะถามว่าเป็นอย่างไร เรา
 จำหน่ายผลผลิตกันได้อย่างไรปีนี้ การประกอบอาชีพอย่างอื่นมีรายได้เพิ่มขึ้นหรือไม่ เรา
 จะให้นายอำเภอนี้หาวิธีแก้ไขทางตลาดอย่างไร เคยถามไหม ไม่เคยถามเลย มีแต่ด่าลูกเดียว
 แต่จะเป็นนายอำเภอไหนก็แล้วแต่ผมไม่เอ่ยชื่อ พอหันมาตำรวจครับ ถ้าเขาไปแจ้งความ
 บอกว่า ไปแก้คำสั่งของกระทรวงมหาดไทยซิผมจะไปตามจับให้ ที่สุดคือเรื่องรถไปชนกัน
 ตาย แยกกันเลยครับนายเวรนั้น ร้อยเวรแย่งกันเลยครับ เวรผมๆ ทำไมครับถึงแย่งกัน
 เพราะคดีนี้รวมชอมกันได้ แล้วก็หาวิธีกลืนวิธีกินกันได้ ส่วนที่จะมีความจริงใจและจงใจ
 บ้องกันและปราบปรามอาชญากรรมนั้น ไม่มีทางครับ มึงขายห่วยเถื่อน เอามา มึงเปิดช่อง
 เอามา จะเป็นช่องอะไรก็แล้วแต่ โสเภณีก็แล้วแต่ ช่องอะไรก็แล้วแต่ ขอแต่ว่าเอาเงิน
 มา นั้นแหละครับแหล่งอบายมุข โจรผู้ร้ายจึงซุกซุ่มอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ ถ้าหาก ๗๗
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ยังทำเมินเฉย ยังเชื่อรายงานของลูกน้องของท่านอยู่
 นั้น บ้านเมืองนี้ครับจะไปกันไม่รอดแล้ว ถ้าท่านเชื่อเสียงนกเสียงกา คือตัวแทนของ
 ประชาชนที่นำข้อมูลต่างๆ มาให้ท่านในวันนี้ ท่านนำไปแก้ไขกลไกของรัฐเสีย ท่านนำ

๕๕๐

ไปแก้ไขสิ่งที่ผู้แทนป้อนให้ท่านเสียวันนี้ว่าเขาเดือดร้อนกันเรื่องอะไร รัฐบาลดำเนินนโยบายผิดพลาดกันเรื่องอะไร นำไปแก้ไข ถ้าท่านนำไปแก้ไขแล้วถูกทุกจุด ความเดือดร้อนก็จะหมดไป รัฐบาลนี้ก็จะโชติช่วงชัชวาล อย่าให้เขาหลอกว่าเจาะน้ำมันได้ ท่านประธานที่เคารพ สุดท้ายกระผมไม่เอามากหรอกนิดเดียว การแก้ไขปัญหาเรื่องความเดือดร้อนของประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน นี้ครับ ขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนะครับกำชับไปถึงตำรวจด้วย ตำรวจเดี๋ยวนี้เหยียดขนาด ตำรวจทางหลวงไกล ไกลูกเดียว พอรถสปีล้อออกมาจอดๆ ออกไปสวัสดิกัน นี่เป็นความจริงนะครับ และก็ให้ตำรวจนั้นแหละครับ ออกท้องที่เถอะครับ อย่าไปนั่งเซ็นรับ เบี้ยเลี้ยงกัน ๑๕ วันจ่ายกัน ๑๕ วันต่อ ๑ เดือนนะครับ ออกเถอะครับให้ตำรวจนั้น ออกท้องที่เถอะ ไปสัมผัสกับประชาชนเถอะ ออกไปให้โจรผู้ร้ายมันขยาดสักริดเถอะ เมื่อคดีเกิดขึ้นให้ตำรวจนั้นสืบเสาะแสวงหาจับกุมผู้กระทำความผิดให้ได้ นี่ปัญหามันสำคัญ อยู่ตรงนี้ครับ แต่สำคัญมากที่สุด ท่านประธาน ก็คือแก้ปัญหาปากท้องของประชาชน ขอให้รัฐบาลนี้ได้จริงใจและจงใจแก้ไขอย่างจริงๆ เถอะครับ ถ้าแก้ไขมาได้ กรุณาเถอะครับ ลากันออกแล้วกระผมจะขอไปเป็นสักวันหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์ไป และได้มอบให้นายเทียม ไชยนันท์ รองประธานคนที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่แทน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่ไปเชิญครับ โนนะครับ
คุณทวีช

(นายวุฒินันท์ หลอดทอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวุฒินันท์ หลอดทอง (บุรีรัมย์) : ท่านประธานสภาครับ ผมขอประท้วงครับ ผมยกมือมานานแล้วนะครับ ขออนุญาตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เดียวๆ เอาไว้ลำดับหลังๆ ก่อนเถอะ คือไม่ใช่ครับ

นายวุฒินันท์ หลอดทอง (บุรีรัมย์) : ไม่สบายใจ สมาชิกผู้มีเกียรติพูดใน
สภาคำว่า “เหี้ย” ขอให้ถอนคำพูดเดี๋ยวนี้ เพราะสภาแห่งนี้เป็นสภาอันทรงเกียรติ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานผู้แทนราษฎร : ควรจะถอนคำพูดเสียครับ เพราะ
คำหยาบ

นายพลศักดิ์ สุตสนธิ์ (หนองคาย) : ถ้าหากคำพูดใดที่ผมล่วงเกินไปด้วย
กายก็ดี หรือวาจาที่ดี ผมยินดีถอน เพราะเป็นสุภาพบุรุษครับ ผมขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญๆ โน่นๆ ทวิขครับ

นายทวิข กลิ่นประทุม (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพและท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ทวิข กลิ่นประทุม ผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรค
ชาติประชาธิปไตย ขอขอบคุณที่รัฐบาลได้เปิดใจกว้าง ที่ให้กระผมได้มีความคิดเห็นตาม
ที่พรรคชาติประชาธิปไตยได้เสนอญัตติด่วนเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
นั้น ข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้ามิได้ปรารถนาอะไรยิ่งไปกว่าความปรารถนาที่จะเห็น
ว่ารัฐบาลนี้ได้แก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน และชาวนาชาวไร่อย่างจริงจัง และมี
ประสิทธิภาพ ปราศจากการซ่อนเร้นและปิดบัง และความผิดพลาดและไร้ประสิทธิภาพ
ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาของความเดือดร้อนของประชาชนนั้น กระผมเองใคร่จะชี้
ชัดบ่งลงไป ในจุดของกระทรวงการคลัง เรื่องกระทรวงการคลังนั้นเป็นกลไกของรัฐที่
สำคัญกลไกหนึ่งในการบริหารประเทศซึ่งสร้างความเดือดร้อน หรือเรื่องค่าครองชีพหรือข้าว
ของแพงต่าง ๆ ก็ตาม ซึ่งกระทรวงการคลังนั้นมีบทบาทสำคัญในการที่จะวางกฎเกณฑ์ใน
การจัดเก็บภาษี การขึ้นภาษีหรือการลดภาษีก็ตาม และการที่จะปรับค่าของเงินก็ตาม
กระผมว่าความผิดพลาดเหล่านั้นนั้น ก็ขึ้นอยู่กับกระทรวงการคลังนี้เอง ท่านประธานที่เคารพ
รัฐบาลนี้ได้ดำเนินนโยบายการเงินผิดพลาดเป็นอย่างมาก โดยการลดค่าของเงินบาท ถึง
แม้ว่าจะเป็นการลดค่าของเงินบาทหรือการเพิ่มค่าของเงินบาทก็ตามย่อมเป็นธรรมดา แต่
ว่าการลดค่าของเงินบาทครั้งนี้เป็นการลดค่าของเงินบาทอย่างพรวดพราด ซึ่งแต่ไหนแต่ไร
มาการเงินของเราค่าของเงินบาทนั้นได้ไปเกาะไว้กับเงินดอลลาร์สหรัฐ ครั้นต่อมาเราเห็น
ว่าการเอาเงินบาทของเราไปเกาะไว้กับค่าเงินดอลลาร์สหรัฐ เพียงสกุลเดียวจึงไม่เหมาะสม

๕๕๒

ครั้นต่อมาเราได้มีการเปลี่ยนแปลงโดยไปเกาะไว้กับสกุลต่างๆ หลายสกุลด้วยกัน เช่นเอาเงินบาทไปเกาะไว้กับเงินมาร์คของเยอรมัน ไปเกาะไว้กับเงินปอนด์สเตอร์ลิง ไปเกาะไว้กับฮ่องกงดอลลาร์ มลายูดอลลาร์ และกิลเดอร์ของฮอลันดา ซึ่งสิ่งเหล่านี้รัฐบาลได้ดำเนินการเพื่อให้เสถียรภาพหรือการเงินโดยอัตราเฉลี่ยซึ่งเป็นแบบวิธีการจะเรียกได้ว่าถ้าภาษาธนาคารก็เรียกว่าวิธีการ งบประมาณ (Budget) คือการรวมเงินสกุลต่างๆ เอาเข้ามาไว้ในกระดาษหรือในกระดาษแล้วลละ เช่นสมมุติว่าจำนวนเงินบาทของเราแลกเงินมาร์ค๑๐บาทได้ ๑ มาร์ค ถ้า ๒ มาร์คเราก็ใช้เงินเพียง ๒๐ บาท แต่บางที ๒๐ บาทนั้นหรือเรียกว่า ๒ มาร์คอาจจะไปแลกเงินดอลลาร์ได้ ๑ ดอลลาร์ แต่ถ้าเราจะใช้เงินบาทไปแลกกับเงินดอลลาร์เข้าไป ๒๑ กวาก็เท่ากับเป็นการกำไรหรือเรียกว่าเอาเงินฮ่องกงดอลลาร์ สมมุติว่าราคา ๔ บาท เราแลกได้ ๕ ฮ่องกงดอลลาร์ แต่ ๕ เหรียญฮ่องกงดอลลาร์สามารถจะแลกได้ ๑ เหรียญดอลลาร์สหรัฐอเมริกา วิธีการเช่นนี้ซึ่งรัฐบาลได้เคยปฏิบัติกันมา แล้วก็การลดค่าของเงินบาทในครั้งนี้ มิได้ดำเนินการกระทำในสิ่งที่ได้แถลงไว้ที่ทางด้านโทรทัศน์ก็ตาม แถลงต่อประชาชนก็ตาม แต่เป็นเพราะเหตุใดกระผมเองไม่ทราบแน่ชัดว่าการลดค่าของเงินบาทอย่างพรวดพราดนั้นอาจจะมีเหตุเบื้องหลังประการใดก็ตาม ระยะเมื่อต้นมิถุนายนปีที่แล้ว ก่อนที่จะมีการลดค่าของเงินบาทลงนั้น ธนาคารชาติ ธนาคารพาณิชย์ได้ซื้อเงินตราต่างประเทศจากธนาคารชาติประมาณเกือบ ๗๐๐ ล้าน หลังจากการซื้อจำนวนมากมายซึ่งธนาคารพาณิชย์ต่างๆ ได้ซื้อกันไปจำนวนมากก็เป็นที่เหตุให้หวัดวิตกว่าเงินของธนาคารชาตินั้นกลัวจะหมด จึงได้ดำเนินการอย่างเร่งด่วนลดค่าของเงินบาทลงทันทีลดค่าของเงินบาท จาก ๒๑ บาทต่อ ๑ ดอลลาร์ เป็น ๒๓ บาทต่อ ๑ ดอลลาร์ ท่านประธานที่เคารพ จะเห็นได้ว่าวิธีการดำเนินงานของรัฐบาลนั้น เปรียบเสมือนหนึ่งการขึ้นราคาของสินค้า ซึ่งรัฐบาลเองได้บอกกล่าวไว้ก่อนโดยพ่อค้าอื่นได้รู้ว่าจะมีการขึ้นราคาสินค้าขึ้นนั้นพ่อค้าเขาก็กักตุนราคาสินค้าไว้ เมื่อกักตุนราคาสินค้า เสร็จแล้วก็ประกาศขึ้นราคาสินค้า ก็จะทำให้พ่อค้านั้นมีกำไรมากมาย ฉะนั้นได้เช่นเดียวกัน ธนาคารพาณิชย์กระผมเองไม่ทราบว่ากลไกของรัฐบาลนั้นไม่ได้ทำการปกปิด ขายเป็นเปิดเผยและก็จะอาจจะแนวโน้มนั้นที่รู้ว่าการขาย ว่าการจะขึ้นราคาการจะลดค่าของเงินบาทลงนั้น จึงทำให้

ธนาคารพาณิชย์นั้นได้ซื้อเงินดอลลาร์จากธนาคารชาติไปจำนวนมากมาย เป็นเหตุให้
 ธุรกิจต่าง ๆ ก็ตาม และราคาของขึ้นราคาเป็นอย่างมาก เพราะว่าแม้แต่บรรดาพ่อค้าต่าง ๆ
 ก็ล้มละลายกันเป็นจำนวนมาก เมื่อปีที่แล้วนี้ กระผมเองก็มีความหวั่นวิตกในปัญหาสิ่ง
 เหล่านี้ ซึ่งรัฐบาลเองได้ดำเนินการผิดพลาด ถึงแม้ว่าภาวะการณ์ของโลกหรือน้ำมันจะ
 ขึ้นราคา ภาวะการเศรษฐกิจของโลกจะผันผวนประการใดก็ตาม รัฐมนตรีคลังย่อมที่จะ
 สามารถที่จะแก้ไขปัญหาในการปรับค่า ของเงินได้ อย่างสุขุมคัมภีรภาพ อีกประการหนึ่ง
 กระผมก็ไม่เข้าใจว่ารัฐบาลชุดนี้ไม่ได้ศึกษาถึงปัญหาของธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ ซึ่งธนาคาร
 พาณิชย์ได้ดำเนินการเก็บดอกเบี้ยจากเงินกู้ของผู้ที่มาฝาก ซึ่งแตกต่างกัน ๖ บาท ซึ่ง
 ความเป็นมาเป็นไปเช่นนี้มีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นต้นมา เนื่องจากว่าผู้ฝากเงินนั้น
 เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๕ นั้น เงินในธนาคารพาณิชย์มีประมาณ ๗,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งผู้ฝาก
 ได้กล้าฝากได้ดอกเบี้ยจากธนาคารร้อยละ ๘ แต่ธนาคารให้กู้อ้อยละ ๑๔ จนปัจจุบันนี้
 ร้อยละ ๑๒ ธนาคารให้กู้อ้อยละ ๑๘ เงินฝากของประชาชนเอกชน ปัจจุบัน ๑๓ เงินกู้
 ๑๙ วิธีการที่แตกต่างกันเช่นนี้ กระผมเองเห็นว่ารัฐบาลใช้กฎเกณฑ์อย่างไรและได้ศึกษา
 หรือไม่ว่าระยะช่วงจากปี พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นต้นมา เงินฝากของธนาคารพาณิชย์นั้น
 ๗,๐๐๐ ล้านบาท ปัจจุบันนี้เงินฝากของธนาคารพาณิชย์ ๒ แสน ๕ หมื่นล้านบาท
 ซึ่งแตกต่างช่วงระยะประมาณถึง ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ระยะเวลา ๒๐ ปี ๗,๐๐๐ ล้านบาท
 ธนาคารพาณิชย์มีกำไรถึงร้อยละ ๖ ถ้า ๗,๐๐๐ ล้านบาทก็ประมาณ ๔๒๐ ล้านบาท ปัจจุบัน
 ๒ แสน ๕ หมื่นล้านบาท ธนาคารพาณิชย์มีกำไร ๒๒,๕๐๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นกำไรของ
 ธนาคารพาณิชย์ปัจจุบันนี้ซึ่งเรื่องนี้ กระผมคิดว่า รัฐบาลน่าจะหยิบยกในการแก้ไข
 ปัญหาเรื่อง ธนาคารพาณิชย์ที่มีกำไร มากมายน่า ที่จะหาทางแก้ไขโดยนำเงิน สำรองไว้ที่
 ธนาคารชาติ เพื่อจะแก้ไขปัญหาคูณความเดือดร้อนของประชาชนได้ กระผมเองเห็นว่า
 เนื่องจากปัญหาคูณความเดือดร้อนต่าง ๆ เหล่านี้มันเกิดขึ้นจาก กระทรวงการคลัง ซึ่งเป็น
 ปัญหาเกี่ยวโยงกับปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งทำให้ข้าวของราคาสินค้าภายในประเทศ
 แพงแล้วก็ปัญหาต่าง ๆ ที่ตามมาเหล่านี้ กระผมคิดก็อยากจะฝากไว้กับท่านรัฐมนตรีคลังได้
 ช่วยพิจารณาแก้ไขปัญหาคูณความเดือดร้อนปัจจุบันนี้ก็ตาม ถึงแม้ว่าธนาคารพาณิชย์นั้นจะ

๕๕๔

ได้มีเงินสำรองเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของกระทรวงการคลังที่ได้วางไว้ก็ตาม เช่นเงินสดสำรองไว้ที่ธนาคารชาติจากเงินฝากของเอกชนโดยทั่วไปแล้วอัตราที่กำหนดไว้เพียง ๕ เปอร์เซ็นต์ ปัจจุบันนี้เพียง ๒ เปอร์เซ็นต์ครึ่งแล้วก็นำเงินไปให้เกษตรกรกู้ก็ตาม กระทบคิดว่าถ้าเราได้ลดกำไรของธนาคารพาณิชย์ลงไปได้บ้างโดยให้ตั้งเงินสำรองไว้ที่ธนาคารชาติสัก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ของ ๒๕,๐๐๐ ล้านบาท ก็คงจะได้สัก ๒,๕๐๐ ล้านบาท ถ้าเมื่อ ๒,๕๐๐ ล้านบาท ถ้านำไปให้แก่ชาวนาชาวไร่กู้โดยตรงโดยจะคิดดอกเบี้ยเพียงร้อยละ ๓ หรือร้อยละ ๔ ก็เป็นกำไรของรัฐ จะช่วยแก้ปัญหาชาวนาชาวไร่แล้วก็เงินเหล่านั้นไม่ใช่เก็บไว้ที่ธนาคารชาติ แล้วการเก็บมาเพียง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ใช่เป็นการที่จะทำให้ตลาดมันฝืดเคืองลงไป แต่ก็จะสามารถที่จะนำเงินอันนั้นไปเน้นหนักทางด้าน การเกษตรกรรม เหตุไฉนครับที่ญี่ปุ่นทำไมจึงสามารถที่จะนำสินค้าไปตีตลาดโลกได้ทั้งที่ค่าแรงของประเทศญี่ปุ่นก็สูงวัตถุดิบก็ต้องสั่งจากต่างประเทศ แต่แล้วทำไมเขาจึงสามารถที่จะส่งสินค้าออกไปตีตลาดต่างประเทศได้เพราะว่าเขาคิดดอกเบี้ยร้อยละ ๗ แต่ประเทศไทยเราเป็นประเทศเกษตรกรรม เมื่อเป็นประเทศเกษตรกรรมเราทำไมจึงไม่เร่งผลิตผลทางด้านเกษตรกรรมของเราช่วยเหลือชาวนาชาวไร่ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศให้ล้มตาอ้าปากสามารถที่จะเอาเงินนั้นไปหมุนเวียนให้ชาวนาชาวไร่ ถึงแม้จะได้คืนบ้างไม่ได้คืนบ้างก็ตาม แต่ว่าผลิตผลทางด้านเกษตรจากแรงงานของชาวนาชาวไร่นั้นเป็นเงินที่แท้จริง ไม่ใช่เป็นเงินสมมุติ เมื่อเราได้ผลิตผลเกษตรจากแรงงานของชาวนาชาวไร่เงินที่เอาไปให้ชาวนาชาวไร่กู้ในราคาต่ำนั้น กระทบคิดว่าชาวนาชาวไร่นั้นจะล้มตาอ้าปากได้และชาวนาชาวไร่จะมีอำนาจการซื้อ มีเงินเกิดขึ้น การเงินนั้นย่อมสะพัดไม่ใช่เป็นการฝืดเคือง กระทบคิดว่าปัญหาสิ่งเหล่านี้ กระทบอยากจะให้รัฐบาลนี้ มันถึงเวลาแล้วที่เราจะได้ร่วมมือกันแก้ไข ปัญหาเสียที อย่าได้ปกปิด อย่าได้เกรงใจกัน ธนาคารพาณิชย์นั้นร่ำรวยอันมหาศาลที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ ถ้าท่านอ้างว่าจริงอยู่ได้เก็บจากธนาคารพาณิชย์เป็นไปตามตัวกฎเกณฑ์ก็ตาม ถึงว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ ๒ เปอร์เซ็นต์ หรือซื้อพันธบัตรเอาไว้ก็ตาม แต่สิ่งเหล่านั้นยังมีดอกเบี้ยอยู่ ท่านประธานที่เคารพ กระทบจะชี้ชัดให้ประชาชนได้เห็น ถ้ารัฐบาลนี้ ได้ดำเนินการอย่างแท้จริงแล้วธนาคารพาณิชย์ไม่ได้ขาดทุนนะครับท่าน ถ้า ๒ แสน

๕ หมื่นล้านบาท ซึ่งเป็นเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ตามรายงานของธนาคารชาติ ที่กระผมได้ศึกษาพบว่า เมื่อจำนวน ๑๐ เพอร์เซ็นต์นี้ เป็นเงิน ๒ แสน ๕ หมื่นกว่าล้าน เป็นเงินกระแสรายวัน ซึ่งธนาคารพาณิชย์ไม่จำเป็นจะต้องจ่ายให้กับผู้ฝากแล้วก็ส่วนเงินฝากประจำ ซึ่งเสียร้อยละ ๑๓ ก็ตาม อัตราถ่วงเฉลี่ย ทั้งที่ไม่ต้องเสียดอกเบี้ยให้กับผู้ฝากและเสียดอกเบี้ยให้กับผู้ฝากในเงิน ๒ แสน ๕ หมื่นล้านนี้ ธนาคารพาณิชย์จ่ายให้กับผู้ฝากจริง ๆ แล้วเพียง ๙ เพอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง แต่ถ้าเมื่อธนาคารพาณิชย์ โดยรัฐจะได้อำนาจการที่จะเอาเงินสำรองไว้ที่ธนาคารชาติ ๑๐ เพอร์เซ็นต์ ก็เพียง ๒๐,๐๐๐ กว่าล้าน ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านนี้ ธนาคารพาณิชย์จะต้องจ่ายดอกเบี้ยให้กับผู้ฝากประจำ ประมาณ ๑,๘๐๐ ล้านบาท ทีนี้เมื่อเหลืออีก ๒ แสนล้านบาทนี้ ธนาคารพาณิชย์นั้นได้กำไร ๙ เพอร์เซ็นต์ ๑๘,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี แล้วลบออกสัก ๑,๘๐๐ ล้านบาท ก็ยังมีกำไรถึง ๑๖,๐๐๐ หรือ ๑๗,๐๐๐ กว่าล้าน แล้วก็เงิน ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้ เมื่อไว้ที่ธนาคารชาติ ธนาคารชาติผลักออกไปสู่มือประชาชนชาวนา ชาวไร่ ให้กู้ได้ร้อยละ ๓ ก็เป็นกำไรของธนาคารชาติ ซึ่งธนาคารชาติมีสิทธิ์ที่จะเก็บเงิน ๑๐ เพอร์เซ็นต์อันนี้ โดยไม่ต้องชำระค่าดอกเบี้ยให้กับธนาคารพาณิชย์ ทั้งที่ธนาคารพาณิชย์ก็มีกำไรอันนั้นอยู่แล้ว อันนี้ก็เงินสำรอง แล้วก็หมุนผลักออกไปสู่ชาวนา ชาวไร่ เราจะส่งเสริมทางด้านชาวนา ชาวไร่ ให้สามารถได้ยืมกู้เงินในราคาถูกแรงผลผลิตออกมาให้มันได้ อันนั้นกระผมเชื่อเหลือเกินว่าเมื่อชาวนา ชาวไร่ได้มีความสามารถจะกู้เงินได้ในราคาถูก ก็สามารที่จะเร่งผลผลิตต่างๆ ขึ้นมาได้ แล้วรายได้ของชาวนา ชาวไร่ ที่เป็นผลผลิตก็เป็นผลผลิตของประเทศ ซึ่งออกจากแรงงาน เป็นรายได้สหประชาชาติ สิ่งเหล่านี้ กระผมคิดว่ารัฐบาลน่าจะเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาสิ่งเหล่านี้ จุดหัวใจสำคัญของปัญหานี้กระผมเชื่อเหลือเกินว่าถ้ารัฐบาลไม่ดำเนินการแก้ไข เมื่อประชาชนได้เข้าใจและรู้อย่างภาษาชาวบ้านดังที่กระผมได้อธิบาย เพราะว่ากลไกของกระทรวงการคลังนั้นเป็นวิชาการ เรื่องยากเหลือเกินที่คนส่วนใหญ่จะรู้ แต่ว่าธนาคารถ้าเมื่อร่ำรวยมาก ๆ ขึ้น ปัญหาอะไรจะเกิดขึ้น ความเหลื่อมล้ำ ความยากไร้ ความทุกข์ร้อนของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งอยู่ในขณะนี้ ถ้ารัฐบาลไม่ดำเนินการแก้ไขอย่างทันที่แล้ว กระผมเชื่อเหลือเกินว่า ประชาชนที่มีความอดอยาก

๕๕๖

มีความทนทุกข์ทรมาน ค่าครองชีพสูง ประชาชนอาจจะเนชั่นแนลไลซ์ (Nationlize) ขึ้นมาก็ได้ หรือยึดธนาคาร ประชาชนอาจจะดำเนินการได้ตั้งประเทศอื่น ๆ ที่เขาทำกัน กระทบเองไม่อยากจะให้เหตุการณ์อันนี้เกิดขึ้น ก็ยังไม่สาย เกินแก่ที่รัฐบาลนี้ จะทำได้ รัฐบาลอย่าเกรงใจละครับ เรื่องธนาคารขอให้เราเฉลี่ยให้รายได้สิ่งเหล่านี้ไปสร้างงานใน ชนบท และก็เร่งให้ชาวนาชาวไร่มีกำลังใจ มีกำลังซื้อขึ้น กระทบเชื่อมั่นเช่นนั้น กระทบเชื่อ เหลือเกินว่าท่านรัฐมนตรีคลังท่านนี้กระทบเองก็เคยนับถือแล้วก็เคยติดตามผลงานของท่าน มาตลอด ท่านเป็นผู้ที่มีมือสะอาดแล้วก็คิดว่าท่านก็คงจะเห็นว่าประเทศชาตินั้นถึงเวลาแล้ว ที่เราควรจะแก้ไขกัน ซึ่งกระทบเองถึงแม้ว่าจะจะเป็นผลกระทบกระท่อนต่อเศรษฐกิจใด ๆ ก็ตาม กระทบเองถือว่าประเทศชาติเป็นเรื่องสำคัญ ประชาชนส่วนใหญ่อย่าได้มองเห็นเช่น เดียวอย่าให้มันเป็นประวัติศาสตร์ ที่เคยมีมาอยู่แล้ว ลักษณะเช่นนี้เหมือน กันชาวนาชาวไร่ ประชาชนเดือดร้อน เมื่อสมัยประเทศจีนสมัยเจียง ไคเช็ค ในสมัยนั้นอยู่ในสภาพเช่นนี้ นายธนาคารร่ำรวยอันมหาศาล พวกพี่น้องร่ำรวยกันมหาศาลเสร็จแล้วประชาชน ชาวนา ชาวไร่เดือดร้อน ผลที่สุดอยู่ไม่ได้ต้องออกไปอยู่อเมริกาจนปัจจุบันนี้แหละครับเวลานี้ เราเข้าอยู่ในลักษณะเช่นนั้น ฉะนั้นกระทบใครขอฝากรัฐบาลนี้ ได้ช่วยกันแก้ไขปัญหานี้ เพื่อประเทศชาติของเรา อย่าให้มันเกิดขึ้นมาเลยเหมือนอย่างกับเขา ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสมส่วน

นายสมส่วน ศรีนอก (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ กระทบ สมส่วน ศรีนอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา สนับสนุนรัฐบาล ได้เวลาแล้วกระทบขอเสนอปิดการประชุมครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองยืนขึ้น ผู้รับรอง ต้องยืนขึ้นครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบแล้วครับ

นายเซวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพครับ กระผม เซวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี กระผมขอเสนอญัตติ
ขอให้เปิดอภิปรายต่อไป ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดให้การรับรองครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองครบไหมครับ
เดี่ยว ๆ มีผู้รับรองกี่คนครับ ยืนขึ้นซิครับ

นายเซวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ขอความกรุณาด้วยครับ ผู้
รับรองครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม พิภพ อะสีติรัตน์ ส.ส. กรุงเทพ ฯ พรรคประชากรไทย ท่านประธานกรุณาฟัง
ที่คุณสมส่วนเสนอให้ดีนะครับ คุณสมส่วนขอให้ปิดการประชุมครับ ไม่ได้เสนอให้ปิด
อภิปรายนะครับ เอาอย่างไรงั้นแน่ครับฟังตลอดเทปดูก็ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าอย่างไร คุณสมส่วน
เสนออย่างไรครับ

นายสมส่วน ศรีนอก (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเสนอปิดการอภิปราย
หรือปิดการประชุม

นายสมส่วน ศรีนอก (นครราชสีมา) : กระผมขอเสนอปิดประชุมนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ปิดการประชุมก็เหมือนกับปิด
การอภิปรายเลิกการประชุมไป

นายเซวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม เซวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี เมื่อมีการเสนอญัตติปิดประชุมนะมัน
ไม่ชอบครับ เมื่อมันไม่ชอบมันก็ตกไป ของผมก็เปิดอภิปรายต่อไปครับ ไม่ต้องมีการลง
มติครับ

๕๕๘

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้ก็ได้อภิปรายกันมา
มากแล้ว มันก็ถึงเวลา ๔ โมงเกือบจะ ๕ โมงแล้วครับ

นายเซวณศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ไม่ใช่ครับท่านผู้เป็นประธาน

นายอัมพล จันทระเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
อัมพล จันทระเจริญ จากมหาสารคาม พรรคชาติประชาธิปไตย คือญาติกันเป็นญาติติมาราธอน
ครับท่านประธานครับ ว่ากันมาตั้งหลายครั้งหลายหนแล้วยังไม่ลุล่วงไปสักทีหนึ่ง และวัน
นี้รู้สึกว่ารัฐบาลท่านก็ใจกว้างครับ ท่านประธานครับ มาทางรองนายก มาทางรัฐมนตรี
คลัง มาทางรัฐมนตรีเกษตร มาทางรัฐมนตรีพาณิชย์ มาทางรัฐมนตรีมหาดไทย แล้วการ
ประชุมในวันต่อไปอีก กระผมไม่อยากจะญาติกันมันผ่านไป ท่านประธานที่เคารพครับ
ว่ากันในวันนี้ให้เสร็จสิ้นไปเสีย รัฐบาลจะตอบอย่างไรก็ตอบมาเสียเพราะว่างานอื่นเรามี
อยู่ แต่ในขณะที่เดียวกันนั้นกระผมจะกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมเป็นคนหนึ่งที่
เสนอญาติกันแล้วกระผมก็ยังไม่ได้พูดอะไรแม้แต่เพียงคำเดียว ท่านประธานครับ ฉะนั้น
กระผมจึงถือโอกาสนี้อภิปรายเลยจะได้ไหมครับแล้วมันจะเข้ารูปเข้ารอย เพราะมันเป็น
ญาติติของพรรคชาติประชาธิปไตย แล้วมันก็เป็นปัญหา กระผมไม่พูดนานหรือครับ
ท่านประธานครับ แล้วจะได้เนื้อที่พูดได้เรื่องที่สุด ได้ประโยชน์มากที่สุด แล้วแต่ท่าน
ประธานครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิด
ว่าสิ่งที่สมาชิกสภาแห่งนี้ต้องการก็คือคำตอบจากรัฐบาลในการที่จะหาแนวทางแก้ไขความ
เดือดร้อนของประชาชน เพราะฉะนั้นก่อนที่ท่านประธานจะหารือว่าสมควรจะปิดอภิปราย
หรือไม่ กระผมคิดว่าเราน่าจะได้รับคำตอบจากรัฐบาลถึงวิธีการที่รัฐบาลจะดำเนินการแก้ไข
ปัญหาความเดือดร้อนเสียก่อน ถ้าหากรัฐบาลตอบเป็นที่น่าพอใจแล้วมีหลักประกันกับ
ราษฎรได้ กระผมก็คิดว่าเราคงจะอนุโลมให้ปิดการอภิปรายได้ แต่ถ้าหากรัฐบาลยังไม่
สามารถจะบอกถึงปัญหาต่าง ๆ ในการที่จะแก้ไขได้ กระผมก็คิดว่าเรื่องนี้เราอาจจะต้อง
ตัดสินใจกันใหม่อีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นก่อนที่ท่านประธานจะหารือนี้ กระผมอยากให้
ทางรัฐบาลช่วยกรุณาชี้แจงแนวทางที่รัฐบาลจะดำเนินการต่อไปเสียก่อนครับ .

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเรื่องนี้ผมบังคับรัฐบาลไม่ได้ครับ เพราะว่าญัตตินี้เป็นญัตติที่เสนอมาเพื่ออภิปรายกันในสภา

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ครับ เรื่องนี้เราบังคับรัฐบาลไม่ได้ละครับ กระทบเองก็บังคับรัฐบาลไม่ได้ แต่กระทบคิดว่าประโยชน์ของบ้านเมืองนั้นคนที่รับผิดชอบก็คือรัฐบาล และโดยหน้าที่โดยมารยาทกระทบก็คิดว่ารัฐบาลน่าจะให้คำตอบกับเราบ้างดีกว่าจะมาพูดกันทั้งวันและก็ไม่มีการตอบอะไรที่จะไปชี้แจงกับราษฎร กระทบเชื่อมั่นว่าทางรัฐบาลนั้นพร้อมที่จะตอบอยู่แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าอย่างไรครับ เอ้า คุณสมส่วน เจ้าของญัตติเดิมว่าอย่างไร

นายสมส่วน ศรีนอก (นครราชสีมา) : ครับ ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระทบ สมส่วน ศรีนอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครราชสีมา ผมขอถอนครับ ถอนที่เสนอปิดการประชุมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้ได้พูดกันมากแล้วครับ ทางรัฐบาลท่านก็ไม่ได้ตอบอะไร แล้วท่านก็ตอบวันก่อนนี้บ้างแล้ว แล้วท่านนายกท่านก็บอกไว้แล้วว่า สิ่งที่ท่านสมาชิกกล่าวนั้นนะ ผมก็จำได้ว่าท่านบอกว่า ท่านจะรับเอาไปพิจารณา สิ่งไหนที่ท่านทำได้ท่านก็จะทำ สิ่งไหนถ้าทำไม่ได้ท่านก็จะแจ้งให้สภาทราบ เพราะฉะนั้นท่านก็บอกอย่างนั้นแล้วครับ แล้วเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องภายในของสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าอย่างไรครับคุณปิยะณัฐ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : กระทบอยากจะได้รับคำตอบจากท่านประธานเมื่อสักครู่นี้ กระทบคิดว่าให้รัฐบาลลุกขึ้นมาตอบว่าสิ่งไหนที่แก้ไม่ได้ท่านจะรับไปพิจารณา กระทบจะรู้ว่าฝีมือของรัฐบาลนั้นมีแค่ไหน แล้วบางทีพรุ่งนี้เราอาจจะเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจกันเสียเลยก็ได้ถ้าเป็นอย่างนั้น กระทบอยากให้รัฐบาลลุกขึ้นมาตอบครับว่าจะทำหรือไม่ทำ จะแก้หรือไม่แก้ จะได้หรือไม่ได้

๕๖๐

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็อันนี้เป็นเรื่องไม่ใช่ประธานจะไปบังคับให้ทำ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ไม่ได้ครับ เพียงแต่ว่ากระผมพูดกับท่านประธานตามข้อบังคับท่านนั้นแหละครับ แต่กระทบไปถึงรัฐบาลท่านนั่นเอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่างนั้นเชิญท่านรองนายก

พลตรี ประมาณ อติเรกสาร. (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมใคร่ขอเรียนต่อประธานว่า รัฐบาลนั้นตั้งใจฟังท่านสมาชิกอภิปรายมาด้วยความเข้าใจและด้วยความตั้งใจจริง ทุกสิ่งที่ท่านได้พูดมานั้นทางรัฐบาลตระหนัก แล้วก็คิดในเรื่องการที่จะแก้ไข ขณะนี้รัฐบาลก็ไม่ใช่ว่านิ่งดูตาย พยายามแก้ไขตลอดเวลาที่ทำ แต่ว่าสิ่งใดที่ท่านได้พูดแต่ละท่าน ๆ นั้นที่พูดมานั้นก็คือหมายความว่าได้ประสบการณ์แต่ละจังหวัด หรือที่ท่านรับผิดชอบอยู่ รัฐบาลไม่ได้ปิดความรับผิดชอบหรือไม่ตอบอะไรหรอกครับ แต่ว่าต้องการที่จะฟังข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อนำไปแก้ไข เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลจึงไม่มีข้อโต้แย้งอะไร ที่ท่านสมาชิกจะเสนอญัตติ หรือจะอภิปรายต่อไป รัฐบาลยินดีที่จะรับฟังต่อไปครับ แต่ว่าถ้าท่านประสงค์จะให้รัฐบาลตอบอะไรเป็นเรื่อง ๆ ถ้าพรุ่งนี้ยังมีจะต่อพรุ่งนี้จะให้ทางรัฐบาลตอบก็ได้ครับ รัฐบาลยินดี นี่กระผมขอเรียนด้วยความเคารพดังนี้ครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ ตอบวันนี้ไม่ได้หรือครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี กระผมขอเรียนท่านผู้เป็นประธานว่า กระผมเองเป็นผู้เสนอให้เปิดอภิปราย ความจริงนั้นในการอภิปรายญัตติซึ่งสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอเข้ามา ซึ่งเป็นญัตติเกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชน ก็มีหน้าที่อย่างเดียวยาวจะต้องให้สภานี้ได้อภิปรายกันอย่างกว้างขวาง รัฐบาลก็มีหน้าที่ฟังท่านนั้น จะตอบมันก็ต้องเป็นการตอบกระทู้ มันไม่ใช่ตอบญัตติ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะประท้วงกราบเรียนท่านผู้เป็นประธานว่า เมื่อกระผมเสนอญัตติอย่างถูกต้องอย่างนี้จะต้องปฏิบัติอย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอละครับร่อยอยู่เดี่ยวจะลงมติ

นายเซวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือผมก็ขอปรึกษาที่ประชุมว่า ตามที่มีผู้เสนอและอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๕๗ ซึ่งเห็นว่าได้พิจารณาจนพอสมควรแล้วควรจะขอมติที่ประชุมว่าจะขออภิปรายกันต่อไป หรือควรจะปิดการอภิปรายได้ เพราะฉะนั้นขอมติที่ประชุมว่าจะอภิปรายกันต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะอภิปรายกันต่อไปโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือขึ้นทั่วห้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอฟังมติที่ประชุมก่อนนะครับ คืออาศัยข้อบังคับ ข้อ ๕๗ นี้ละครับผมก็ขอถามที่ประชุมอีกครั้งหนึ่งว่าเห็นควรจะเปิดอภิปรายต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรจะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือขึ้นทั่วห้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกแล้วผมหรือเองตามข้อบังคับที่นี้นับคะแนนหรือยัง คือว่าตามข้อบังคับก็ให้อำนาจประธานสภาว่า เมื่อได้พูดจนพอสมควรแล้วก็จะขอถามที่ประชุมได้ว่าจะเปิดอภิปรายกันต่อไป หรือจะปิดกันเสียที เพราะฉะนั้นก็ขอถามที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นควรจะเปิดอภิปรายกันต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นควรเปิดอภิปรายมี ๒๘ เห็นควรปิดอภิปรายมี ๖๔ ก็เป็นการปิดอภิปรายเรื่องนี้ครับ

๕๖๒

นายวุฒินันท์ หลอดทอง (บุรีรัมย์) : จำนวนสมาชิก ๓๐๑ ท่านใช้ไหม
ครับ เพราะปัญหานี้จะต้องพูดกันยาวปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ขอพูดกันยาว
หน่อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่จำเป็นครับ ผมขอปิดการ
ประชุมสำหรับวันนี้ครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๕๑ นาฬิกา

ผู้จตุรายนงานการประชุม

สุจิตรา ทองมา
 เยาวเรศ นवलสกุล
 ประเสริฐ บัณสิน
 เกษรา โกฎจนาท
 ชลอลักษณ์ ธรรมผล
 สติมา คุ่มมงคล
 สุจิตรา ไกรบุบผา
 กรุณา พิมพ์สุวรรณ
 สมชาย ดาวอุดม
 บุษราคัม สกลวาริ
 ชนิกา ศรีสมวงษ์
 สุดคะนึง ดิษยาธิคม
 อนงค์ ไต้ประดับ
 อุทุมพร แก้วสถิตย์
 พัชนี คล้ายสุวรรณ
 รัชณี ชันธิโชติ
 ปราณี เอกรัตนากุล

พรรณบุบผา วิไลวงษ์
 ทิพรัตน์ สาดประดับ
 อัมพา กัณฑ์โกวิทย์
 พัชรี ไซคำพา
 สุชาดา ภมระราภา
 วุจิรา เมล็ดแดง
 ภูษชงค์ เอกบุตร
 อรสา เจียมเจริญ
 นนทลี จำปีคง
 สมศรี ใจอ่อนนุ่ม
 อาภรณ์ พงษ์นาค
 เปรมจิต บุญหล่อ
 สรัญญา จันท์เรีย
 บังอร แก่นกุล
 บุญพา เผ่าสำราญ
 กัลยา พิมพ์เสน

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

เชิดชัย เพชรพันธ์

ปิยะณัฐ วัชรภรณ์

ประสงค์ วงษ์สุนทร

สำอังก์ พ่วงรอด

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร

ชัย ชิดชอบ

เอนก ทับสุวรรณ

โกศล แวงวรรณ

ถวิล จันทร์ประสงค์

ธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ

ณรงค์ บุญสิทธิ์

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๘ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๕

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๗ / ๒๕๒๕ (สมัยสามัญ)

วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๒๕

บุญแท้ง ทองสวัสดิ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร